

ਜੋਏਸ ਮੇਅਰ

ਵੀਹ ਲੱਖ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੁਸਤਕ

ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ

ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ

ਮਨ ਦੀ
ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ

ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ

ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ
ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ

ਜੋਏਸ ਮੇਅਰ

JOYCE MEYER
MINISTRIES®

Nanakramguda, Hyderabad 500 008

If you purchase this book without a cover you should be aware that this book may have been stolen property and reported as “unsold and destroyed” to the publisher. In such case neither the author nor the publisher has received any payment for this “stripped book.”

Unless otherwise indicated, all Scripture quotations are taken from *The Amplified Bible* (AMP). *The Amplified Bible, Old Testament*, copyright ©1965, 1987 by the Zondervan Corporation. *The Amplified New Testament*, copyright © 1954, 1958, 1987 by The Lockman Foundation. Used by permission.

Scripture quotations marked NKJV are taken from *The New King James Version* of the Bible. Copyright © 1979, 1980, 1982 by Thomas Nelson, Inc., Publishers. Used by permission.

Scripture quotations marked NKJV are taken from the *King James Version* of the Bible.

Copyright © 2012 by Joyce Meyer Ministries - Asia

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system, without the prior written permission of Joyce Meyer Ministries - Asia.

Joyce Meyer Ministries - Asia
Nanakramguda, Hyderabad - 500 008
Phone: +91-40-2300 6777
Website: www.jmmindia.org

Battlefield of the Mind - Punjabi
Winning the Battle in Your Mind

Printed at:
Caxton Offset Pvt. Ltd.
Hyderabad-500 004

ਸਮਰਪਣ

ਮੈਂ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਡੇਵਿਡ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਓਹਨਾਂ ਜਿੱਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡੇਵਿਡ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਰਹੁ!

ਵਿਸ਼ਾ-ਸੂਚੀ

ਭਾਗ I ਮਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਜਾਣਕਾਰੀ	11
1 ਮਨ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਹੈ	15
2 ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ	29
3 ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ!	35
4 ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੋ	41
5 ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣੋ	47
6 ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ	61
7 ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ	67

ਭਾਗ II ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ

ਜਾਣਕਾਰੀ	77
8 ਕਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?	83
9 ਇੱਕ ਭਟਕਦਾ, ਸੋਚੀਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ	93
10 ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਮਨ	101
11 ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਨ	113
12 ਇੱਕ ਚਿੰਤਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਕੁਲ ਮਨ	127
13 ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ	143
14 ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਮਨ	161
15 ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ	173

ਭਾਗ III ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀਆਂ

ਜਾਣਕਾਰੀ	199
---------	-----

8 ਵਿਸ਼ਾ-ਸੂਚੀ

- 16 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 1: “ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਮੇਰੇ ਭੂਤਕਾਲ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” 205
- 17 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 2: “ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰੇ;
ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।” 213
- 18 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 3: “ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਕੁਝ
ਸੌਖਾ ਬਣਾਓ; ਜੇਕਰ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਿਕਲ
ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!” 225
- 19 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 4: “ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ
ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ, ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣ,
ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।” 235
- 20 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 5: “ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼
ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਬਣਾਓ; ਮੈਂ ਹਰ
ਚੀਜ਼ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ!” 247
- 21 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 6: “ਮੇਰਾ ਵਤੀਰਾ ਗ਼ਲਤ ਹੋ
ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ!” 259
- 22 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 7: “ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ
ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਅਭਾਗਾ ਹੈ!” 271
- 23 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 8: “ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ
ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ
ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।” 279
- 24 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 9: “ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ
ਨਾਲੋਂ ਵਧਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਈਰਖਾਲੂ
ਅਤੇ ਖੁਣਸੀ ਹੋਵਾਂ।” 289
- 25 ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ # 10: “ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ
ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।” 299
- ਟਿੱਪਣੀਆਂ 307
- ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ 309
- ਲੇਖਕ ਦੇ ਬਾਰੇ 311

ਭਾਗ I

ਮਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਜਾਣਕਾਰੀ

ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7: **ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੇ ਉਹ** {ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ} **ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਤੇਹਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ** ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਓਹਨਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਉਂਦੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਚਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7 ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਸਨ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੇ ਉਹ** {ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ} **ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਤੇਹਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ**। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਨੁਵਾਦ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਓਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਮਨ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਗਾਮੀ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:5 ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ: ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਓਹ ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ {ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ} ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਕਿਲਿਆਂ ਦੇ ਢਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਢਾਡੇ ਤਕੜੇ ਹਨ,

{ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ} ਸੋ ਅਸੀਂ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ {ਸੱਚ} ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਮਸੀਹ {ਮਸੀਹ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ} ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਵੇ।

2 ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ 10:4-5

ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਕ ਹਨ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਹੁੰਦੇ ਓਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ {ਪਵਿੱਤਰ} ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 12:2 ਵਾਇਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਾਂਗੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਇੱਛਿਆ।”

ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸੋਚਣ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਓਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਤਾਨ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ 10:4-5 ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ ਉਤਾਂਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ।

ਮਨ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਉੱਤਮ ਲਈ ਬਦਲਦੇ ਹੋ, ਓਨਾ ਜਿਆਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਵੀ ਉੱਤਮ ਲਈ ਬਦਲੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋਗੇ।

ਅਧਿਆਏ

1

ਮਨ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਹੈ

ਮਨ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਹੈ

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12 ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਯੁੱਧ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਸ਼ਤਾਨ ਯੁੱਧ-ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਲਹੂ ਅਤੇ ਮਾਸ {ਸਰੀਰਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ} ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਕੂਮਤਾਂ, ਇਖਤਿਆਰਾਂ, {ਜੋ ਸਵਾਮੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ} ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਧਘੋਰ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ {ਅਲੌਕਿਕ} ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12

ਸ਼ਤਾਨ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਝੂਠ ਹੈ ਦਾ ਪਿਤਾ ਆਖਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 8:44)। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਏ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸ਼ੱਕਾਂ, ਸੰਦੇਹਾਂ, ਡਰਾਂ, ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਤਰਕਾਂ, ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਬਬਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ)। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਸ ਦੇ ਯੁੱਧ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੁੱਧ-ਨੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤਾ, ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਡਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਛੁੱਕ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕੜੀ ਗੱਲ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਕਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟਣਾ

ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ {ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ} ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਕਿਲਿਆਂ ਦੇ ਢਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਢਾਡੇ ਤਕੜੇ ਹਨ,

{ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ} ਸੋ ਅਸੀਂ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ {ਸੱਚ} ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਮਸੀਹ {ਮਸੀਹ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ} ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਵੇ।

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:4-5

ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਯੁੱਧ-ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਕਿਲਿਆਂ” ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਓਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੋਚ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਢੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ (ਜੇਲ ਵਿੱਚ) ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਕਿਲਿਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਆਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂਗੇ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਰਪਾ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਾਂ—ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ। ਆਇਤ 5 ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੁੱਧ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਏਮਪਲੀਫਾਇਡ ਅਨੁਵਾਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਵਹਿਮਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਨ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਹੈ।

ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਰ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ:

1. ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਾਂ।
2. ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸ਼ਤਾਨ ਹੈ।
3. ਮਨ ਯੁੱਧ-ਭੂਮੀ ਹੈ।

4. ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
5. ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਥੋਖੇ ਅਤੇ ਯੁੱਧ-ਨੀਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ)।
6. ਉਹ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਓ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚੀਏ।

ਮੈਰੀ ਦਾ ਪੱਖ

ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ, ਜੌਨ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਝਗੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ, ਕੌੜੇ, ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਝਗੜਾ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਤੀਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਸਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੇਟ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ।

ਮੈਰੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜੌਨ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਸਿਰ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਓਹ ਮਾਲਕ ਹੈ—ਉਹ ਸਾਰੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ-ਧੋਲੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਓਸ ਦਾ “ਆਪਣਾ” ਧਨ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ, ਉੱਚੀ, ਮੰਗ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, “ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਮੈਰੀ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਓਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜੌਨ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬਦਲਾਉ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ?”

ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਬਦਲਾਉ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਸ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਲਾਚਾਰ ਅਤੇ ਬੇ-ਆਸ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਚਾਰ ਹੈ।

ਮੈਰੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਉਹ ਬਦਲਾਉ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਹਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ, ਵਿਦਰੋਹ, ਨਾਮਾਫ਼ੀ, ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ, ਅਤੇ ਕੜਵਾਹਟ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਮੰਗਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਆਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ?

ਉੱਤਰ ਰੋਮੀਆਂ 12:2 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਸ ਜੁੱਗ (ਇਸ ਯੁੱਗ), {ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰੀ, ਨਕਲੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਲੱਗੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਵੋ} ਦੇ ਰੂਪ ਜੇਹੇ ਨਾ ਬਣੋ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ {ਸਾਰੀ} ਬੁੱਧ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ {ਇਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਵੱਈਏ} ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ (ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ) ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣ ਲਵੋ {ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ} ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਇੱਛਿਆ {ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ} ਕੀ ਹੈ।

ਮੈਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹੀ, ਮਾਲਕ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਆਦਿ., ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਧਾਰਨ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਰੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਸ਼ਤਾਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਖਿਲ ਕਰਨ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਬੱਚੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਕਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਸੀ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਿਜਾਜ਼ ਬੁਰਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਕੱਢਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਉਸ ਨੇ ਲਾਚਾਰੀ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ

ਨੇ ਓਸ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਅਦਬ ਸੀ। ਮੈਰੀ ਦਾ ਭਰਾ, ਇਸ ਤਰਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਗ਼ਲਤੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਈ, ਮੈਰੀ ਸ਼ਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਠ ਬੋਲੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ: “ਆਦਮੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ; ਤੁਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦੀ, ਤੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ। ਤੂੰ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਤੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਬਣ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ) ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਰੀ ਦੇ ਮਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ: “ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਏਥੋਂ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ!”

ਸ਼ਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਲੱਖਾਂ ਵਾਰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੀਕ ਘੁਮਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਵੇਖ ਕਿ ਤੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ, ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਪਤਨੀ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੂੰ ਬਣਨਾ ਵੀ ਚਾਹੋਂ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੋਂਗੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰੀ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਵਚਨ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਰਹੋ {ਮੈਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਓ} ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚਲੇ ਹੋ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ।

ਯੂਹੰਨਾ 8:31-32

ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਬੁਠਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਸ

ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਦ 2 ਕੁਰਿਥੀਆਂ 10:4-5 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਅਤੇ ਵਹਿਮ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚਿਆ ਕਰਦਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ “ਸ਼ਬਦ” ਪਰਚਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਟੇਪਾਂ, ਸੈਮੀਨਾਰ, ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਚਨ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ “ਬਣੇ” ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ 4:24 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਜਿਸ ਮੇਪ (ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ) ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ ਹੋ {ਸੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ} ਉਸੇ ਨਾਲ {ਗੁਣ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ} ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।** ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵਚਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੋ ਹੋਰ ਆਤਮਿਕ ਹਥਿਆਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਪਲਬੱਧ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹਨ। ਵਡਿਆਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਲੜਾਈ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚੀ ਅਸਲੀ ਦਿਲ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਢੰਗ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਅਨੁਸਾਰ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੋ। ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਦਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਓ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਓ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਓ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਓਹ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਡਾ ਹਥਿਆਰ ਵਚਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ 2 ਕੁਰਿਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਹਥਿਆਰ ਸਰੀਰਕ (ਸਰੀਰ ਦੇ) ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਓਹ ਆਤਮਿਕ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂ

ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਵਾਮੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੜ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਖੁਦ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ, (ਲੂਕਾ 4:1-13)। ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ “ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,” ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਚਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਮੈਰੀ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਓਹਨਾਂ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਵੇਖੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਉਸ ਦੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ, ਜੌਨ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੌਨ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੌਨ ਦਾ ਪੱਖ

ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ ਜੌਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ, ਘਰ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੌਨ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖਿਆ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਯਾਜਕ ਹੋਵੇ। ਜੌਨ ਵੀ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ, ਅਰਥ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਟੀ. ਵੀ. ਅਤੇ ਸਪੋਰਟਸ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੌਨ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਲੁੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ, “ਠੀਕ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ, ਸੰਭਾਵੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।” ਜਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ।” ਯਕੀਨਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਤਦ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜੌਨ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ

ਉਸ ਨੂੰ “ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਮਾਚੇ” ਵਾਂਗ ਉਸ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੰਘ ਅੱਡਦੇ ਅਤੇ ਗਰਜਦੇ ਹੋਏ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:25 ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੌਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਖਤਿਆਰ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ। ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਰੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਜੌਨ ਨੂੰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਰੀ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ “ਮਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ” ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬੂਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੌਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਰੀ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਉਹ ਦੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਜੀਭ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: “ਜੌਨ, ਤੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ।”

ਜੌਨ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਓਸ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਰੱਖੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ); ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਉਸ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹੀਆਂ ਜਿਆਦਾ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬੇ-ਢੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਆਦਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ “ਮੂਰਖ” ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਉਸ ਨੇ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਆ ਤੋਂ ਵੀ ਖੇਦਜਨਕ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਜੌਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੜਕੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੌਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਲਾਂ ਭਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ,

ਜੌਨ ਕੋਲ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਵਾਏ ਸ਼ਾਂਤ, ਸ਼ਰਮੀਲਾ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜੌਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮੀਲਾ, ਚੁੱਪਚਾਪ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਲਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ: “ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ; ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਖੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅੰਤ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

“ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਰ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਤਰਕ ਕੀਤਾ, “ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?”

ਉੱਤਰ ਕੀ ਹੈ?

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ {ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਮਸੀਹ} ਕੀਤਾ ਭਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ {ਸੁਸਮਾਚਾਰ} ਸੁਣਾਵਾਂ। ਓਸ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਧੂਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟਣ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ, ਤੇ ਕੁਚਲਿਆਂ ਹੋਇਆਂ {ਜਿਹੜੇ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸੱਟ ਖਾਏ, ਦੱਬੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟੇ ਪਏ ਹਨ} ਨੂੰ ਛੁਡਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ {ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗੀ}।

ਲੂਕਾ 4:18-19

ਜੌਨ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਦੀਆਂ ਝਗੜੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਕਲਾ ਸੀ। ਕਲਾ ਸਦਾ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਕਲਾ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕ੍ਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਜੌਨ ਅਤੇ ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਪਾਉਣਗੇ? ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹਨ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਜੌਨ 8:31-32 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਆਇਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨਗੇ, ਸੱਚ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੱਚ ਸਦਾ ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੇਦਜਨਕ, ਲੋਕ ਸਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਸ਼ਟਦਾਇਕ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਕ ਗ਼ਲਤ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਸੰਗਤ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਹੋਇਆ ਸੀ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਕਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਦੁਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਕੋਈ ਬਹਾਨੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਰਾਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਇਛੁੱਕ ਹਾਂ।

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ

ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਰਤਾਵਾ {ਕੋਈ ਪਰਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਪ ਦਾ ਵਰਗਲਾਉਣਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਅਗਵਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ} ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ {ਅਰਥਾਤ, ਪਰਤਾਵਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜੋ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਮੇਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ}। ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ {ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਰਸਯੋਗ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ}, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀਓਂ ਬਾਹਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਵੇਗਾ {ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ} ਸਗੋਂ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚ ਜਾਣ ਦਾ {ਸਦਾ}

**ਉਪਾਓ ਵੀ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ (ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਟਿਕਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬਚਾਓ) ਭਈ
ਤੁਸੀਂ ਝੱਲ ਸੱਕੋ।**

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13

ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13 ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਇਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਰਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰੇਗਾ।

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਜੌਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਵਤੀਰਾ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਕਿਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ।” ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਯੁੱਧ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਪਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਏ

2

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ

ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਚਿਤ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚੀਏ। ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਹਾਉਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਦ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੀਏ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੇ ਉਹ {ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ} ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਤੇਹਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ

ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੂਰਣ ਜਰੂਰਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਦਾ ਮਨ ਬਨਾਮ

ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਨ

ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਕ ਹਨ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਹੁੰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ {ਪਵਿੱਤਰ} ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:5

ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ “ਗੱਲਾਂ” ਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਾਂਗੇ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ “ਮਨ” ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਾਂਗੇ।

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੀ; ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਗਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੀਏ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਙ ਸੋਚ ਇੱਕ ਸਫਲ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਲਸੀ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਖੀਏ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਕਿ ਬੈਂਕ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਖਾਤਾ \$850 ਦੇ ਘਾਟੇ ਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਸੰਭਾਵੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਉਹ ਪੈਸਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਨ ਦੇ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਰ ਕਰੋ।

ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਗੜਬੜੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਤਦ ਤੀਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ ਵਜੋਂ ਗੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਓਹਨਾਂ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੋ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂ ਵਚਨ, ਵਡਿਆਈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ।

ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ

ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ...ਸੈਨਾ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ।

ਜ਼ਕਰਯਾਹ 4:6

ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਹਾਇਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਮੰਗਣਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (ਮੰਗਣਾ) ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ

ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਹਾਇਕ ਹੈ—ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਭਾਲੋ। ਉਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ, ਸਹੀ ਸੋਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਧਾਰਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਖੂਨ ਦਾ ਦਬਾਓ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਗਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਸਚਿਆਈ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਤਦ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਤੀਕ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਓਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਨਿਯਮਿਤ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦਿੱਤੀ।

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਸਹੀ ਸੋਚ ਜੇਤੂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁਣਨ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਈ।

ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ

ਬਿਰਫ਼ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਓ (ਸੇਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਚੰਗਾ) ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ (ਸੇਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਚੰਗਾ), ਯਾ ਬਿਰਫ਼ ਨੂੰ ਮਾੜਾ (ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਸੜਿਆ) ਹੋਇਆ) ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾੜਾ (ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਸੜਿਆ); ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹੋ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਫਲ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਫਲ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਫਲ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ, ਦਿਆਲੂ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਤੁੱਛ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ, ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੁਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਚੰਗੇ, ਪਿਆਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7 ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਿਉ: ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਦੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।

ਅਧਿਆਏ

3

ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ!

ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ!

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਬੁਰੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ! ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਓ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮਨ ਚਾਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਇੰਚ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਓ, ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ।

ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ
ਅੱਕ ਨਾ ਜਾਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹੌਂਸਲਾ
ਨਾ ਹਾਰੀਏ ਤਾਂ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਅਤੇ
ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੱਢਾਂਗੇ।

ਗਲਾਤੀਆਂ 6:9

ਗਲਾਤੀਆਂ 6:9 ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਸਾਧਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਬਣੋ! ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ “ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ” ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ।

ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੋ

ਜਦ ਤੂੰ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤਦ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ, ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਡਬੋਣਗੀਆਂ, ਜਦ ਤੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਚੱਲੇਂਗਾ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਸਾੜੇਗੀ, ਨਾ ਲਾਟ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਬਲੇਗੀ।

ਯਸਾਯਾਹ 43:2

ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰਨ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ!

ਹਬਕੂਕ 3:19 ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਹਿਰਨੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜਾਨਵਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ {ਆਤਮਿਕ} ਉੱਚਿਆਈਆਂ {ਸਮੱਸਿਆ, ਦੁਖ ਜਾਂ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀਆਂ} ਉੱਤੇ ਤੋਰਦਾ {ਡਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਚੋਕਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ} ਹੈ!

ਢੰਗ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਔਖੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ “ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰੱਖਣ” ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਲ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ; ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਚੌਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ!

ਸੋ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ, ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਸਰਾਪ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਲਈ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਸ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹੋ।

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:19

ਇੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਰ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਕ (ਸੰਸਾਰਿਕ, ਸਰੀਰ ਅਨੁਸਾਰ) ਮਨ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਬੂਝ ਕੇ ਸਹੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚੁਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚੁਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ! ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚੁਣਨਾ ਹੀ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰਨ ਦਾ ਵੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਡਰ ਦੀ ਬੰਬਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਜਗ੍ਹਾ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਹੈ: “ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰਾਂਗਾ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!”

ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਕਈ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:19 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਕਹਾਉਤਾਂ 18:21 ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਦੋਹਾਂ ਜੀਭ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣਗੇ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੀਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਉਣਗੇ।

ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ!

ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਅੰਤਹੀਣ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ, ਦੁਨਿਆਵੀ, ਸੰਸਾਰਿਕ ਮਨ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ।

ਅਸੰਭਵ? ਨਹੀਂ!

ਮੁਸ਼ਕਿਲ? ਹਾਂ!

ਪਰ, ਇਹ ਸੋਚੋ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਟੀਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ “ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ” ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੈ। (ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਇੱਕ ਕੰਮਪਿਊਟਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਭਰੇ ਲਈ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਦ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ—ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੋ!

ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਓ!

ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਰੇਬ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਏਹ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਚਿਰ ਤੀਕ ਰਹੋ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਕੂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਮੇਰੀਆਂ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਰਾਬਾਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ...ਜਾਓ।

ਵੇਖੋ, ਏਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਏਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੋ ਜਿਹੜੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਅਰਥਾਤ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 1:6-8

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 1:2 ਵਿੱਚ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਨਾਨ (ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਦੇਸ) ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ। ਤਦ ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਯਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਰਹਿ ਲਿਆ ਹੈ।’”

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਹਾੜ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗਿਆਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਾਲ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ?

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਜਾਗਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੀ। ਮੈਰੀ ਅਤੇ ਜੌਨ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਲਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨ ਦੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਹਾੜ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਯਾਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਚਾਲ੍ਹੀ ਸਾਲ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਰਹੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ “ਉਜਾੜ ਦੀ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ” ਸੀ—ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਪਣਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰੋਗੇ ਅਤੇ ਛੱਡੋਗੇ ਨਹੀਂ ਜਦ ਤੀਕ ਜਿੱਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹੀ ਵਿਰਸੇ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।

ਅਧਿਆਏ

4

ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ

ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ

ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜੇਕਰ ਉੱਨਤੀ ਸੁਸਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕੱਢੇਗਾ, ਕਿਤੇ, “ਖੇਤ ਦੇ ਜਾਨਵਰ” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਧ ਨਾ ਜਾਣ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੱਢੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੱਟ ਪੱਟ ਭਸਮ ਨਾ ਕਰੋ ਮਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਧੀਕ ਹੋ ਜਾਣ।

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 7:22

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਘਮੰਡ ਓਹ “ਜਾਨਵਰ” ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਾਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਓਸ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਦੁਖ ਝੱਲਣਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਪਰਮ ਕਿਰਪਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ {ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ}, ਜਿਹ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ {ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ} ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਿਆ ਜਦ ਤੁਸਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਦੁਖ ਭੋਗ ਲਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਮਿਲ, ਕਾਇਮ ਅਤੇ ਤਕੜਿਆਂ ਕਰੇਗਾ।

1 ਪਤਰਸ 5:10

ਸਾਨੂੰ “ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਦੁਖ ਝੱਲਣ” ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਹੈ? ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਦ ਤੀਕ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਦ ਤੀਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੁਖ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਦ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਅਨੰਦ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਤਦ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ

ਇਸ ਲਈ, {ਇੱਥੇ} ਹੁਣ ਓਹਨਾਂ ਲਈ... ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਓਹ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚਲਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਲਾਏ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:1

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੁਰੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ਼ ਸਥਿਰ ਹੋਵੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝਾੜੋ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਤੁਰਨਾ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਓਹ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਰੋਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਸਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ “ਵਚਨ ਦੇ ਹਥਿਆਰ” ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ। ਰੋਮੀਆਂ 8:1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹੋ ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਹੈ; ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ (ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗੋਗੇ), ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਬਲਵੰਤ ਹੋਣ ਦਿਓ; ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਬਲ ਹੋਣ ਦਿਓ।

ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਹਾਂ: ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰਣ ਜਿੱਤ ਆਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ “ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ” ਆਵੇਗੀ।

ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ

ਹੇ ਮੇਰੇ ਜੀ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ? ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਵਿਆਕੁਲ ਹੈਂ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰੱਖ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ, ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੁਖੜੇ ਦੇ ਬਚਾਵਾਂ ਲਈ ਫੇਰ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 42:5

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆਸ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਹੋ ਸ਼ਤਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰੀਏ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਆਕੁਲ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਈਏ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਈਏ।

ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਉਹ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ?

“ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਵਾਂਗਾ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਦਾ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਭਾਵੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਓਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ।”

ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਹੇਠ ਆਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲੋ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੋ!

ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੋ:

ਠੀਕ, ਹਾਲਾਤ ਥੋੜੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਉੱਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਕੱਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ‘ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ’ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟੋ ਉਹ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤੀ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਤੇਰਾ ਦਯਾ ਹਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ, ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋਵਾਂਗਾ—ਅੱਜ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੂੰ ਅੱਜ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ।”

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਖੁਸ਼, ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਰਗੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਰੰਤ ਇਕ ਦਮ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਧੀਰਜ ਦਾ ਫਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੂਰਣ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਡੀਕ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:4)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਲੇਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇੱਥੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ: “ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:13; 1:6)।

ਇਹ ਏਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਚਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਾਧੂ ਮੀਲ ਤੱਕ ਜਾਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਕਰਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਬੋਲੋ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁਡਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ!

ਅਧਿਆਏ

5

ਸਕਰਾਤਮਕ ਬਣੋ

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣੋ

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਸ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਸਦਾ ਡਰ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਹੀ ਤੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਤਿਹਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੱਤੀ 8:13

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਝੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ।

ਇਹ ਆਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਏਹ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ! ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਾਧਾਰਨ ਆਸ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੁਝ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਉਤਾਂ 23:7 ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੇ ਉਹ {ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ} ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਤੇਹਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ।”

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਦਾ ਆਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਕੜਾਅ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਪੂਰਣ ਦਰਸ਼ਣ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਇਹ ਸੀ: “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ—ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਹਨ—ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਭਲਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣੀ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ।

ਮੱਤੀ 8:13 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।** ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ।

ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੁਆਰਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ, “ਠੀਕ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਕਰਦਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਰਕਤ ਪਾਵਾਂਗੀ।”

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ।

ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੋਈ ਭਲੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਆਸ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਭਲਾ ਲਿਆਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਓਸ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ {ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਨਾਲ} ਰਲ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ {ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ} ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਹ ਆਇਤ ਏਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਭਲੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਏਹ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਓ ਮੰਨੀਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ! ਇਹ ਵੀ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਗੜਬੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ; ਮੇਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਠੀਕ, ਮੈਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਏਹ ਬਦਲਾਵ ਮੇਰੇ ਭਲੇ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸੰਭਾਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ।”

ਰੋਮੀਆਂ 12:16 ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੀਏ। ਵਿਚਾਰ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਖੁਦ ਢਹਿ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਮ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਡੇਵ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੇਕਵਰਥ, ਫਲੋਰਿਡਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਲੇਕਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਲਾਊਜ ਪਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਰਹਾਂ।

ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਲੇਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਉਹ ਹੈਂਗਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਟ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੋਰਟੇਬਲ ਪ੍ਰੈਸ ਖੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਸ ਨਾਲ ਵੱਟ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿ ਉਹ ਕੱਪੜੇ ਚੰਗੇ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਦੂਜੀ ਚੋਣ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਹੀਲ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਠ ਖੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮ-ਤਰਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਿੜਚਿੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਕੋਲ ਵੀ ਹਰ ਸਮੇਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰੇਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ “ਭਾਰੀਪਣ” ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਭਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਉਹ ਸਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਕਿ ਨਵਾਂ-ਨਵਾਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਲਪੇਪਰ ਦੇ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਧੱਬੇ ਵਜੋਂ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਭਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ! ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਰਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕੋ, ਨਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੋ।

ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਰਾਹ ਉਦੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ

ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ—ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦੇ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ।

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਨ!

ਸੋ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ {ਮਸੀਹਾ} ਵਿੱਚ {ਖੁਭਿਆ ਹੋਇਆ} ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ {ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ} ਹੈ; ਪੁਰਾਣੀਆਂ {ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ} ਗੱਲਾਂ ਬੀਤ ਗਈਆਂ, ਵੇਖੋ, ਓਹ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ!

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17

“ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ” ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਅਨੰਦ ਕਰੋ! ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਨ ਹੈ!

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ (ਚੰਗਾ) ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਹਾਇਕ (ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਵਿਚੋਲਾ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ) ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ (ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ) ਆਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲ ਦਿਆਂਗਾ {ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਵਾਸਤੇ}।

ਅਤੇ ਉਹ ਆਣ ਕੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮ ਅਰ ਨਿਆਉਂ ਦੇ {ਦਿਲ ਦੀ ਸਿਧਆਈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ} ਵਿਖੇ ਕਾਇਲ ਕਰੇਗਾ।

ਯੂਹੰਨਾ 16:7-8

ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਿੱਸਾ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਣਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਹੈ” (ਫਿਲਿੱ. 1:6)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਇਲ ਕਰੋ। ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 16:7-8 ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਲਈ ਕਾਇਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਇਲ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਾਇਲ ਹੋਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੋ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਸਿਗਰੇਟ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਸਿਗਰੇਟ ਛੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਗਰੇਟ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਿਗਰੇਟ ਪੀਤੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੂੰਏ ਦੀ ਬਦਬੂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ।

ਮੈਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉਸੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ; ਇਹ ਲਗਭਗ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾਜਨਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਬਦਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਉਹੋ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੀਮਾਰ ਹੋ, ਇਹ ਨਾ ਆਖੋ, “ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ,” ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਆਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, “ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ”; ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੁਣੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ।”

ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ

ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਈ ਇੱਕ “ਤਿਆਰ ਮਨ” ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ।

ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਮਨ

ਏਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਬੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਏਹਨਾਂ ਨੇ ਦਿਲ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਨਾਲ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੋਜ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਭਈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:11

ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਛਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਮੰਗਣੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅਤੇ ਜੁਆਨ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੁਆਨ ਔਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਹੀ, ਆਸ ਕਰ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਵ ਮੰਗੇਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ “ਤਿਆਰ ਮਨ ਰੱਖੋ” ਤਦ ਵੀ ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਦੇ ਸੋਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਠੀਕ, ਕੀ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?”

ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, “ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਦਾ ਲਈ ਲਾਚਾਰ ਹੋਵਾਂਗੀ!”

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਇਹ ਆਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ: “ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ

ਦੀ ਸਿੱਧ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਹਿ ਲਵਾਂਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਭਲੇ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਮਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਤੁਲਨ ਹੈ।

ਆਸ ਦੀ ਤਾਕਤ

{ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ, ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ} ਨਿਰਾਸਾ ਵਿੱਚ ਆਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਓਸ ਵਾਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਤੇਰੀ ਅੰਸ {ਅਣਗਿਣਤ} ਇਉਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਬਾਹਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ।

ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਢਿੱਲਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ {ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ} ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੁਣ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਾਰਾਹ ਦੀ ਕੁੱਖ {ਮੁਰਦਾ} ਨੂੰ ਸੋਕਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਨੇ ਬੇਪਰਤੀਤ {ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ} ਨਾਲ ਸੰਕਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਤਕੜਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ।

ਰੋਮੀਆਂ 4:18-20

ਡੇਵ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਹਰ ਸਾਲ ਵੱਧੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ (ਸਭ ਕੁਝ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਸੀ), ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਓਹ ਕੋਈ ਯਿਸੂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ!

ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਹਾਉ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਕੀਨਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਹਾਉ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, “ਜੇਏਸ, ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਣਦੀ, ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਵੀ ਨਾ ਕਰਦੀ।”

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 4:18-20 ਦੀ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਆਖਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਹੈ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਉਸ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ), ਉਸ ਨੇ (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦੀ ਪੂਰਣ ਦੁਰਬਲਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਦੀ ਮੁਰਦਾ ਕੁੱਖ ਦੇ ਬਾਂਝਪਣ ਤੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਨ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਸ ਰੱਖੀ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ!

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:19 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਸ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਲੰਗਰ ਹੈ। ਆਸ ਓਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਆਸ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਚਾਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਰੱਖੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲਾਚਾਰ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਆਸ ਰੱਖਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿਓ। ਡਰੋ ਨਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਦਾ ਉਸੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੋਣ। ਪਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਸ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੋ।

ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੋ!

ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੋ! **ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਸ ਰੱਖੋ!**

ਏਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ {ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ} ਉਡੀਕਦਾ {ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ} ਹੈ, ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰਹਮ

ਕਰੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਧੰਨ {ਖੁਸ਼, ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ, ਜਲਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ}, ਓਹ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਹਨ {ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਿੱਤ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਨੰਦ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਜੋੜ ਅਟੁੱਟ ਭਾਈਵਾਲੀ}!

ਯਸਾਯਾਹ 30:18

ਇਹ ਭਾਗ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰੋ, ਇਹ ਵੱਡੀ ਆਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ (ਭਲਾ), ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਕੌੜੇ ਰਵੱਈਏ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਓਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਭਲਾ ਹੋਵੇ)।

ਬੁਰਾ ਪੂਰਵ ਆਭਾਸ

“ਬੁਰਾ ਪੂਰਵ ਆਭਾਸ” ਕੀ ਹੈ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਇੱਕ ਸੰਦੇਹੀ, ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਗਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਇਹ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ?”

“ਬੁਰਾ ਪੂਰਵ ਆਭਾਸ,” ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਾਉਤਾਂ 15:15 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਕ ਮਿਲਿਆ: **ਮਸਕੀਨ ਦੇ ਸੱਭੇ ਦਿਨ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ {ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਪੂਰਵ ਆਭਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ}, ਪਰ ਚੰਗੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਦਾਉਤਾਂ ਉਡਾਉਂਦਾ {ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ} ਹੈ।**

ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਪੂਰਵ ਆਭਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਚਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਨ, ਪਰ ਤਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਚਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਜਹਰਿਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ।

ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੋ!

ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ ਭਲੇ ਦਿਨ {ਭਲੇ-ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ} ਵੇਖਣੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਕਰ (ਛਲ, ਧੋਖੇ) ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰੱਖੇ।

1 ਪਤਰਸ 3:10

ਇਹ ਆਇਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਭਲੇ ਦਿਨ ਵੇਖਣਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੀਕ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਹੋ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸੀ।

ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ—ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣੋ!

ਅਧਿਆਏ

6

ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ
ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ। ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਇਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵੱਧਦੀ ਗਈ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਨ ਦੋਗੁਣੀ ਰਾਤ ਦੋਗੁਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਦਾ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗ ਪਈ; ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਗਵਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਾਚਾਰ ਸੀ (ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਦਾ ਲਾਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ)।

ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਪੰਨਵਾਦ ਸਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗੀ।

ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:6-7

ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ: “ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ।” ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਚੋਥੀ ਜਾ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ: “ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ।”

ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਰਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ “ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ” ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਕਾਫੀ ਨਾਟਕੀ ਸੀ।

ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਛੁਡਾਈ ਗਈ

ਲਗਭਗ ਹਰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਉਨੱਤੀ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 8:31-32 ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 107:20 ਮੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ 8:31-32 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ (ਨਿਰੰਤਰ)...ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ। ਜ਼ਬੂਰ 107:20 ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਘੱਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਹਾਰਣ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਂ ਫੈਨਟਨ, ਮਿਸੋਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ (ਗਲਾ. 3:28)। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਉਹ ਬੁਰੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ 3:8), ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੈਵਹਾਰਿਕ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੇਡਿਓ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਜਾਏ ਵੀ)। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰ. 1:27)। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ, “ਚੰਗਾ, ਮੈਂ ਸੰਭਾਵੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀਂ

ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।” ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੌੜਦੀ ਹੋਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੋ

ਇਸ ਤਰਾਂ {ਪਵਿੱਤਰ} ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸ ਵਸਤ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਆਤਮਾ ਆਪ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:26

ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਕਸਰ ਓਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਮਨ ਸਦਾ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਮਨ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਕਿਉਂ, ਕਦੋਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਕਸਰ, ਜਦੋਂ ਸਮਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਨ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ (ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੁੱਖ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਰੇਮੂ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਚਨ) ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ (ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂ ਵਾਇਦੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਿੱਤੇ ਸਨ), ਤਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾ ਸਮਝੀ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਕਦੋਂ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਲੜ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਅਲੱਗ ਸੀ; ਇਹ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਧੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੀਆਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, “ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ” ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਓ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰੋ ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਸ਼ਤਾਨ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਅਗਣ ਬਾਣਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਢਾਲ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ 1:2-8 ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਅਗਣਬਾਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਵੋਗੇ।

ਅਧਿਆਏ

7

ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ
ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ

ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ

ਅਧਿਆਏ 7

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਜਨਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂ ਮਨਨ ਕੀਤਾ।

ਓਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ। ਜ਼ਬੂਰ 1:3 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਓਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਬਿਰਛ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ {ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤਾ} ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਰੁੱਤ ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਪੱਤੇ ਨਹੀਂ ਕੁਮਲਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਕਰੇ ਸੋ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ {ਅਤੇ ਸਿੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ}।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਗੌਹ ਕਰਾਂਗਾ
{ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ
ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ}।

ਜ਼ਬੂਰ 119:15

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਖ਼ਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਹ ਵਚਨ ਤੋਂ ਵੱਢੇਗਾ।

ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਵੋ!

ਚੋਕਸ ਰਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਮੇਪ {ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ} ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ {ਉਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ} ਮਿਣਦੇ ਹੋ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਿਣਿਆ {ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੁਣ ਲਈ} ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਕ {ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ} ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਰਕੁਸ 4:24

ਕੇਡਾ ਮਹਾਨ ਵਚਨ! ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ—ਜਿਅਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਗਿਆਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ

ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਾਂਗੇ।

ਉਸ ਵਾਇਦੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਸੋਚ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਗੁਣ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।

ਵਾਇਨ ਦੀ ਏਕਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਡੂਨਾਮਿਸ, ਦਾ ਅਰਥ “ਸ਼ਕਤੀ,” “ਗੁਣ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹ ਸਟਰੋਂਗ ਨਿਯੂ ਏਗਸਟਿਵ ਕੋਨਕੋਡੈਨਸ ਆਫ਼ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੂਨਾਮਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਨੁਵਾਦ “ਯੋਗਤਾ”² ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਜੇਤੂ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਚਿਆਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਚਾਰ ਦੀਆਂ ਟੇਪਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ); ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਉਹ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਆਖਾਂਗਾ: ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਛੁੱਕ ਹੈ।

ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ

ਧੰਨ {ਖੁਸ਼, ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਅਤੇ ਜਲਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ} ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਮੱਤ {ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਮਕਸਦਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ} ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ, ਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ {ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ} ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਮਖੋਲੀਆਂ {ਅਤੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ} ਦੀ ਜੁੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿੰਦਾ {ਅਰਾਮ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਚੈਨ ਕਰਦਾ} ਹੈ।

ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ {ਫ਼ਰਮਾਨ, ਨਿਰਦੇਸ਼, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ} ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ {ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ} ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬੂਰ 1:1-2

ਵੈਬਸਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਬਦ ਮਨਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “1. ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ: ਮਨਨ. 2. ਮਨ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ... ਅਵਲੋਕਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਾ”³ ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਨ ਦਾ ਅਰਥ “ਅਰੰਭਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ‘ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨਾ’... ‘ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ,’... ‘ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ,’... ‘ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਵਚਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸਮਝ ਹੋਣਾ ਹੈ,... ‘ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ’... ‘ਪੂਰਵ ਮਨਨ ਕਰਨਾ।’”⁴

ਕਹਾਉਤਾਂ 4:20 ਆਖਦੀ ਹੈ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਲਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਹਾਉਤਾਂ 4:20 ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਮਨਨ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਰੱਖੀਏ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਦਾ ਅਵਲੋਕਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਉਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, “ਅਭਿਆਸ ਸਿੱਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ”? ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਹੋਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੀਏ?

ਮਨਨ ਕਰਨ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਏਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵੱਖਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਤੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਚੱਲੋਂ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬੋਲ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯਹੋਸ਼ੁਆ 1:8

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਫਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਈਮਾਨਦਾਰ ਉੱਤਰ ਉਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕੋਈ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ-ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਤਾਨ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ!

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੱਭੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਚਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦਿਨ ਕੱਟਦੇ ਸਾਂ {ਸਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਸਾਡੇ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਲਾਸਮਾਈ ਸੁਭਾਅ} ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਂਙੁ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਉ ਕਰਕੇ ਗਜ਼ਬ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਾਂ।

ਅਫਸੀਆਂ 2:3

ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿਲਾਸਮਾਈ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਫਲਦਾਇਕ ਨਹੀਂ।

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ!

ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਦਲਾਉ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੌੜ ਬਣ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ,

“ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੂੰ ਸੋਚ ਰਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ।” ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੱਕ ਝੰਜਟ ਸੀ!

ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਰ ਦਿਨ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਮ ਗੁਣ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰੋ

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਹੈਕਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਦਯਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਜ਼ਬੂਰ 48:9

ਭਜਨਕਾਰ ਦਾਉਦ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲਵੰਤ ਕੰਮ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਬੂਰ 143:4-5 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ: **ਤਦ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਢਾਲ ਹੈ {ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ}, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਕੁਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।**

ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਗ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਦਾਉਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੁਆਰਾ ਯਥਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਇਆ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਭਲੇ ਲਈ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਭੁੱਲੋ: ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਜਾਓ

ਅਤੇ ਇਸ ਜੁੱਗ (ਇਸ ਯੁੱਗ), {ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰੀ, ਨਕਲੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਲੱਗੋ ਅਤੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਵੋ} ਦੇ ਰੂਪ ਜੇਹੇ ਨਾ ਬਣੋ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ {ਸਾਰੀ} ਬੁੱਧ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ {ਇਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਵੱਈਏ} ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ (ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ) ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣ ਲਵੋ {ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ} ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਇੱਛਿਆ {ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ} ਕੀ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 12:2

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਾਹਦੇ ਲਈ ਨਵੇਂ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਢੰਗ ਲਈ ਨਵੇਂ। ਇਸ ਨਵੀਂ ਸੋਚ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਬਦਲ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹਿਆ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਬਦਲਾਉ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲੀਅਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਕਿ ਸਹੀ ਸੋਚ ਦਾ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ, ਸਲੀਬ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹੋ ਹੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਲਈ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਰੀਤ ਤੇ ਚੱਲੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਸੋਚਣਾ

ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਦਰਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਥਾਰਥ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੁਹਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸੋਭਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ {ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਓ}।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:8

ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਡਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਢਾਹੁਣਗੀਆਂ ਨਹੀਂ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਯਕੀਨਨ ਸਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਮੂਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਾਚਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਤ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਚਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਕਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?” ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਓ।

ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਚਾਰੀ ਜਾਂ

ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸ਼ੋਕ ਜੋ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਣ ਓਹ ਜੋ ਕੁਝ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਕਾਰਨ ਨਾਖੁਸ਼ ਹਨ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ), ਪਰ ਲਾਚਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ)।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਦੂਜੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਾਰਨ ਨਾਖੁਸ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲਾਚਾਰੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ, ਤਦ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਚੁਣ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਖਿਰੀ ਵਾਰ ਕਹਾਂਗੀ: ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਭਾਗ II

ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ

ਜਾਣਕਾਰੀ

ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਚਿੰਤਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਕੁਲ। ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਦ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਇੱਕ ਉਹੋ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ।

ਪਰ ਮਸੀਹ (ਮਸੀਹਾ) ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ (ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਕਸਦ) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:16

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਮੇਂ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਦ ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਰਦਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਚੰਭਾ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, “ਕਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ?” ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਕੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸੋਚ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਸਕਾਂ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ, ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਅਸਧਾਰਨ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਸੀ — ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਏਹ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਆਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਬਹੁਤ ਗ਼ਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਸੀ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ

ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਮਨ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਰੋਮੀ. 12:2)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਮਨ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਖੋਜਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਬਹਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੱਕ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਸੀ! ਮੈਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ—ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਵਿਆਕੁਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਦੀ ਆਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਦਮ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ, ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਆਇਆ।

ਸ਼ਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਲੜੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਜਦ ਤੀਕ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।

ਕਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੰਤਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਏ ਹੋਏ? ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਲਾਭ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 5:7)?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗੁ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ ਵਾਂਗੁ ਵੀ?

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮਨੋਵਿੱਤੀਆਂ ਲਈ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ।

ਅਧਿਆਏ

8

ਕਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੁਰਤ
ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਕਦੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ “ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ (ਸਾਡੀਆਂ)” ਦੇ ਚਾਨਣ ਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ। ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਜੋ ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ “ਮਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ” ਨੂੰ ਮਨ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ “ਮਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ” ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਖਦੀ ਹਾਂ।

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

{ਭਈ ਮੈਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ} ਭਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਹੜਾ ਤੇਜ਼ {ਭੇਦਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਭੇਦ} ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਆਤਮਾ {ਛੁੰਘਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ} ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰੇ।

ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣ ਲਵੋ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਕੀ ਆਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ {ਉਸ ਦੇ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ ਹੋਇਆ} ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਤੇਜਵਾਨ ਅਧਕਾਰ ਦਾ ਧਨ ਕੀ ਹੈ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:17-18

ਮਨ-ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ {ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ} ਕੌਣ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸੇ ਪਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ (ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ) ਹੈ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:11

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਵਜੋਂ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਓਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਓਹ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਤਦ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਨ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਮਝ ਜਾਈਏ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰਤਾ ਜਾਂ ਬੇਸੁਰਤਾ?

ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵੀ ਹਾਂ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣਮਈ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਨ ਅਕਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੁਝੇਵੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬੇਸੁਰਤਾ ਹੈ। ਮਨ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ—ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ।

ਮਨ ਨੂੰ ਤਰਕ, ਚਿੰਤਾਂ, ਫਿਕਰ, ਡਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਸ਼ਚਲ, ਨਿਰਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਬੇਸੁਰਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੇ ਗੋਰ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸੁਰਤ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੋਗੇ।

ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ “ਸੁਰਤ” ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਰੰਤਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚਾਨਣਮਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਹਰ ਦਿਨ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੌਲੀ ਨਿਮੀ ਅਵਾਜ਼

ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ, ਅੱਗੇ ਜਾਹ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਖਲੋ ਜਾਹਪ ਤਾਂ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਨੇ ਪਹਾੜ ਪਾੜ ਸੁੱਟੇ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੂਰ ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਪਿੱਛੋਂ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਤਾਂ ਭੂਚਾਲ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅੱਗ ਆਈ ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਨਿਮੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ।

1 ਰਾਜਿਆਂ 19:11-12

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਚਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੰਗਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ “ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਭੌਂਦੂ” ਆਖਦੀ ਹਾਂ। ਤਦ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਵਹਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਦ ਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਰਾ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਭੇਦ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਗਵਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਧਾਰਨ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ

ਤੱਕ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹ ਕੁਲੀਨ ਹਨ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਵੇਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਸੀ—ਇੱਕ “ਹੌਲੀ ਨਿਮ੍ਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ।” ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸਹਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸਿੱਖ ਲਈਏ।

ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨ

ਫੇਰ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਮਝ {ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ} ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਵਾਂਗਾ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:15

ਸੰਭਾਵੀਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ “ਮਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣਾ” ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਢੰਗ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲਸ ਕਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹੋ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ (ਇੱਕ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ); ਮੇਰੇ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਕਸਰ ਅੰਗਰੇਜੀ (ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਉਲਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਤਲ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ—ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਆ

ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਤਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਜਦ ਤੀਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਭਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਰਾਈਆਂ ਭਾਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ ਪਰਾਈ {ਅਣਜਾਣ} ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ {ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ} ਭਈ ਅਰਥ ਵੀ ਕਰ ਸੱਕੇ।

ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਾਈ {ਅਣਜਾਣ} ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ {ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ} ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਨਿਸਫਲ ਹੈ {ਇਹ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ}।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:13-14

ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਤਦ ਤੀਕ ਫਲਹੀਣ ਹੈ ਜਦ ਤੀਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਂ ਆਖ ਰਹੀ ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਤਦ ਮੇਰਾ ਮਨ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦਾਤਾਂ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸ਼ਬਦ-ਤੋਂ-ਸ਼ਬਦ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਲੇਖਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਲੀ ਉਸ ਦੀ ਖਾਸ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿਆਂਗੀ: ਭੈਣ ਸਮਿੱਥ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਆਖਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ

ਇਹ ਸਮਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਭਾਵੀਂ ਇੱਕ ਆਮ ਢੰਗ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜੋ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਨੋਖੇ ਪ੍ਰਗਟਾਉ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ (ਇੱਕ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ (ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਦੀ) ਇੱਕ “ਮਨ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ” ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਢੰਗ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੁਝ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ: ਜੇਕਰ ਭੈਣ ਸਮਿੱਥ ਇੱਕ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਲਗਾਮ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁੱਝਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੁਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਰਾਖਵੀਂ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਕ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਕ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਲਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼ਾਂਤਮਈ, ਚੌਕੰਨਾ ਮਨ

ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਵਲੀਨ {ਇਸ ਦੀ ਰੁਚੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ} ਹੈ, ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ 26:3

ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਇਕਦਮ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਕੱਠਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਇੱਕ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤਾਨ, ਯਕੀਨਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਉਪਲਬੱਧ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ।

ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤਮਾਈ ਰੱਖਿਣਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਵੀ ਮਨ ਚੌਕੰਨਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਸ ਤੇ ਸੋਚੋ: ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਅਧਿਆਏ

9

ਇੱਕ ਭਟਕਦਾ,
ਸੋਚੀਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ

ਇੱਕ ਭਟਕਦਾ, ਸੋਚੀਂ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ

ਅਧਿਆਏ 9

ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਕਿ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਭਟਕਦੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਸ਼ਤਾਨ ਤੋਂ ਮਨ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦਾ
ਲੋਕ ਬੰਨ੍ਹ ਲਓ।

1 ਪਤਰਸ 1:13

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਟਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰਾਂ, ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮੀ ਇੱਕ ਵਿਟਾਮਿਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਵਿਟਾਮਿਨ ਬੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਖਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ।

ਬੇਹੱਦ ਥਕੇਵਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੂਰਨ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਜੋ ਵੀ ਬੁਠ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈਏ।

ਸਾਡੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਬਾਲਗ ਜੋ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਓਹ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੀ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਮੈਂ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਨਾ ਰਹੀ, ਮੈਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ।

ਅਕਸਰ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇੱਕ ਸਮਝ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ ਮਨ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਭਟਕਦਾ ਹੋਇਆ ਮਨ

ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਚੋਕਸੀ ਨਾਲ ਰੱਖ {ਆਪਣਾ ਮਨ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਹ}

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:1

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ “ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਚੋਕਸੀ ਨਾਲ ਰੱਖ” ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਰਥ “ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਨਾ ਗਵਾ ਜਾਂ ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕਾ ਨਾ ਜਾਹ” ਹੈ। ਇਸ ਕਥਨ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹਿਤ ਅਨੁਵਾਦ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭਟਕਦਾ ਹੋਇਆ ਮਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਮੁੜ ਰੋਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਜਾਣਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਭਟਕ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਣ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਸਿੱਧ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹਾਂ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਵੈਬਸਟਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਭਟਕਣਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: “1. ਬਿਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੇ ਚੱਲਣਾ: ਘੁੰਮਣਾ. 2. ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ: ਮੱਧਮ ਚਾਲ. 3. ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ: ਅਵਾਰਾਗਰਦੀ... 5. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਸੋਚਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ।”

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਪਰਚਾਰਕ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਆਖਿਆ ਜੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਭਟਕਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ “ਉੱਠ ਪੈਂਦੇ” ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਚਰਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਜਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਭਟਕਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਨ ਯੁੱਧਭੂਮੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਓਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨਨ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਤਾਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮਨ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਘਟਨਾ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਪਤੀ, ਡੇਵ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ; ਤਦ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਉਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਲਈ ਭਟਕਣ ਵਾਸਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਉੱਥੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਖੜਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਮੈਂ ਵਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਜੋ ਡੇਵ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਆਖਦੀ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਟਕਣ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੁਣੇ ਆਖੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।”

ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੇਤੂ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ!

ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਤਾਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ ਮਨ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਦ ਜੋ ਆਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਜਿਆਦਾਤਰ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੈਸੇਟ ਜਾਂ ਟੇਪ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਪਰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਟੇਪ ਨੂੰ ਲੈ ਲਓ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੋ।

ਸ਼ਤਾਨ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਓਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸ਼ਤਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ ਤੁਸੀਂ ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੂਰਨ ਹੋ—ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਪਰ ਸਚਿਆਈ ਇਹ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਕਰਦੇ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦਿਓ। ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ “ਪੈਰ ਨੂੰ ਚੋਕਸੀ ਨਾਲ ਧਰਨਾ” ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਇਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੋਚੀਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਰੇ, ਉੱਠ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਉ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ (ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ) ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।

ਮਰਕੁਸ 11:23-24

ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, “ਮੈਂ ਸੋਚੀਂ ਪਈ ਹਾਂ।” ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ:

“ਮੈਂ ਸੋਚੀਂ ਪਈ ਹਾਂ ਕਿ ਕੱਲ ਦਾ ਮੌਸਮ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਮੈਂ ਸੋਚੀਂ ਪਈ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਕੀ ਪਾਵਾਂਗੀ।”

“ਮੈਂ ਸੋਚੀਂ ਪਈ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਗਰੇਡ ਡੈਨੀ {ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ} ਉਸ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਰਡ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।”

“ਮੈਂ ਸੋਚੀਂ ਪਈ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ।”

ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦ ਸੋਚੀਂ ਪਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਾਉਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਇੱਕ ਪਹੇਲੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ” ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ “ਉੱਤਸੁਕਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣਾ।”²

ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਿਆਦਾ ਉੱਤਮ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੋਚੀਂ ਪੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਗਰੇਡ ਡੈਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਗਰੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਭਟਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਵਾਂਗੀ, ਮੈਂ ਕੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੌਸਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਭਟਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਮੋੜ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭਲੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰੇਗਾ।

ਭਟਕਣਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਦੇਹ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਦੇਹ ਉਲਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਟਕਣਾ, ਸੰਦੇਹ, ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਾਂ ਲੋੜ ਲਈ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ।

ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਮਰਕੂਸ 11:23-24 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ, “ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗੋ, ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲੇਗਾ।” ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗੋ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ-ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਲਓਗੇ!”

ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ—ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ!

ਅਧਿਆਏ

10

ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ
ਪਿਆ ਮਨ

ਇੱਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਮਨ

ਅਸੀਂ ਇਹ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਟਕਣਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਸੰਯੋਜਕ ਹਨ। ਭਟਕਣਾ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ 1:5-8 ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੀ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਭਟਕਣਾ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ, “ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ” (ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਅਨੁਵਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ “ਦੁਚਿੱਤਾ ਮਨੁੱਖ” ਆਖਦਾ ਹੈ) ਉਲਝਣ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਭਟਕਣਾ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਿਆਦਾਤਰ ਜੀਵਨ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ {ਜਿਹੜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ} ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਰ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਮੰਗੇ ਅਤੇ (ਨਾ ਹੀ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਕੁਝ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭਰਮ ਕਰਨ (ਝਿਜਕਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਵਾਲਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਛੱਲ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪੌਣ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ ਅਤੇ ਉਡਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਸਮਝੇ ਭਈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ {ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ} ਲੱਭੇਗਾ।

{ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ} ਉਹ ਦੁਚਿੱਤਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ {ਝਿਜਕਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਡਾਵਾਂਡੋਲ} {ਉਹ ਹੈ} ਜਿਹੜਾ ਆਪਣਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਚਲਣਾਂ {ਉਹ ਸੋਚਦਾ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ, ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦਾ} ਵਿੱਚ ਚੰਚਲ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ 1:5-8

ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿਚੀਂ ਕਿਉਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਮੱਤੀ 16:8

ਹੁਣ ਤੀਕ, ਅਸੀਂ ਭਟਕਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਆਦਾ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਜਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਵੀਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਭਟਕਣਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਉਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ “ਲੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤੱਥ ਜਾਂ ਉੱਦੇਸ਼ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਵਾਕ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ “ਤਰਕ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ: ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੋਚਣਾ।”¹

ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸੌਖਾ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ, ਤਰਕ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਝ ਦੇ ਪਿੱਛੇ “ਕਿਉਂ” ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ, ਵਿਸ਼ੇ, ਜਾਂ ਘਟਨਾ, ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘੁੰਮਣ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਥਨ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ਤਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗੱਲ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਗਵਾਰ ਲੱਗਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਲੀਦਾਨ ਜਾਂ ਬੈਚੇਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਨਾ ਕਰੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਮੰਨੋ

ਪਰ ਪ੍ਰਾਣਿਕ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖੇ ਮੂਰਖਤਾਈ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਆਤਮਕ ਰੀਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਚ ਕਰੀਦੀ ਹੈ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:14

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਿਕ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਦਾਰਣ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਕਰਨ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਸਮਝ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ।

ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇਵਾਰ ਮੀਟਿੰਗ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਘਰੇਲੂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖੀ ਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਚਲਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇੱਛਾ ਆਈ।

“ਪਿਤਾ, ਰੂਥ ਏਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਬਰਕਤ ਰਹੀ ਹੈ,” ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। “ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?”

ਤੁਰੰਤ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਤੇ ਪਈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਟੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਰੂਥ ਏਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਥੈਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਤੇ ਪਈਆਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਥ ਏਨ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਮਤੀ ਸੀ—ਅਤੇ

ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਲਾਲ-ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਕੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ!

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਮਨ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਵੇਦਸ਼ਨਸ਼ੀਲ ਰਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਛਾ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਉਹ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸੇ ਹੀ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਰੂਥ ਏਨ ਦਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਪੂਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਦੁਹਰਾਇਆ, “ਪਿਤਾ, ਰੂਥ ਏਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਬਰਕਤ ਰਹੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?” ਤੁਰੰਤ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੁੱਕੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਯਾਦ ਆਈ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ)।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੜਪ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਧਾਰਨ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਣਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹਾਂ।” ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਛਾਪੂਰਵਕ, ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ਢੰਗ ਲਈ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨਵੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣ ਬਾਰੇ

ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਖਦੀ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਰੂਥ ਏਨ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੋਲਿਆ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਥ ਏਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ; ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾ ਨਾ ਸਕੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਦ ਤੀਕ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਸਿਖਾਇਆ। ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਸੌਖੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੇ ਇੱਕ “ਆਦਰ ਯੋਗ” ਡਰ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, 1 ਕੁੰਰਿਥੀਆਂ 2:14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਭਾਵਕ ਮਨ ਆਤਮਿਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸਰੀਰਕ ਮਨ (ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਵਕ ਮਨੁੱਖ) ਇੱਕ ਪੋਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ (ਮੇਰਾ ਆਤਮਿਕ ਮਨੁੱਖ) ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਸਮਝ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ।

(ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਾਵੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਰੂਥ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਲਾਲ ਪੋਸ਼ਾਕ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।)

ਵਚਨ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋ!

ਪਰ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ {ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੋ} ਵਾਲੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ {ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ} ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੋ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜੋ ਵਚਨ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਵਚਨ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਪਾਈਏ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨ ਕਰਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂ, ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂ, ਜਾਂ ਇਹ ਸੋਚਾਂ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਲਾਮਬੰਦ ਹੋਣਾ ਹੈ—ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ, ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਤੇ ਨਹੀਂ

ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਤਬਾਰ ਨਾ ਕਰ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 3:5

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਰਕ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਧੋਖੇ ਲਈ ਬੁਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।” ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸੱਚ ਹੈ। ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਦੂਰ ਨਿੱਕਲ ਗਏ ਹਾਂ।

ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਕੱਢ ਕੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤਰਕ ਕਰਨਾ, ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਪਸੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਛੋਟੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਇਹ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਢੁੱਕਵਾਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 9:1 ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, **ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਕਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ {ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ} ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਹੈ।** ਪੌਲੁਸ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਤਰਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਮਨ ਕਈ ਵਾਰ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਜਿਆਦਾ ਕੁਲੀਨ ਅੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਮਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗੱਲ ਗ਼ਲਤ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਜ਼ਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਉੱਤਰ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ, ਮਨ ਇੱਕ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਰਕ ਕਰਨਾ “ਰੁੱਝੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ” ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਆਨਣ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਦਿਮਾਗੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਰਕ ਕਰਨਾ, ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਤਕਰਸੰਗਤ ਹੋਣਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਮੈਂ ਥੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਵੱਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਈਏ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤਦ ਵੀ ਜਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਠਾਣ ਲਓ

ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਚਨ ਯਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ {ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ} ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾ (ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣੂ ਨਾ ਹੋਵਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਨਾ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਖਾਂ)।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1-2

ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਰਕ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਅੰਤ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੰਨਾਂ ਮੈਂ ਘੱਟ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਮੈਂ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਚਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਉਤਸੁੱਕ, ਜਿਗਿਆਸੂ ਵਿਅਕਤੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਤਰਕ

ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਉਲਝਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜੇਏਸ, ਤੈਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਕਦੇ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।”

ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ—ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ, ਮੈਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ—ਡਰੀ ਹੋਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਘਾਟ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਥੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗ਼ਲਤ ਦਿਮਾਗੀ ਕਿਰਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਥਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ ਉਹੋ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ। ਅਸੀਂ ਗ਼ਲਤ ਦਿਮਾਗੀ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਦੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੀ ਵਾਂਙ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਨਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਨਿਕੋਟੀਨ ਦਾ ਆਦੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਛੱਡਣ ਦੇ ਲੱਛਣ ਆਏ। ਮੈਂ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਡਰੀ ਹੋਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਅੱਕ ਗਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਦਿਮਾਗੀ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖ਼ਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤਪੂਰਣ ਹੋਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਦੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਕਾਊ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।

ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨ ਟਿਕ ਜਾਣ।

ਇਸ ਲਈ ਸਚੇਤ ਰਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਨ ਤਰਕ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਜੇਤੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ— ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਿਹੜਾ ਓਸ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਏ

11

ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ
ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਨ

ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਨ

ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਇਕੱਠਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੋਣ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ “ਦੋ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਣਾ...ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਰਾਹ ਲੈਣਾ ਹੈ...ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੋਟਾ ਹੈ...ਚਿੰਤਿਤ ਹੋਣਾ, ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਭੰਗ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਆਸ ਅਤੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾਉਣ ਵਿੱਚਕਾਰ।”¹

ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਆ, ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਭਰਮ ਕੀਤਾ?

ਮੱਤੀ 14:31

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਤੇ ਅਚਰਜ ਮੰਨਿਆ।

ਮਰਕੁਸ 6:6

ਉਹੋ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਦਾ ਆਰ. ਵੀ. (ਦਾ ਰਿਵਾਇਸਡ ਵਰਸ਼ਣ ਆਫ ਦਾ ਕਿੰਗ ਜ਼ੇਮਸ ਅਨੁਵਾਦ) ਵਿੱਚ ‘ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ’ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਡਗਮਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਕਾਹਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰੇ ਰਹੇ ਹਾਂ?

ਸ਼ੱਕ

ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਦ ਤੀਕ ਦੋ ਖਿਆਲਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਚੱਲਗੇ?

ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਵਚਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਚੰਗਾਈ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੰਗਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਰੁੱਕ ਰੁੱਕ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਨਿੱਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ: ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਚਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵਚਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ, ਚਾਨਣ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਝੁਕ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿਖਾਇਆ, ਮਨੁੱਖ ਤਦ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਉਸ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਿਣ ਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 12:3)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਤਾਨ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਦੋਂ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ

{ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਵਿੱਚ} ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤ

ਕੀਤੀ ਭਈ ਓਸ ਵਾਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਇਉਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਬਾਹਲੀਆਂ {ਅਣਗਿਣਤ}ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇ

ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਢਿੱਲਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌਕੂ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ {ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ} ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੁਣ {ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ} ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਾਰਾਹ ਦੀ {ਮੁਰਦਾ} ਕੁੱਖ ਨੂੰ ਸੋਕਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਨੇ ਬੇਪਰੀਤ (ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋਏ) ਨਾਲ ਸੰਕਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਤਕੜਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ

ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਨਿਹਚਾ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 4:18-21

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਏਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜਨਾ ਅਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਇਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜਾ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਧਾਰਨ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਉਕਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ, ਜਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਿਰੰਤਰ ਦ੍ਰਿੜ ਖੜਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਈਬਲ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਤਕੜਾ ਹੋਇਆ।

ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਹਚਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਣਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਦੇਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਤਾਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਏਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੋਰਨਾ ਸਵੇਰਾਂ ਵਾਂਙ ਹੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸਵੇਰ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸਿਖਲਾਈ ਟੇਪ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੇਵਕ ਰੇ ਮੋਸਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ “ਕਰੋਸ ਓਵਰ ਟੂ ਦਾ ਅਦਰ ਸਾਈਡ।” ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਇਤ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਉੱਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਆਈ, “ਤੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਜਾਵੇਂਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਸਿਖਾਵੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਿਖਲਾਈ ਟੇਪ ਸੇਵਕਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਦੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਰਾਂਗੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਮੈਂ “ਸੇਵਕਾਈ ਸਾਮੱਗਰੀ” ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰ. 1:27)। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ (1 ਸਮੂ. 16:7)। ਜੇਕਰ ਦਿਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਇਹ ਇੱਛਾ ਆਈ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਕਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਉਹ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੁਲਾਹਟ ਦਿੰਦਾ

ਹੈ, ਉਹ ਇੱਛਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ ਸਨ, ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਫਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਛੋਟੇ “ਬੀਜਾਂ” ਵਜੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਰਭਵੰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ “ਗਰਭਵੰਤੀ” ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਜੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲਦਾ ਅਤੇ ਵਾਇਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ” ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਸੁਫਨਿਆਂ ਦਾ “ਗਰਭਪਾਤ” ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈਏ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗੇ।

ਪਾਣੀ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ!

ਪਰ ਬੇੜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਮੀਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਫਰਲਾਂਗ ਦੂਰ, {ਇੱਕ ਫਰਲਾਂਗ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ} ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ ਡੋਲਦੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪੌਣ ਸਾਹਮਣੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪਹਿਰ {ਸਵੇਰ ਦੇ 3:00-6:00 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ} ਯਿਸੂ ਝੀਲ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ।

ਅਤੇ ਜਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਝੀਲ ਤੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਡੈਂਬਰ ਕੇ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਭੂਤਨਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਡਰ ਕੇ ਡਡਿਆ ਉੱਠੇ।

ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖੋ! ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ!

ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਜੇ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਹ।

ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਬੇੜਿਓ ਉੱਤਰ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਤੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ।

ਪਰ ਪੌਣ ਵੇਖ ਕੇ ਡਰਿਆ ਅਰ ਜਾਂ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਚੀਕ ਮਾਰ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ (ਮੌਤ ਤੋਂ) ਲੈ!

ਅਤੇ ਝੱਟ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੱਥ ਲੀਮਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਆ, ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਭਰਮ ਕੀਤਾ?

ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਤਾਂ ਪੌਣ ਥੰਮ੍ਹ ਗਈ।

ਮੱਤੀ 14:24-32

ਮੈਂ ਅੰਤਿਮ ਵਚਨ ਤੇ ਬਲ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਪਤਰਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤੀ ਕੀਤੀ; ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸ ਤੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੁੱਬਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਦੁਹਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਚਾਇਆ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੀ ਪਤਰਸ ਵਾਪਸ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤੂਫ਼ਾਨ ਥੰਮ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ!

ਰੋਮੀਆਂ 14:18-21 ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜਿੱਥੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਡਗਮਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਗੋਰ ਕੀਤਾ! ਅਬਰਾਹਾਮ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਤਰਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਰੁੱਝਿਆ ਰਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹੀ ਹੈ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:14

ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੱਚ ਦੀ ਪੇਟੀ ਨੂੰ ਕੱਸਣਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੋਹਾਂ ਅੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਕਰੜਾ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ! ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਲਾਮਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਤੂਫਾਨ ਥੰਮ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮਨ ਯੁੱਧ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਹੋ ਦਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ ਜੋ ਕਿ ਸੁਰੂਆਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਸੀ।

ਡਗਮਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੇ (ਜਿਹੜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਰ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਭਰਮ (ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭਰਮ (ਝਿਜਕਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਛਲ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪੌਣ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ ਅਤੇ ਉਡਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਸਮਝੋ ਭਈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ {ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ} ਲੱਭੇਗਾ।

ਯਾਕੂਬ 1:5-7

ਮੇਰਾ ਪਾਸਟਰ, ਰਿੱਕ ਸ਼ੈਲਟਨ, ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਕਾਲੇਜ ਤੋਂ ਉਪਾਧੀ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿੰਨਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸੈਂਟ ਲੂਇਸ, ਮੈਸੂਰੀ, ਵਿਖੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 50 ਡਾਲਰ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਬੱਚਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਉਸ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਸਥਾਪਿਤ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਟਾਫ਼ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਦੋ ਚੰਗੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆੱਕਰਸ਼ਕ ਸਨ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਮੰਡ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜਿੰਨਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਓਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। (ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?)

ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਉਹ ਠੀਕ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਡਗਮਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਸੈਂਟ ਲੂਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਚੈਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਤ ਓਹਨਾਂ ਪਾਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ ਆਖਿਆ, “ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਜਾਹ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਹ ਅਤੇ ਥੰਮ੍ਹ ਜਾਹ, ਤਦ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਹ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖ, ਵੇਖ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ!”

ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਾਸਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਸੈਂਟ ਲੂਇਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਅਦਭੁੱਦ ਸੀ।

ਅੱਜ, ਰਿੱਕ ਸ਼ੈਲਟਨ ਸੈਂਟ ਲੂਇਸ, ਮੈਸੂਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਈਫ਼ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਸੈਂਟਰ ਦਾ ਸੀਨੀਅਰ ਪਾਸਟਰ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਲਾਈਫ਼ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਸੈਂਟਰ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਆਊਟਰੀਚ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜੀਵਨ ਇਸ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਰਕਤ ਪਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਪਾਸਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਲਾਈਫ਼ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਰਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਪਾਸਟਰ ਸ਼ੈਲਟਨ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਪਾਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ

ਜਾਂ ਤੜਕੇ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ।

ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਕੋਲ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਰਛ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਪਰ ਪੱਤਾਂ ਬਿਨਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਲੱਭਿਆ {ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਫਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਤੇ ਪੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ} ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਫਲ ਨਾ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਬਿਰਛ ਓਵੇਂ ਸੁੱਕ ਗਿਆ!

ਅਰ ਚੇਲੇ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਬਿਰਛ ਕਿੱਕਰ ਐਡੀ ਛੇਤੀ ਸੁੱਕ ਗਿਆ?

ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ (ਇੱਕ ਪਾਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੱਚ) ਭਈ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸਗੋਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਉੱਠ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ {ਸੱਚਮੁੱਚ} ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੰਗੋ ਸੋ ਪਾਓਗੇ।

ਮੱਤੀ 21:18-22

ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, “ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ” (ਯੂਹੰਨਾ 14:12)।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਹਚਾ ਹੈ (ਰੋਮੀ. 12:3)। ਪਰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਤਰਕੀਬ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਾਹਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਕਹੋ, “ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ”— ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ!

ਚੋਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ!

ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ

ਜਦ ਓਹ ਭੀੜ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਦ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ,

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ: ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਅਤੇ ਅਜ਼ਬ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਦ ਤੋੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਾਂਗਾ? ਕਦ ਤੋੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਂਗਾ? ਉਹ ਨੂੰ ਐਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆ।

ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਹ ਝਿੜਕਿਆ; ਅਤੇ ਭੂਤ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ: ਅਰ ਮੁੰਡਾ ਉਸੇ ਘੜਿਓਂ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤਦ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੱਢ ਸਕੇ?

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਆਪਣੀ ਘੱਟ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਮੱਤੀ 17:14-20

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਭਾਵੀਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਸਫਲ ਸਨ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਵਾਂਙ ਹੀ, ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਦਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਰੱਖੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਲਈਏ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ (ਮੱਤੀ 11:28-29)।

ਇੱਕ ਸਬਤ ਦਾ ਅਰਾਮ

ਸੋ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਓਸ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ {ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਣੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੀਏ}, ਵੜਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੀਏ ਭਈ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਙੁ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਵੇ {ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ}।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:11

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਚਾਰ ਅਧਿਆਏ ਪੜ੍ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬਤ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਬਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਾਮ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਸਬਤ ਦਾ ਅਰਾਮ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਚਿੰਤਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:11 ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆ ਰਹਿ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਨੂੰ “ਉਜਾੜ ਦੇ ਜੀਵਨ” ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵੱਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣਾ

ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਓਹ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਧਰਮੀ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਰੋਮੀਆਂ 1:17

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਤੁਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਲਾਚਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਰਹੀ, “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?” ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਉਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਯਕੀਨਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਗੁਆਚਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਫੋਨ ਵੱਜਿਆ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਡਿੱਬੇ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫੋਨ ਤੇ ਗੱਲ

ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਤੁਣਕੇ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਤਸਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਰੋਮੀਆਂ 15:13 ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ: **ਹੁਣ ਆਸਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ {ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਨਾਲ} ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰਥ ਨਾਲ (ਉੱਛਲਦੀ ਹੋਈ) ਆਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਜਾਵੋ।**

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ!

ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਝੂਠਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਖੁਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾ ਆ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ!

ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵੱਲ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖ ਲਓ। ਰੋਮੀਆਂ 1:17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵੱਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਵੱਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਤਦ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਚਾਰੀ ਸੀ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਯਾਕੂਬ 1:7-8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁਚਿੱਤਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਚਿੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ; ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ!

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ! **ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ {ਸੱਚੇ} ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਵੇ (ਮਸੀਹ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ) (2 ਕੁਰਿੰ. 10:5)।**

ਅਧਿਆਏ

12

ਇੱਕ ਚਿੰਤਿਤ ਅਤੇ
ਵਿਆਕੁਲ ਮਨ

ਇੱਕ ਚਿੰਤਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਕੁਲ ਮਨ

ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਕਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉੱਠ ਨਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੁੜ੍ਹ।

ਜ਼ਬੂਰ 37:8

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਏਹ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ (ਗਲਾ. 5:22) ਅਤੇ ਫਲ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:4)। ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ” ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਸ਼ਨ ਸ਼ਬਦ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਕੁੜ੍ਹ ਨਾ” (ਜ਼ਬੂਰ 37:8), ਦੂਜੇ ਨਮੂਨਾ ਕਥਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ “ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ” (ਮੱਤੀ 6:25), “ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ” (ਫਿਲਿੱ. 4:6), ਅਤੇ “ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ...ਚਿੰਤਾ ਸੁੱਟ ਦਿਹ” (1 ਪਤਰਸ 5:7)। ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਏਮਪਲਈਫਾਈਡ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹਾਂ

ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੂਜੇ ਕਥਨਾਂ ਲਈ ਕਈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਂ “ਚਿੰਤਾ” ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੀ।

ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਵੈਬਸਟਰ ਸ਼ਬਦ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: “ਅਕਰਮਕ ਕਿਰਿਆ. 1. ਬੈਚੇਨ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ...ਸਕਰਮਕ ਕਿਰਿਆ. 1. ਚਿੰਤਾ, ਨਿਰਾਸ਼, ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ...ਨਾਉਂ,...2. ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਤ।”¹ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤੰਗ ਕਰਨ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਤਦ ਹੀ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀ ਹੈ।

ਚਿੰਤਾ ਯਕੀਨਨ ਕੁਝ ਵੀ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ?

ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕੀਤਾ: “ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜਕੜ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਕੰਬਣਾ ਜਾਂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕਰੂਪ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੰਦੀਆਂ ਵੱਢਣ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਵੱਢਣ ਦੁਆਰਾ ਕਸ਼ਟ ਦੇਣਾ।”²

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ—ਸ਼ਤਾਨ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਘ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਹੋਵੇ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥੱਕ ਅਤੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜੋ ਕਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੰਦੀ ਵੱਢਣ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵੱਢ ਲੈਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ।

ਚਿੰਤਾ ਯਕੀਨਨ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਮਨ ਤੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੀਤੇ ਨਾ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਤਾਨ ਦਿਮਾਗੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਰੁੱਝਿਆ ਰੱਖਣਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਮਕਸਦ ਦੇ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨ ਨਾਲ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਹੁਣ ਆਓ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਏ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 6:25-34 ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਤਮ ਭਾਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਇੱਕ “ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਹਮਲੇ” ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵੇਖੀਏ।

ਕੀ ਜੀਵਨ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ?

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ (ਵਿਆਕੁਲ ਜਾਂ ਚਿੰਤਿਤ) ਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ਯਾ ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ? ਭਲਾ, ਪ੍ਰਾਣ ਭੋਜਨ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ {ਜਿਆਦਾ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਉੱਤਮ} ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ {ਖੂਬੀ ਵਿੱਚ} ਨਹੀਂ?

ਮੱਤੀ 6:25

ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹੀ ਉੱਚ ਖੂਬੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਅਨੰਦ ਲਈਏ। ਯੂਹੰਨਾ 10:10 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਚੁਰਾਵੇ ਅਰ ਵੱਢੇ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਮਿਲੇ ਸਗੋਂ ਚੋਖਾ ਮਿਲੇ। (ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ, ਜਦ ਤੀਕ ਇਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ)। ਸ਼ਤਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 6:25 ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ—ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ! ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੂਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦੂਜਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰੀਏ, ਤਦ

ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਜੀਵਨ ਵੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਲਈ ਚਾਹਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?

ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੋ ਓਹ ਨਾ ਬੀਜਦੇ ਨਾ ਵੱਢਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੜੋਲਿਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ?

ਮੱਤੀ 6:26

ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵਧਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਹਰ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤਦ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਗੌਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਭੋਜਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਧਾਰਨ ਹੈ: “ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਲ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ?”

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗ਼ਰੀਬ, ਆਤਮ ਤਸਵੀਰ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਯਕੀਨਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮੁੱਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਧਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?

ਮੱਤੀ 6:27

ਵਿਸ਼ਾ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ

ਵੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਤਦ ਕਿਉਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ?

ਕਿਉਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਈ ਕਾਹਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੰਗਲੀ ਸੋਸਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਓਹ ਕਿੱਕਰ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਓਹ ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਨਾ ਕੱਤਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਲੇਮਾਨ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭੜਕ (ਉੱਤਮਤਾ, ਸਨਮਾਨ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ) ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਸੀ।

ਸੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਅੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲਕੇ ਤੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਝੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ ਭਲਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਪਹਿਨਾਵੇਗਾ?

ਮੱਤੀ 6:28-30

ਉਸ ਦੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਇਨ੍ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੇਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭੜਕ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦੇਖੇਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਵਿਆਕੁਲ ਨਾ ਹੋਵੋ!

ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਭਈ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ? ਯਾ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ? ਯਾ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ?

ਮੱਤੀ 6:31

ਮੈਂ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, “ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?”

ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇੱਕ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੇਸ਼ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਮਨ ਦੀ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਲੰਮੀ ਚੱਲਦੀ, ਕੀਮਤੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੋਈ, ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 31 ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿੰਤਿਤ ਜਾਂ ਵਿਆਕੁਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦਿਲ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 12:34)। ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਗਲਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਈ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਤ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣੀਆਂ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲੋ, ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ (ਬੁੱਤਪੂਜਕ) ਦੇ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ (ਉਸ ਦੇ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਣਾ) ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰੋ) ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਮੱਤੀ 6:32-33

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ! ਸੰਸਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ!

ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਦ ਹੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਲੋੜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ (ਫਿਲਿੱ. 4:6), ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਉਨੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਲਓ

ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਭਲਕ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭਲਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਆਪੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਦਾ ਦੁਖ ਬਥੇਰਾ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 6:34

ਮੈਂ ਚਿੰਤਾਂ ਜਾਂ ਵਿਆਕੁਲਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੱਲ ਦੇ ਲਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅੱਜ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੀਏ।

ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜੀਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ!

ਦੁਖ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹਰੇਕ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ, ਦੁਸ਼ਮਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:10)। ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ! ਕੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਜ ਨੂੰ ਖਰਚ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਕੱਲ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤਦ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜਦ ਤੀਕ ਕੱਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ!

ਕੁਝੋ ਨਾ ਜਾਂ ਵਿਆਕੁਲ ਨਾ ਹੋਵੋ

ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ (ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬੇਨਤੀਆਂ) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਧੰਨਵਾਦ ਸਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:6

ਜਦੋਂ ਇੱਕ “ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਹਮਲਾ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਗੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਆਇਤ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੋ-ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਇਬ. 4:12; ਅਫ. 6:17)। ਇੱਕ ਮਿਆਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਤਲਵਾਰ ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਲਓ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਮਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਉਸ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਵਚਨ!

ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟੋ

ਸੋ ਅਸੀਂ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ {ਸੱਚੇ} ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭੀ ਉਹ ਮਸੀਹ (ਮਸੀਹਾ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ) ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਵੇ।

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:5

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਢੰਗ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬੋਲਣਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰਥਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਸੁੱਟ ਦਿਓ

ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲਵੰਤ ਹੱਥ ਹੇਠ ਨੀਵਿਆਂ {ਪਦ ਘਟਾਉਣਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਹੈ} ਕਰੋ ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉੱਚਿਆ ਕਰੇ,

ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ {ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀ ਵਿਆਕੁਲਤਾਵਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਚੈਨੀ, ਸਭ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ} ਓਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਛੱਡੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਛਿਕਰ ਹੈ।

1 ਪਤਰਸ 5:6-7

ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਜਾਂ ਸੁੱਟਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਭਾਗ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਲੀਮ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਵੰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦੇੜ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਮੰਡੀ ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਹਲੀਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘਮੰਡੀ ਮਨੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਹਲੀਮ ਮਨੁੱਖ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਰਾਮ

ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਵੱਡੇ ਦਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁੱਝ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਅਸੀਂ ਏਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕਰੀਏ ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

2 ਇਤਹਾਸ 20:12

ਮੈਂ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ! ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਆ ਗਏ ਸਨ:

1. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।
2. ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।
3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰੱਖਣਾ ਸੀ।

ਇਹੋ ਹੀ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 15 ਅਤੇ 17 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ:

ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਵੱਡੇ ਦਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਡਰੋ, ਨਾ ਘਾਬਰੋ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਲੜਾਈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਲੜਨਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਪਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਾਓ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਵੇਖਣਾ। ਨਾ ਡਰੋ, ਨਾ ਘਾਬਰੋ।

ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਨਾ ਜੋ ਓਹ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ “ਆਦਰ ਯੋਗ ਡਰ” ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ: ਇੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ” ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾਕਾਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸ਼ਾਂਤ, ਨਿਸ਼ਚਲ ਝੀਲ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ। ਦੂਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੰਡ, ਤੇਜ਼ ਵਗਦੇ ਝਰਨੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਰੁੱਖ ਝੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੇ ਪੰਛੀ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਕਿਹੜੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਗੀ ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਤਸਵੀਰ ਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਥੇ ਸਿਹਤਯਾਬ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੰਦਰ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ” ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੇਰੀ {ਆਪਣੀ} ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।** ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 14:27)। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਾਮ ਉਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਦੀ ਗੈਰਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿੰਨ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਜੂਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 11:29)। ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਸਿੱਖਣੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੰਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਦ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਆਵੇ। ਮੈਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ!

ਮੱਤੀ 6:34 ਸਾਨੂੰ ਸੁਝਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੱਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਦਿਨ ਦਾ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਦ ਆਖਿਆ ਕਿ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਮਹਿਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਏਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਚਿੰਤਾ, ਚਿੰਤਾ, ਚਿੰਤਾ!

ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿੰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਨੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ— ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਸ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੀ ਸੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਚੈਕਬੁੱਕ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਪਲ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਿੱਲ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਨ। ਡੇਵ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਉੱਤੇ ਥੱਲੇ ਉੱਛਲ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਲਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਗਵਾਰ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ “ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਭ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਖੇਡਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਥੇ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ!” ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂ?” ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਚ ਨਾ ਸਕੀ; ਇਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡੇਵ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਦਾ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ ਦਸਵੰਧ ਦੇਣਾ, ਦਾਨ ਦੇਣਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। (ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੇਵ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।) ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ: “ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ...”

ਅਤੇ ਤਦ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਬਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਮੂਵੀ ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਵੇਖਾਂਗੀ—ਗਹਿਣੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ, ਕਾਰ ਦਾ ਜੱਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ, ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣੀ ਪਈ ਤਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੋਰ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ “ਫਿਲਮ” ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਯਕੀਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਾਵੀਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿਲ ਪਰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਕਿਚਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਸਾਰੇ ਬਿੱਲ ਲਵਾਂਗੀ, ਕੈਲਕੂਲੇਟਰ, ਅਤੇ ਚੈਕਬੁੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਤਦ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਹੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗੇ! ਮੈਂ ਡੇਵ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲਾਂਗੀ ਜਦ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ!

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਰੇਖ ਸੀ—ਕੁਝ ਓਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਵੇਖਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਵੈਵਾਹਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੋ; ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਰਾਹ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੰਘੋਗੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ!

ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ-ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ

ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲੋਭ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਰਹੋ {ਲਾਲਚ, ਹਿਰਸ, ਕਾਮਨਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਰੱਖਣਾ}। ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰੋ {ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ} ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡਾਂਗਾ, ਨਾ ਕਦੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗਾਂਗਾ {ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ!}।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:5

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਆਇਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧਨ ਵੱਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਛੱਡਣ ਨਾ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਭਾਰ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ—ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਟੁੱਟ ਜਾਵੋਗੇ।

ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ (ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਰਹੋ) ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਕਰ; ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਅਤੇ ਸੱਚਿਆਈ ਉੱਤੇ ਪਲ (ਜ਼ਬੂਰ 37:3)।

ਓਹ ਇੱਕ ਵਾਇਦਾ ਹੈ!

ਅਧਿਆਏ

13

ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ,
ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ,
ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ

ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮਨ

ਅਧਿਆਏ 13

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਦੇ ਰਵੱਈਏ, ਆਲੋਚਨਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਮਨ ਯੁੱਧਭੂਮੀ ਹੈ।

ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਆ, ਤੈਂ
ਕਿਉਂ ਭਰਮ ਕੀਤਾ?

ਮੱਤੀ 7:1

ਵਿਚਾਰ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ”—ਸਾਧਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਤਾਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਓਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਸੇਹਤਮੰਦ ਵਪਾਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੇ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਓਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੱਸੇਗਾ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ, ਤਾੜਨਾ ਦਿੱਤੀ, “ਤੂੰ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਵਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ!”

“ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ,” ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਵਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।”

ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਨੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵੀ ਸੀ! ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜਿੱਦੀ, ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਘਟਨ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪੱਕੇ ਢੰਗ ਹਨ। ਸ਼ਤਾਨ, ਯਕੀਨਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਰਹੀਏ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਏ, ਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ।

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਵਾਇਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਯੂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ ਵਿੱਚ, “ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ” ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ” ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਅਪਰਾਧੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ¹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ” ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਰਾਇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ” ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸਜਾ² ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਜਾ ਦੇਣਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਝ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ “ਧਰਮੀ ਡਰ” ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਮਾਨਸਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਇਹ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਤੱਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗੀ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਆਲੋਚਨਾ, ਰਾਇ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਨਵ ਸਮੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮੈਂ ਆਲੋਚਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਓਹ ਵੇਖਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜੋ ਗ਼ਲਤ ਸੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਜੋ ਸਹੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਤੱਵ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੂਜਿਆ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਜਿਆਦਾ ਹਸਮੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ “ਖੁਸ਼ ਜਾਂ ਅਨੰਦ” ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਜਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਆਦਾ ਦਿਲਗੀਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਅਕਸਰ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਗ਼ਲਤ ਕੀ ਹੈ; ਆਮ ਤੋਰ ਤੇ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਢੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹੋ ਹੀ ਠੀਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ—ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਤੋਰ ਤੇ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ “ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ” ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹਰ ਦਿਨ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਹਨ ਨਾ ਹੀ ਗ਼ਲਤ ਹਨ ਪਰ ਸਾਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਚੋਣਾਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਚੋਣਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਹਰੀ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਘਰ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਏਸ ਤਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਜੋ ਇੱਕ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੇਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਸੰਦ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੀ। ਕਿਉਂ? ਸਾਧਾਰਨ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੋ ਭਿੰਨ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਰਾਇ ਉਨ੍ਹੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕਿ ਮੇਰੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਇ ਵੀ ਉਨ੍ਹੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ; ਉਹ ਸਾਧਾਰਨ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹਨ।

ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਲੱਗ ਗਏ ਕਿ ਇੱਥੇ ਡੇਵ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ, ਯਕੀਨਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਰਾਇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੋਰ ਤੇ, ਮੇਰੇ ਰਵੱਈਏ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਈ।

ਘਮੰਡ: ਇੱਕ “ਮੈਂ” ਸਮੱਸਿਆ

ਮੈਂ ਤਾਂ ਓਸ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ ਹੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ {ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਰਾਇ ਨਾ ਰੱਖਣਾ} ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਸਮਝੋ ਸਗੋਂ ਸੁਰਤ ਨਾਲ ਸਮਝੋ ਜਿੱਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਣ ਕੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 12:3

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸਮੱਸਿਆ-ਘਮੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਫਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ “ਮੈਂ” ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਦਾ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਘਮੰਡੀ ਮਨ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਦਾਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਘਮੰਡੀ ਮਨ ਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ “ਘੱਟ ਮੁੱਲ” ਦੇ ਵੇਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਜਾਂ ਸੋਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਘ੍ਰਿਣਾਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਹਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਡਰ

ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਕ ਹੋ {ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ} ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਰਮਾਈ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰੋ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਮਤੇ ਤੂੰ ਵੀ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਵੇਂ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਭਾਰ ਚੁੱਕ (ਸਹਿਣਾ, ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ) ਲਵੋ ਤਾਂ ਅਤੇ ਇਉਂ ਮਸੀਹ (ਮਸੀਹਾ) ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੋ {ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ}।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝੇ {ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਮੋਢਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਜਾਮੰਦ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ} ਅਤੇ ਹੋਵੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ {ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ} ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗਲਾਤੀਆਂ 6:1-3

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਿਸ ਤੇ ਅਸੀਂ ਗੌਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਮਾਗੀ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਦਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਘਮੰਡ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ “ਪਵਿੱਤਰ ਡਰ” ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਕਿਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ?

ਤੂੰ ਪਰਾਏ ਟਹਿਲੂਏ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖਲ੍ਹਿਆਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਅਥਵਾ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਖਲ੍ਹਿਆਰਿਆ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਦੇ ਖਲ੍ਹਿਆਰਨ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 14:4

ਇਸ ਨੂੰ ਏਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਚੋ: ਆਓ ਆਖੀਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਹੇ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਕਿ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਵੋਗੇ? ਜਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਆਂਢਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਨੌਕਰਾਨੀ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ) ਦਾ ਢੰਗ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੁਆਂਢਣ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖੋਗੇ?

ਇਹੋ ਹੀ ਏਹ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਆਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਆਸੰਗਤ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤਾਨ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਮੌਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਲੰਘਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਬਾਰੇ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਵਾਲ ਵਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ, ਸਾਥੀ, ਆਦਿ. ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਸਦਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹਾਂ, “ਜੇਏਸ, ਇਹ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਾੜਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਇ ਤੇ ਤਦ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੀਕ ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਸਮੱਸਿਆ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਅਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ਼ ਲਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਦ ਵਿਸਫੋਟਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, “ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਡੀ” ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਇਹ ਇੱਕ ਟੁੱਟੀ ਲੱਤ ਨਾਲ ਗੇਂਦ ਖੇਡਣ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ “ਗੇਂਦ ਖੇਡਣ” ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਰ ਨਾ ਸਕੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸਾਲ ਲਾਚਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਗੇ ਜਦ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 7:1-6 ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਪੜ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੋ, ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਗ ਤੇ ਇੱਕ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਭਾਗ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਾਂਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਨੂੰ ਬੀਜਣਾ ਅਤੇ ਵੱਢਣਾ

ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾਓ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਮੋਧ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ ਹੋ {ਮਿਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ} ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੱਤੀ 7:1-2

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ ਸੋਈ ਅਸੀਂ ਵੱਢਾਂਗੇ (ਗਲਾ. 6:7)। ਬੀਜਣਾ ਅਤੇ ਵੱਢਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਆਰਿਥਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਮਾਗੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬੀਜ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਵੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਸਲ ਜਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ।

ਇੱਕ ਪਾਸਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਅਕਸਰ ਆਖਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ, “ਕੀ ਉਹ ਬੀਜ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਵੱਢ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?” ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਢ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਸੀ।

ਵੈਦੋ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੋ!

ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਕੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਸ਼ਤੀਰ ਦੀ ਵੱਲ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?

ਅਥਵਾ ਕਿੱਕੁਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਆਖੇਂਗਾ, ਲਿਆ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਖ ਕੱਢ ਸੁੱਟਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤੀਰ ਹੈ!

ਹੇ ਕਪਟੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸ਼ਤੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖੋਂ ਕੱਢ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਤੂੰ ਉਸ ਕੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਦੀ ਅੱਖੋਂ ਕੱਢ ਸੱਕੇਂਗਾ।

ਮੱਤੀ 7:3-5

ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰੱਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗ਼ਲਤ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!

ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ, ਓਸ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਜੋ ਬਾਕੀ ਹਰੇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗ਼ਲਤ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਚਰਣ ਲਈ ਭਰਮਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੰਤਿਤ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਸੀਹੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋਗੇ।

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ

ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤਾਂ (ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ) ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਤੀ ਸੂਰਾਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਸੁੱਟੋ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾੜਨ।

ਮੱਤੀ 7:6

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਾਡੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ (ਪਿਆਰ) ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ (ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਬੁਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ “ਪਿਆਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ” ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਚੋਥੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਗਰਭਵੰਤੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਈ, ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਸੱਦੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਹਨਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਚੰਗਾਈ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਗਰਭਵੰਤੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਿਆਦਤਰ ਸਮਾਂ ਸੋਫੇ ਤੇ ਲੈਟੇ, ਮਤਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਬਿਤਾਇਆ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੱਕ ਗਈ ਸੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤਿੰਨ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਭੁੱਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ—ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣਾ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ!

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਿਸਤਰ ਦੇ ਲੇਟੀ ਹੋਈ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਕਰਮਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ?”

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੱਤੀ 7 ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਘਰੈਲੂ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਔਰਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜੈਨੀ ਆਖਦੇ ਸੀ। ਜੈਨੀ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਗਰਭਵੰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਦਾ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਓਸ ਦਿਨ ਬਿਸਤਰ ਦੇ ਲੇਟੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ “ਮਸੀਹੀ ਭੈਣ” ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਆਈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੈਨੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ” ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਮੇਹਨਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਇ ਬਣਾ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਲਹੀਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਪਰਸੰਨ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਨੀ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਤਿੰਨ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਸੇਹਤਮੰਦ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ (ਜੈਨੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ), ਇਸ ਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਮੁੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਟੁੱਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੀ ਸੇਹਤ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜੀ ਗ਼ਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਾਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਦਿਲ, ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਯਾ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਫ. 4:32)।

ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਸੋ ਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਤੂੰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਦੂਏ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਓਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਜਿਹੜਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਪ ਉਹੋ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ { ਕਿ ਤੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ}।

ਰੋਮੀਆਂ 2:1

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹੋ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਉਹੋ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜੋਏਸ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਚਸ਼ਮਿਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਬਾਕੀ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬਣਾ ਕੇ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਗਲਾਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੇਖਦੀ ਹੈ।”

ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਹੋ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ (ਮੱਤੀ 7:12) ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨ ਦੀ ਸੋਚ ਦੀ ਟਹਿਣੀ ਹੈ—ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਗ਼ਲਤ ਕੀ ਹੈ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ।

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣੋ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ!

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਲਾਭ ਪਾਓਗੇ।

ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ

ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚੌਕਸੀ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਜੀਉਣ ਦੀ ਧਾਰਾ ਉਸੇ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 4:23

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਵਹਿੰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ।

ਕੁਝ ਕਿਮਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ “ਸੋਚਣ ਦੇ ਯੋਗ” ਨਹੀਂ ਹਨ—ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ ਫਲਦਾਇਕਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਸੜ੍ਹਾਂਦ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣਾ

ਪ੍ਰੇਮ ਸਭ ਕੁਝ ਝੱਲ ਲੈਂਦਾ, ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ, ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:7

ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਲਈ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਦਾ ਇੱਕ ਚੁਨੌਤੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਪਾਲਨ ਪੋਸ਼ਣ ਸ਼ੱਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਤੇ ਬੇਇਤਬਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਖਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਸਨ, ਮੇਰੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਖੰਡਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਿਆਰ ਸਦਾ ਉੱਤਮ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ (ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁਝਬੁਝਾਉਣ, ਸੋਚਣ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਗ਼ਲਤ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅਦਭੁੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਭਾਵਕ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, “ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਲਾਭ ਲੈਣਗੇ।” ਸੰਭਾਵੀਂ, ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਧ ਭਾਰੀ ਹੋਣਗੇ।

ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਢੰਗ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਢੰਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ, ਆਲੋਚਨਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰੋ। ਜੇ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਓ।

ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਰਵੱਈਆ ਸਦਾ ਉੱਤਮ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਏਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਰਤਾਉ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਸਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ

ਜਾਂ ਉਹ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ (ਅਚੰਭੇ, ਚਮਤਕਾਰ) ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਖਾਏ ਸਨ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ {ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ} ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ।

ਪਰ ਯਿਸੂ {ਉਸ ਦੇ ਪੱਖੋਂ} ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸੌਂਪਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ {ਮਨੁੱਖਾਂ} ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਸਾਖੀ {ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ} ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ {ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ}।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯੂਹੰਨਾ 2:23-25 ਵੱਲ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ।

ਇਹ ਭਾਗ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਲਈ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਏਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ), ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸੁੰਤੁਲਤ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖੁਦ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪਹਿਲਾ ਪਤਰਸ 5:8 ਆਖਦੀ ਹੈ, **ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ (ਸੰਜਮੀ, ਮਿੱਤਾਚਾਰੀ), ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ! ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਤਾਨ ਬੁੱਕਦੇ ਸ਼ੀਹ ਵਾਂਙੁ ਭਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ {ਵੱਡੀ ਭੁੱਖ ਵਿੱਚ} ਹੈ ਭਈ ਕਿਹ ਨੂੰ ਪਾੜ ਖਾਵਾਂ।**

ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੀਕ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਈਏ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਉੱਠ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੰਪੂਰਨ ਭਰੋਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੁਹੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਲਾਇਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਆਣਪ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਦਾਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰ. 12:10)। ਇਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਰੇ ਨੂੰ। ਸ਼ੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਸਿਆਣਪ ਨਵਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸੱਚੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ—ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਆਤਮਿਕ ਸਿਆਣਪ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਉੱਤੇਜਿਤ ਕਰੇਗੀ,

ਚੁਗਲੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆ ਸਿਆਣ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰੇਗੀ, ਸਰੀਰਕ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਫੈਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁੱਭ ਸ਼ਬਦ ਮਿੱਠੇ ਅਤੇ ਚੰਗਾਈ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਬੁੱਧਵਾਨ ਦਾ ਮਨ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁੱਭ ਬਚਨ ਮਖੀਰ ਦੀ ਛੱਲੀ ਵਾਂਗੂ ਹਨ ਓਹ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਲੱਗਦੇ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 16:23-24

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਗੁੱਦੇ ਵਾਂਗੂ ਹਨ—ਇਨ੍ਹੇ ਨੇੜੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਇਬ. 4:12)।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਡੇ ਅੰਦੂਰਨੀ ਮਨੁੱਖ, ਸਾਡੀ ਸੋਹਤ, ਸਾਡੇ ਅਨੰਦ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਅਕਸਰ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੂਰਖ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ, ਆਲੋਚਨਾ, ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਪਾਈਏ ਅਤੇ ਚੌਖਾ ਜੀਵਨ ਪਾਈਏ (ਯੂਹੰਨਾ 10:10)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਜੀਉਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ।

ਅਧਿਆਏ

14

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਮਨ

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਮਨ

ਇਹ ਕਥਨ ਯਕੀਨਨ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਣੀ ਨਾਸ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੋਸ਼ਿਆ 4:6

ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚੋਕੰਨੇ, ਸਚੇਤ, ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਹੈ (1 ਪਤ. 5:8)—ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ (2 ਤਿਮੋ. 1:6)।

ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੀ, ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕਮੀ, ਆਮ ਕੋਰਾਪਨ, ਸੀਲਗਰਮ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਆਲਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੀ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਤਾਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ, ਇੱਛਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਪੂਰਣ ਹਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਤੀਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਤਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹ ਸਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ

ਅਤੇ ਨਾ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਥਾਂ ਦਿਓ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:27

ਸਥਾਨ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਅਕਸਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਮਨ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਮਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਭਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸਥਾਨ ਸੀ।

ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਸੁੱਕੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਈਬਲ ਲੂਕਾ 11:24-26 ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੁਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਦ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੇ ਜਦ ਤੀਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ “ਖਾਲੀ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਹੈ” ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਅਕਸਰ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਢਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਦਾ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੋਚ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ।

ਇੱਥੇ ਆਕਰਮਣਸ਼ੀਲ ਪਾਪ ਹਨ, ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਪ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਪਾਪ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਪਾਪ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਗ਼ਲਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚਾਰਗੀਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਦਿਯਾਲੂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ।

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਖੇਗਾ, “ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ!” ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਸਤਵਕ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ

ਮੇਰਾ ਪਤੀ, ਡੇਵ, ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਉਹ ਹਰ ਦਿਨ ਕੰਮ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਗੋਲਫ਼ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਫੁੱਟਬਾਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪ ਤੇ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਟੰਗ ਦੇਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਇਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਓਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਕੀਤਾ।

ਡੇਵ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਲਿਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ “ਚਾਹ ਨਹੀਂ,” ਸੀ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਓਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰੀ ਵਿਦੋਹ ਨਾਲ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਤਾਨ

ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗ਼ਲਤ ਕੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਕਰਮਣਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿੱਚ, “ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ” ਅਤੇ ਆਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਡੇਵ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿਝਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹੱਸਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਜ਼ਾਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਆਂਕੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਡੇਵ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੌੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਣ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਆਕਰਮਣਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੇਵ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੁਨਰ ਹੈ, ਉਹ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਦੁਰਬਲ ਹੋਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਘੱਟ ਓਹ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਉਦਾਹਰਣ ਸਰੀਰਕ ਕਸਰਤ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਸਰਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਓਹਨਾਂ ਸੌਖਾ ਇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕਸ਼ਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਸਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਮਾੜੀ ਮੇਰੀ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਡੇਵ ਵੇਖਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਸੀ! ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਬਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਡੇਵ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਆਕਰਮਣਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੁਸਤ ਜਾਂ ਆਲਸੀ ਨਹੀਂ।

ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨੂੰ ਤਦ ਤਕ “ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ” ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦ ਤੀਕ ਇਹ ਮੁੜ ਬਲਵੰਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਨੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ 5 ਵਜੇ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੜਾਈ ਜਾਰੀ ਸੀ! ਸ਼ਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲੜੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੇਵ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਫ਼ੇ ਤੇ ਹੀ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਈ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਸਤਰ ਤੋਂ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਉੱਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਿ ਜੋ ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਸ ਦੀ “ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ” ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਮੈਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਡੇਵ ਇੱਕ ਕੰਧ ਤੇ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਟੰਗੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਘਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕਰੇ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਅਨੰਦ ਲਿਆ।

ਮੈਂ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੱਸਾਂਗੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡੇਵ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਲਾਈਫ਼ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਰੇਡਿਓ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ

ਆਉਟਰੀਚ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ, ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਰਥਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ।

ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗੋਲਫ ਖੇਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੋਰਟਸ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸੀ।

ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਡੇਵ ਤਦ ਤੱਕ ਉਨੱਤੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ।

ਸਹੀ ਕਿਰਿਆ ਸਹੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਜੁੱਗ {ਇਸ ਯੁੱਗ} ਦੇ ਰੂਪ ਜੇਹੇ ਨਾ ਬਣੇ {ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰੀ, ਵਿਖਾਵੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਵੇ} ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ (ਬਦਲ ਜਾਣਾ) ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣ ਲਵੋ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਇੱਛਿਆ ਕੀ ਹੈ {ਇਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਰਵੱਈਏ ਦੁਆਰਾ}।

ਰੋਮੀਆਂ 12:2

ਇੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤਦ ਤੀਕ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ: *ਸਹੀ ਕਿਰਿਆ ਸਹੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।*

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ: *ਤੁਸੀਂ ਤਦ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੋਗੇ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਹੋ।*

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਸੋਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਕਿਰਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਇੱਕ “ਸਹੀ” ਸੋਚ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਲ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀ ਵੇਲ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:4)। ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:10)।

ਮੈਂ ਸਦਾ ਅਫਸੀਆਂ 4:22-24 ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਸਿਖਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਆਇਤ 22 ਆਖਦੀ ਹੈ, **ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਚਲਣ ਦੀ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟੋ {ਲਾਹ ਸੁੱਟੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾ ਨਵਾਂ ਕੀਤੇ ਆਤਮ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿਓ} ਜੋ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਗੜਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।**

ਆਇਤ 24 ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, **ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਇਨਸਾਨੀਅਤ (ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਤਮ) ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ {ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਰਗੀ} ਵਿੱਚ ਉਤਪਤ ਹੋਈ।**

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਇਤ 22 ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਵੱਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਇਤ 24 ਸਾਨੂੰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਇਤ 23 ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਪੁੱਲ” ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਆਇਤ 22 ਤੋਂ (ਕੁਵੱਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ) ਆਇਤ 24 ਵਿੱਚ (ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੰਮ ਕਰਨ) ਜਾਣਾ ਹੈ: **ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਬਣੋ (ਇੱਕ ਤਾਜੇ ਦਿਮਾਗੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਰੱਖੋ)।**

ਪਹਿਲਾਂ ਬਦਲਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ਼ਲਤ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਦ ਤੀਕ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਜਿਹੜੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਾਇਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਲਵੇਗਾ।

“ਜੇਏਸ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ। “ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਂਗੀ? ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਨੱਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹਾਂ।”

ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, “ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗੀ, ਜੋ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਵਿਖਣ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੰਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਾਂਙ ਹੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੀ, ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬੇਦਾਰੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਮਨ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ “ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੱਤੀ 5:27-28 ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਈ ਤੂੰ ਜ਼ਨਾਹ ਨਾ ਕਰ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਇੱਛਿਆ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਦੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਨਾਹ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ। ਪਾਪ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਲਈ ਰਾਹ ਪਾਪ ਭਰੀ ਸੋਚ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਘਰੈਲੂ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ ਸੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਗੜਬੜ ਸੀ—ਘਰ, ਬੱਚੇ, ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧ, ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ, ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ, ਆਦਿ। ਉਹ ਨੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਛੁੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ।

ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ! ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵੰਡੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਟੇਪ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਗਲਤ ਕੀ ਸੀ? ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਓਹ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਦਾ ਇੱਕ ਪਰੀ ਕਥਾ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੀ,

ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਥੱਕਿਆ, ਮੋਟਾ, ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਗੰਦਾ ਪਤੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ (ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਦੰਦ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ), ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕੀਤੀ।

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਔਰਤ ਨੇ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵੈਵਾਹਿਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰੁਚੀ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦੀ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਇੱਕ “ਸੰਜਮੀ ਮਨ” ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਉਹ ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਮਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੁਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਜਦ ਤੀਕ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ, ਉਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਦਲਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗੀ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਵਰਤਾਉ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜੋ ਉਤਾਂਹ ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਓ

ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਗਏ {ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ} ਤਾਂ ਉਤਾਂਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੋ ਰਹੋ {ਧਨੀ, ਸਦੀਪਕ ਖਜ਼ਾਨੇ} ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਹੈ।

ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੇ ਰਹੋ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤ ਲਾਓ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਹਨ।

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:1-2

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਉਹੋ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜੀ ਉੱਠੋ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਨਵੇਂ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭਾਲੋ, ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਸਾਧਾਰਨ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਕਸਰ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਈਰਖਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਹੀ ਨਹੀਂ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ। ਸਹੀ ਕੰਮ ਸਹੀ ਸੋਚ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅੱਜ ਹੀ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ।

ਅਧਿਆਏ

15

ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ

ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀਏ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਯਕੀਨਨ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਨਾ ਸੋਚਣ ਯੋਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਲੀਹ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ (ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਉੱਦੇਸ਼ਾਂ) ਨੂੰ ਕਿਨ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ? ਪਰ ਮਸੀਹ (ਮਸੀਹਾ) ਦੀ ਬੁੱਧੀ (ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਦੇਸ਼) ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:16

ਠੀਕ ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਜੇਏਸ, ਉਹ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਿੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।”

ਠੀਕ, ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ—ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਦਿਲ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋਗੇ।

ਮਸੀਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਓਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਲ (ਅਤੇ ਮਨ) ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰੋਮੀਆਂ 8:6 ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਭੁੱਤ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਇਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਭਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਆਓ ਆਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨਿਆਉਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਿਆਪਣ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਤਨਾਅ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੀ ਹਾਂ—ਮੈਂ ਸਰੀਰਕ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਬਰਕਤ ਪਾਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਿਆਣਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਉਸ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹਨ। ਜਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

1. ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੋ

ਭਲਾ ਦੇ ਜਣੇ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਣਗੇ, ਜੇ ਓਹ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ?

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਉਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪੂਰਣ ਸੋਚ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਆਏ 5 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਸ਼ਾਤ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਖੁਦ ਬਰਕਤ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਹਾਉ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਲਹਿਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਨ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੰਗ ਢੰਗ ਅਤੇ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖੋ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਹੋ।

ਜਿਸੂ ਨੇ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੰਗ ਢੰਗ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਹਮਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ—ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਕੱਲਾ ਰਿਹਾ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵੀ ਉਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਇੱਕ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਟਿੱਪਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਚਨ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਨੇੜੇ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਦਿੱਤੀ।

ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਦੁਖ ਝੱਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ—ਤਦ ਤੀਕ ਜਦ ਤੀਕ ਕਿ ਕਾਰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਵੇਗਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 3:3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਸਾਡੀ ਆਸ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਮੂਡ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਨੂੰ, ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ—ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਸਵਰਗੀ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ!

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਬਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਉਦਾਸੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ “ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੀਵਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ: ਬੇਦਿਲੀ”¹ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵੈਬਸਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਹੈ “ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡੁੱਬ ਜਾਣਾ: ਖੱਡ।”² ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਡੁੱਬਣਾ, ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਯਮਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਬਾਉਣਗੇ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਸਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੋੜੇਗਾ।

ਉਦਾਸੀ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ

ਜ਼ਬੂਰ 143:3-10 ਸਾਨੂੰ ਤਨਾਉ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਣਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਵੇਖੀਏ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

1. ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ।

ਵੈਰੀ ਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਚਿੱਥ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਨੁਰੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਾਇਆ ਹੈ, ਚਿਰ ਦੇ ਮੋਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵਾਂਙੂ।

ਜ਼ਬੂਰ 14:3

“ਅਨੁਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ ਉਸ ਵਾਂਙੂ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਰਦਾ ਹੈ,” ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਜੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਇਸ ਉਦਾਸੀ, ਇਸ ਜਾਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤ, ਸ਼ਤਾਨ ਹੈ।

2. ਪਛਾਣੋ ਕਿ ਤਨਾਉ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਢਾਲ {ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ} ਹੈ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਕੁਲ ਹੈ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:4

ਉਦਾਸੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਆਤਮਾ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਤਸਾਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਤਾਨ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਭਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਉਣ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ “ਉਦਾਸੀ” ਕਹਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3. ਚੰਗੇ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ।

ਮੈਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:5

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਭਜਨਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ, ਮਨਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੀਆਂ।

4. ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਅੱਡਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਵਾਂਗੂ ਤੇਰੀ {ਪਾਣੀ ਲਈ} ਤਿਹਾਈ ਹੈ। ਸਲਹ {ਰੁੱਕਣਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚਣਾ}!

ਜ਼ਬੂਰ 143:6

ਭਜਨਕਾਰ ਉਸਤਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਝੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਕੀ ਹੈ—ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਹੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ 2:13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਨੇ ਦੋ ਬੁਰਿਆਈ ਜੋ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੋਤੇ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੁਬੱਚੇ ਪੁੱਟੇ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਚੁਬੱਚੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ।

ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਧੌਖਾ ਨਾ ਖਾਵੇ ਕਿ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਲਤ ਗੱਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣਾ ਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤਨਾਉ ਲਈ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

5. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗੋ।

ਛੇਤੀ ਕਰ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਹ, ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਬੱਸ ਹੋ ਚੱਲਿਆ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੈਥੋਂ ਨਾ ਲੁੱਕਾ, ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਗੋਰ (ਕਬਰ) ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਰਗਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:7

ਭਜਨਕਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਾਹਲੀ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।”

6. ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੁਣੋ।

ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਯਾ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਕਰ, ਮੈਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਤੁਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਉਠਾ ਰੱਖੀ ਹੈ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:8

ਭਜਨਕਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਦਿਯਾਲੂਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

7. ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਵੈਰੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੁੱਕਦਾ ਹਾਂ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:9

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਭਜਨਕਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਤੇ ਨਹੀਂ।

8. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਭਾਲੋ।

ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਖਲਾ, ਤੂੰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈਂ, ਤੇਰਾ ਆਤਮਾ ਨੇਕ ਹੈ, ਉਹ ਪੱਧਰੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:10

ਸੰਭਾਵੀਂ ਭਜਨਕਾਰ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਤੇ ਹਮਲੇ ਲਈ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

ਤਦ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕਥਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, “ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪੱਧਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰ,” ਉਸ ਦੀਆਂ ਡਗਮਗਾਈਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ।

ਆਪਣੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੋ

ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਾਡੇ ਜੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਢਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਡਾਢੇ ਤਕੜੇ ਹਨ।

{ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ} ਸੋ ਅਸੀਂ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਮਸੀਹ (ਮਸੀਹਾ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ) ਦੀ ਆਗਿਅਕਾਰੀ ਹੋਵੇ।

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:4-5

ਸ਼ਤਾਨ ਲੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਰੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਨਾਉ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਅਕਸਰ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਨ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਹੈ, ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚੁਣ ਲਵੋ—ਹਰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣਾ ਚੁਣ ਲਵੋ— ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ (2 ਕੁਰਿੰ. 10:5)।

2. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋ।

ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ {ਇਸ ਦੇ ਝੁਕਾਉ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ}, ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ 26:3

ਯਿਸੂ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਗਤੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਤੁਹਾਡਾ ਪੂਰਾ ਮਨ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰਣ ਸੰਗਤੀ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਲਵੰਤ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ

ਜਿਵੇਂ ਚਰਬੀ ਤੇ ਬਿੰਧਿਆਈ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਜੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੈਕਾਰਿਆ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰੇਗਾ।

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛਾਉਣੇ ਉੱਤੇ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜ਼ਬੂਰ 63:5-6

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ {ਬਲਵੰਤ} ਕਾਰਜਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 77:12

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗਾਂ {ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਾਹ} ਉੱਤੇ ਗੌਹ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 119:15

ਮੈਂ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜ਼ਬੂਰ 143:5

ਭਜਨਕਾਰ ਦਾਉਦ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਉਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਅਕਸਰ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਸਚਰਜ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਅਦਭੁੱਤ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਕੁਦਰਤ, ਜਾਨਵਰਾਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਆਦਿ. ਬਾਰੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸ਼ੋ ਵੇਖਣਾ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭੈਦਾਇਕਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਅਸੀਮ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਇਬ. 1:3)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਆਇਤ 17:15 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਜਨਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਮੈਂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਣ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਦ ਮੈਂ ਜਾਗਾਂਗਾ, ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵਾਂਗਾ {ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ}।**

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਠੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਲਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ (ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ) ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਤਕੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਢੰਗ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਹਾਇਕ (ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਵਿਚੋਲਾ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ) ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲ ਦਿਆਂਗਾ {ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ}।

ਯੂਹੰਨਾ 16:7

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖੀਏ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਵਾਂਗੇ ਜੋ ਕਿ ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਦਿਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗਾ।

ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 28:20; ਇਬ. 13:5)। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉੱਥੋਂ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਾਂਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

3. “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ”—ਵਾਲੇ ਮਨ ਦੇ ਹੋਵੋ

ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਣਿਆ (ਸਮਝਿਆ, ਪਛਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ) ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ (ਸਮਰਥਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੇ) ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਓਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

1 ਯੂਹੰਨਾ 4:6

ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹੋ ਗੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਤੇ ਮਨਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿੰਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਸੰਬੰਧੀ ਪਕਰਾਸ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ ਮਿਨਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

“ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ,” ਮੈਂ ਆਖਿਆ। “ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ 3:16 ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ।”

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਅਲੱਗ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਲੋੜ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:16 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਗਰੂਕ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਚੇਤ, ਧੁੰਦਲੀ ਜਿਹੀ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਾਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:35 ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, **ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ? ਕੀ ਬਿਪਤਾ, ਯਾ ਕਸ਼ਟ ਯਾ ਅਨੁੇਰ ਯਾ ਕਾਲ ਯਾ ਨੰਗ ਯਾ ਭੌਜਲ ਯਾ ਤਲਵਾਰ?** ਤਦ ਆਇਤ 37 ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।**

ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੀਕ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉੱਚੀ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮਨਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਬੇਸ਼ਰਤਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਅਸਲੀਅਤ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੱਖੇ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੈਂ ਇਸ “ਸੁਚੇਤ ਜਾਣਨ” ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਡਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨਾ ਡਰੋ

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਡਰ ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਡਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ 4:18

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ। ਰੋਮੀਆਂ 5:8 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਉਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੋਇਆ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਣ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ, ਨਿਯਮਿਤ “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ” ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮੀ-ਜ਼ਮੀਰ ਵਾਲੇ ਬਣੋ ਪਾਪੀ-ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ

ਉਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ {ਅਸਲ ਵਿੱਚ} ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਦਾ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਾਡੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪਾਪ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ {ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਈਏ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਈਏ, ਅਤੇ ਨਮੂਨਾ ਬਣੀਏ} ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧਰਮ ਬਣੀਏ {ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ}।

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:21

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਸੀਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਨਾਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਜੋ ਇਹੋ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ!

ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਬਣਾਏ ਗਏ

ਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਵਿਚਾਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਉੱਤਮ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਬਦਲਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਉ ਹੀ ਕਰੋਗੇ। ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਓ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉੱਤਮ ਹੋਣ ਲਈ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਰ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਚਿਆਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹੋ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚੋ; ਸਿਰਫ਼ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਨਾ ਸੋਚੋ।

ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਝਿੜਕੋ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ।

4. ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਨ ਰੱਖੋ

ਜੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ (ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ...

ਰੋਮੀਆਂ 12:18

ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਯਾਲੂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਤਸਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਮਕਸਦ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ “ਪਿਆਰ ਦੀ ਸੋਚ” ਰੱਖੋ।

ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੋ।

ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਯੂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਪਾਰਾਕੋਲਿਓ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣਾ,” “ਮੁੱਢਲੇ

ਤੋਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਦਣਾ (ਪਾਰਾ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨੂੰ, ਕੇਲੀਓ, ਸੱਦਣਾ)...ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਆਚਰਣ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ”³ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਰੋਮੀਆਂ 12:8 ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਗਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦੀ ਦਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਕੁਝ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਆਖ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਦੀ ਦਾਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਦ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਆਖੋ।

ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ; ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਕਸ਼ਟ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼. 4:29)। ਭੁੱਲੋ ਨਾ ਕਿ ਪਿਆਰ ਸਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਲਈ ਉੱਤਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰ. 13:7)।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਿਆਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਓਗੇ। ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਜਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਂਡੇ ਜਾਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਬਦਲਾਉ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਲਾਉ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਉਸ ਉਡੀਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ, ਸੰਭਾਵੀਂ ਬਦਲਾਉ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤਦ ਸੋਚਦੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੋ, “ਇਹ ਬੱਚਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬਦਲੇਗਾ ਨਹੀਂ!” ਜਿੱਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿਓਗੇ।

ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਵ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਉ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੁਝ ਫਰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਾਂਗੇ।”

5. ਇੱਕ ਧੰਨਵਾਦੀ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰੋ।

ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਉਹ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੁਬਾਕਰ ਆਖੋ।

ਜ਼ਬੂਰ 100:4

ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੱਲਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਤਤ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪਾਵੇਗਾ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਰੋਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਰਬਲ, ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਿਨਾਂ ਪੰਨਵਾਦ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਪੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮੌਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਪੰਨਵਾਦੀ ਦਿਲ (ਮਨ) ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੰਨਵਾਦ ਦੇਣਾ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੰਨਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਾਂਗੇ।

ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੰਨਵਾਦੀ ਰਹੋ

**ਸੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਤਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ
ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰੀਏ।**

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:15

ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਪੰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਹਰ ਸਮੇਂ—ਹਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ—ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਜੇਤੂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਹਾਲਾਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪੰਨਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਉਸਤਤ ਜਾਂ ਪੰਨਵਾਦ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਵਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ (ਔਖਾ ਢੰਗ) ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂ, ਤਦ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਅਨੰਦ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਵਾ ਦੇਵਾਂਗੀ।

ਜ਼ਬੂਰ 34:1 ਵਿੱਚ, ਭਜਨਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਆਖਾਂਗਾ, ਉਹ ਦੀ ਉਸਤਤ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।** ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਉਸ ਦੀ ਉਸਤਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ।

ਇੱਕ ਪੰਨਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣੇ—ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਹੀ ਪੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਓ। ਬਹੁਤ

ਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਨੁਦਾਨ ਵਜੋਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਗਵਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਢੰਗ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ; ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੀਰਜ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਚੰਗੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਹਰੇਕ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਘਮੰਡ ਦਾ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ, ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ! ਉਹ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਨਨ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਹਰਾਓ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੋਗੇ।

ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ

ਅਤੇ ਮੈ ਨਾਲ ਮਸਤ ਨਾ ਹੋਵੋ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੁੱਚਪੁਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਓ।

ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ ਅਤੇ ਭਜਨ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਦੂਏ {ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਸ਼ਨ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ”} ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਗਾਉਂਦੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹੋ।

ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਰਥਾਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੋ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:18-20

ਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮੂਹ!

ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰਹੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੁਆਰਾ (ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ) ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ (ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ) ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਅਤੇ ਭਜਨਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ; ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਲਈ, ਧੰਨਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸਤਤ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੁਆਰਾ।

6. ਵਚਨ ਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋ।

ਉਹ ਦੇ ਬਚਨ (ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ) ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ {ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।}।

ਯੂਹੰਨਾ 5:38

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਵਚਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ 5:38 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਕੁਝ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ—ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਢੰਗ।

ਬਾਈਬਲ ਯੂਹੰਨਾ 1:14 ਵਿੱਚ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜੋ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਦ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ “ਮਨਨ” ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: “ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨ ਲਈ,” “ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ,” “ਮਿਹਨਤੀ ਹੋਣਾ,” “ਵਚਨ ਦੀ ਪਰਚਲਤ ਸਮਝ {ਵਿੱਚ} ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ,” “ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ,” “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਨ ਕਰਨਾ।”⁴ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੋਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ “ਬੁਝਬੁਝਾਉਣਾ” ਜਾਂ “ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਾ।”⁵

ਮੈਂ ਇਸ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਜੋਰਦਾਰ ਬਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਬੁੱਤਪੂਜਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਮਨਨ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰੰਭਿਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਚਾਨਣ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਭਲੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗਾ। ਮਨਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿੱਧਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀਏ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਆਖਦੀ ਹੈ।

ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣਾ

ਏਹ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵੱਖਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਤੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਚੱਲੇਂ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸੁਫਲ ਬਣਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬੋਲ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯਹੋਸ਼ੁਆ 1:8

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜ਼ਬੂਰ 1:2-3 ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਦੀ ਹੈ: ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਮਸ਼ੋਲੀਆਂ ਦੀ ਜੁੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ (ਬਿਧੀਆਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ) ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ {ਮਨਨ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹੈ} ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਬਿਰਛ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਰੁੱਤ ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਪੱਤੇ ਨਹੀਂ ਕੁਮਲਾਉਂਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਫਲ ਹੁੰਦਾ {ਅਤੇ ਸਿੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ} ਹੈ।

ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ

ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਲਾ।

ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੋਖੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਹ; ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਣ ਹਨ, ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 4:20-22

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ “ਮਨਨ” ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਭਾਗ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ, ਜੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਸੇਹਤ ਅਤੇ ਚੰਗਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸ੍ਰੋਤ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਮਨਨ ਕਰਨ (ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਰੀਰਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਪਿਛਲੇ ਅਠਾਰ੍ਹਾ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਜੁਆਨ ਦਿਸਦੀ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਵਾਚੀ ਕਰੋ

ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਜੋ ਕੀ ਸੁਣਦੇ {ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ}

ਹੋ! ਜਿਸ ਮੇਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ (ਸੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ) ਹੋ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਿਣਿਆ {ਗੁਣ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ} ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਰਕੁਸ 4:24

ਇਹ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਵੱਢਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਆਦਾ ਵੱਢਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਮਰਕੁਸ 4:24 ਵਿੱਚ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਚਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਬਾਰੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਵੱਢੋ

{ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਹੀ ਲੁਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।} ਕੋਈ ਵਸਤੂ {ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ} ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਛਿਪਾਈ ਗਈ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਜਾਗਰ ਹੋਵੇ।

ਮਰਕੁਸ 4:22

ਇਹ ਦੋਹੇਂ ਆਇਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਯਕੀਨਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਚਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਭੁੱਤ ਖਜਾਨਾ ਲੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭੇਦ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਦੇ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ, ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ, ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਅਧਿਆਪਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਆਇਤ ਤੋਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਵਚਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।

ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਦੱਸਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਰਾਹੀਂ ਕਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੁਆਗਤ ਕਰੋ

ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਗੰਦ ਮੰਦ ਅਤੇ ਬਦੀ ਦੀ ਵਾਫ਼ਰੀ ਨੂੰ ਪਰੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਬੀਜੇ {ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ} ਹੋਏ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਨਰਮਾਈ (ਸੱਜਣ, ਸੁਸ਼ੀਲ) ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵੋ।

ਯਾਕੂਬ 1:22

ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ (ਮਨਾਂ) ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਫੜਦਾ ਹੈ। ਬੀਜਣਾ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਫੜਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਜੜ੍ਹ ਫੜਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਨਨ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਆਦਾ ਕਾਇਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਉਪਲਬੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਭਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਆਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣੋ!

ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰੀਰਕ {ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ} ਮਨਸ਼ਾਂ ਮੌਤ {ਮੌਤ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਪਾਪ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਸਾਰੀ ਲਾਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੀ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ} ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਕ {ਪਵਿੱਤਰ} ਮਨਸ਼ਾ ਜੀਵਨ {ਜਾਨ} ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ {ਹੁਣ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਲਈ}।

ਰੋਮੀਆਂ 8:6

ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:8 ਵੱਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਢੰਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ: ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ, ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਦਰ ਜੋਗ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਥਾਰਥ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸੋਭਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ {ਆਪਣਾ ਮਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲਗਾ ਦਿਓ}।

ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ “ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ” ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰੇਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ (2 ਕੁਰਿੰ. 10:5)।

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਫੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਦੇ ਵਹਾਉ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋਗੇ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ? ਇੱਕ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣੋ!

ਭਾਗ III

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿਤੀਆਂ

ਜਾਣਕਾਰੀ

ਇਸਰਾਏਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਰਹੇ ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ? ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਰਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਖ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ?

ਏਹ ਹੋਰੇਬ ਤੋਂ ਸੇਈਰ ਪਰਬਤ
ਦੇ ਰਾਹ ਥਾਣੀ ਕਾਦੇਸ਼-ਬਰਨੇਆ
{ਕਨਾਨ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੀਕ; ਫਿਰ ਵੀ
ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ
ਲਈ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ} ਤੀਕ
{ਸਿਰਫ} ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਫਰ ਹੈ।
ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 1:2

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ‘ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ’” ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਢੇਰ ਚਿਰ ਤੀਕ ਰਹੋ ਹੋ

ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਰੇਬ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਏਹ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਚਿਰ ਤੀਕ ਰਹੋ ਹੋ।

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 1:6

ਸਾਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵੱਲ ਇਨ੍ਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਉਹੋ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਹਾੜ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇਤੀ ਹੀ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹੋ ਗੱਲ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਖੀ ਸੀ:

“ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੋਰੇਬ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਏਹ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਚਿਰ ਤੀਕ ਰਹੋ ਹੋ।”

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਟਿਕਾਓ ਅਤੇ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖੋ

ਉਤਾਹਾਂ (ਉੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ) ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤ ਲਾਓ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਹਨ।

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:2

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸ “ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀਆਂ” ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਮਨ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕਲ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗ਼ਲਤ ਮਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਹੀ ਸਾਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:2 ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਟਿਕਾਓਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਗ਼ਲਤ ਮਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਅਨੰਦ ਨਾ ਲੈ ਸਕੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ “ਉਜਾੜ” ਸੀ। ਡੇਵ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੋਹਣਾ ਘਰ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਸੋਹਣੇ ਬੱਚੇ, ਚੰਗੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਚੈਨ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਡੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਈ ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਖੁਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਦ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੰਗ ਢੰਗ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਅਤੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਕੋਈ ਉੱਨਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਵਿਰਸੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ—ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦੇਸ਼।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੱਦਿਆ ਸੀ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਾ ਹੋਈ; ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਉਪਲੱਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਏ।

ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਨੂੰ ਰਾਹ ਤੇ ਸੀ (ਸਵਰਗ), ਪਰ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਦਯਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ, ਇੱਕ ਚਾਨਣ ਮੇਰੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਚਮਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇਹ ਭਾਗ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਨਣ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਜਾੜ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ।

ਅਧਿਆਏ

16

“ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਮੇਰੇ ਭੂਤਕਾਲ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #1

“ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਮੇਰੇ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਅਧਿਆਏ
16

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #1

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਲਈ
ਕੋਈ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਕੋਈ
ਸੁਫ਼ਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ
ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ

ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਲੋਕ
ਬੇਮੁਹਾਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 29:18

ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ।
ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ” ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਭਈ
ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ; ਓਸ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਧੂਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟਣ, ਅਤੇ
ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ, ਤੇ ਕੁਚਲਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵਾਂ।

ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂ।

ਲੂਕਾ 4:18-19

ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ
ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ ਡਰ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਾਹਿਰ
ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਤੱਵ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ
ਆਕਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਅਕਤੀਤੱਵ ਇੱਕ ਬੇਤਰਤੀਬਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੰਧਾਂ ਦੇ
ਪਿੱਛੇ ਵਿਖਾਵੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਡਰ ਨਾਲ
ਇਨ੍ਹੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਦ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਬਾਲਗ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਜੀਉਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ, “ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੂਤਕਾਲ ਸੀ ਕਦੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਸਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ!” ਫਿਰ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬਿਮਾਰ, ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ, ਜ਼ਖ਼ਮੀ, ਅਤੇ ਸੱਟ ਖਾਏ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਕੈਦ ਦੇ ਬੁਹਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉੱਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦ ਤੀਕ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਰਸ਼ਣ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਮੇਰੇ ਭੂਤਕਾਲ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੰਦਭਾਗੀ ਭੂਤਕਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਬਹੁਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਖਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਵਿੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਭੂਤਕਾਲ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਨ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ (ਲੂਕਾ 18:27); ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ (ਇਬ. 11:3)। ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ।

ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ

ਯੱਸੀ ਦੇ ਟੁੰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲਗਰ ਨਿੱਕਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟਹਿਣਾ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ:

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਬੁੱਧ ਤੇ ਸਮਝ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਸਲਾਹ ਤੇ ਸਮੱਰਥਾ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭੈ ਦਾ ਆਤਮਾ;

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭੈ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਗਨ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵੇਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਸੁਣਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਯਸਾਯਾਹ 11:1-3

ਅਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸੁਭਾਵਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਨਿਆਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ “ਆਤਮਕ ਅੱਖਾਂ” ਅਤੇ “ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨ” ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੇ—ਹਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੂਸਾ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਰੱਖਣ ਜਿੱਧਰ ਉਹ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ—ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਹ ਸਨ ਉਧਰੋਂ ਹਟਾ ਲੈਣ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੇਖੀਏ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗ਼ਲਤ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਹੈ?

ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲੀ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁੜ ਬੁੜਾਏ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਿਸਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਅਥਵਾ ਏਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮਰ ਮੁੱਕਦੇ!

ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਨੂੰ ਕਾਹਨੂੰ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਤੇਗ ਨਾਲ ਡਿੱਗੀਏ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਿਆਣੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ ਹੋਣ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਈਏ?

ਗਿਣਤੀ 14:2-3

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ। ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕਿੰਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ—ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ, ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਵਾਇਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਸਨ!

ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਬੁਰੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਉੱਥੇ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਝਗੜਨ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਭਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਜਦ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਣ {ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ} ਤਿਆਗੇ ਸਨ!

ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਹਨੂੰ ਏਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਸ਼ੂ ਏਥੇ ਮਰੀਏ?

ਗਿਣਤੀ 20:2-4

ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਸੌਖਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਅਸਫਲ ਰਵੱਈਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਸਾਧਾਰਨ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਹਾਲਾਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਮਨ ਦੀ ਪਾਰਣਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਬੁਰਾ ਰਵੱਈਆ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੀ

ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਨਾਮੀ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਥਾਣੀ ਅਦੋਮ ਦੇਸ ਦੇ ਉਦਾਲਿਓਂ ਦੀ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪਰਜਾ ਦੀ ਜਾਨ ਰਾਹ {ਪਰਖ ਦੇ ਕਾਰਨ} ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੱਸ (ਨਿਰਾਸ਼, ਜਿਆਦਾ ਨਿਰਾਸ਼) ਗਈ।

ਜੇ ਪਰਜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲੀ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਉਤਾਰਾਂ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮਰੀਏ? ਏਥੇ ਨਾ ਰੋਟੀ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਏਸ ਨਿਕੰਮੀ (ਘਿਰਨਾਯੋਗ, ਪਤਲੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ) ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਅੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਗਿਣਤੀ 21:4-5

ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਬੁਰੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਨਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੂਠੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਰਾਏਲੀ ਸਾਧਾਰਨ ਜਿੱਥੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮੇ ਤੋਂ ਸਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੇ ਗੋਰ ਕਰਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਓਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਓਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ

ਉਪਰੰਤ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਪਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਲੂਤ ਦੇ ਪਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਨਾਨੀ ਅਤੇ ਪਰਿੱਜੀ ਜਨਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਲੂਤ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਭਲਾ, ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੈਥੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਜਾਹ। ਜੇ ਤੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸੋ ਲੂਤ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮੈਦਾਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਦੂਮ ਅਰ ਅਮੂਰਾਹ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਚੰਗਾ ਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਾਗ ਵਰਗਾ ਸੀ ਅਥਵਾ ਸੋਆਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਲੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਯਰਦਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੈਦਾਨ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਲੂਤ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੋ ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ।

ਉਤਪਤ 13:7-11

ਅਬਰਾਹਾਮ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਲੂਤ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਘਾਟੀ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਲੂਤ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ—ਯਰਦਨ ਦੀ ਘਾਟੀ—ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ।

ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਜਦ ਤੀਕ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ! ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ।

ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਵੇਖੋ

ਫੇਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਲੂਤ ਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕਕੇ ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਹੈਂ ਉੱਤਰ ਅਰ ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ ਅਰ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖ।

ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਰ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ।

ਉਤਪਤ 13:14-15

ਇਹ ਭਾਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨਾਲੋਂ ਅੱਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ-ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ ਉਸ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਨੂੰ “ਵੇਖੋ” ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਵੱਈਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੰਪਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਅੱਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਅਤੇ “ਅਣਹੋਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਸੱਦਣ ਭਈ ਜਾਣੇ ਓਹ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ” (ਰੋਮੀਆਂ 4:17) ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਚੋ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ।

ਅਧਿਆਏ

17

“ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰੇ;
ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #2

“ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰੇ; ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।”

ਅਧਿਆਏ

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #2

17

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਕਸਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਲਈ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੇ ਰੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਹਾਰਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ ਚੁਣ ਲਿਆ।

ਤਾਰਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਅਰ ਲੂਤ ਹਾਰਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਅਰ ਆਪਣੀ ਸਾਰਾਈ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਸਦੀਮ ਦੇ ਊਰ ਤੋਂ ਕਨਾਨ ਦੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਹਾਰਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਰ ਉੱਤੇ ਵੱਸ ਗਏ।

ਉਤਪਤ 11:31

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਸਾਹਿਤ ਹੋਣਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਤਾਰਾਹ ਵਾਂਗ, ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਜੋ ਅਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਧਾਰਨ ਟੋਏ=ਟਿੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤਸਾਹਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਜੋਖਿਮ ਭਰੇ ਕੰਮ ਸਾਧਾਰਨ ਉਤੇਜਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਤੇਜਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਰੀ ਰੇਖਾ ਤੱਕ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਓਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾਹ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਲਈ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੀ ਵੱਸ ਗਏ। ਉਹ ਥੱਕ ਗਏ ਅਤੇ ਉਕਤਾ ਗਏ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਓਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੁਸਾਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕੋਲ ਉਤਾਂਹ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਤ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰਾਂ।

ਸੇ ਮੂਸਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਹਾਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਬਣਾਏ।

ਹੁਣ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰੀਂ ਅਰ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੀ ਤੈਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਮਿਟਾ ਸੁੱਟੀਂ!

ਕੁਚ 32:30-32

ਮੇਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ; ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੋਬਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ (ਕੁਚ. 32:1-14)।

ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਓਹੋ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ-ਸਮਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ—ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੇਡਿਓ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਤੇ ਸਿਖਾਉਣਾ—ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉਸ ਬੁਲਾਹਟ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਪਾਸਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਆਤਮਿਕ ਘਟਨਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ-ਪੱਤ੍ਰ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੋਜਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਮੇਂ

ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ, ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਕਾਰਜ-ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਪਾਲਨਾ, ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆ ਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ, “ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ ਕੋਰਸ” ਗਾਉਂਦੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ—ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਉੱਤਮਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਯਕੀਨਨ, ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਲਾਭ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤ੍ਰ ਭੇਜਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਛੋਟੇ ਟੋਏ-ਟਿੱਬੇ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀ ਆਸ ਕਰਾਂਗੇ।

ਕੀੜੀ ਕੋਲ ਜਾਓ!

ਹੇ ਆਲਸੀ, ਤੂੰ ਕੀੜੀ ਕੋਲ ਜਾਹ; ਉਹ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣ!—

ਜਿਹ ਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਆਗੂ, ਨਾ ਹੁੰਦੇਦਾਰ ਨਾ ਹਾਕਮ ਹੈ,

ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦੀ, ਅਤੇ ਵਾਢੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹੇ ਆਲਸੀ, ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਤੋੜੀ ਪਿਆ ਰਹੇਂਗਾ? ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਉੱਠੇਂਗਾ?

ਰਤੀ ਕੁ ਨੀਂਦ, ਰਤੀ ਕੁ ਊਂਘ, ਰਤੀ ਕੁ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈਣਾ—,

ਏਸੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬੀ ਧਾੜਵੀ ਵਾਂਙ, {ਹੌਲੀ ਨਾਲ, ਯਕੀਨਨ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ ਕਦਮ}, ਅਤੇ ਤੰਗੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਵਾਂਙ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇਗੀ {ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ}।

ਕਹਾਉਤਾਂ 6:6-11

ਇਹ ਆਲਸੀ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ।

ਮੈਂ ਕਹਾਉਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕੀੜੀ ਵੱਲ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ ਕੰਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖੁਦ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਧੱਕਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸਦਾ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਆਦਾ ਦੂਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਇਨਾਮ ਉਸ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੱਦੇ ਗਏ ਹਨ ਕੁਝ ਹੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ

ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜੇ।

ਮੱਤੀ 22:14

ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੱਦੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਸ ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰੀਡ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ। ਲੋਕ ਇੱਕ “ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ” ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉੱਠੋ ਅਤੇ ਜਾਓ!

ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ,

ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਉੱਠ ਅਤੇ ਏਸ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਲੰਘ, ਤੂੰ ਅਤੇ ਏਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਾਓ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਰਾ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਦੀ ਤਲੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਉਹ ਸਭ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਯਹੋਸ਼ੁਆ 1:1-3

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵਿਕ ਮੂਸਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਰਦਨ ਪਾਰ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ।

ਉਹੋ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਸਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਦੇ ਵੀ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵੇਖੋ, ਹੁਣ ਹੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਹੈ!

ਜਿਹੜਾ ਪੌਣ ਦਾ ਪਾਰਖੂ {ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ} ਹੈ ਸੋ ਨਹੀਂ ਬੀਜਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਵਾਢੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ।

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:4

1993 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਡੇਵ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟੀ. ਵੀ. ਤੇ ਜਾਈਏ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਨਾ ਲਵੇਂ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।” ਸੰਭਾਵੀਂ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੌਕਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪਲ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਆਲਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੈਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਨੌ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਲਾਈਫ਼ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ ਮਿਨਸਟਰੀ ਦੇ “ਜਨਮ ਲੈਣ” ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੁਣ, ਅਚਾਨਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ “ਇੱਕ ਵਿਹਲ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:25)। ਇੱਥੇ ਜਦ ਤੀਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਤਦ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੋਗੇ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅਤੇ ਮੈਥੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ —ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਜੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਫਲ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗਾ—ਸਭ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਤਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤਿਆਰ ਰਹੋ!

ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ {ਸਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਰਹੋ}, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਉਸ ਦਿਨ, ਨਾ ਉਸ ਘੜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਮੱਤੀ 25:13

ਮੱਤੀ 25 ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਓਹ ਅਧਿਆਏ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਮੂਰਖ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ। ਮੂਰਖ ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਕੇਵਲ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੇਲ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰਣ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਗਈਆਂ।

ਜਦੋਂ ਲਾੜਾ ਆਇਆ, ਮੂਰਖਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਝਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ, ਯਕੀਨਨ, ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੇਲ ਦੇਣ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਹਨ ਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੋ

ਤੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਚਾਕਰ!

ਮੱਤੀ 25:26

ਮੱਤੀ 25 ਤਦ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਚਾਕਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਤੋੜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਨ। ਸਵਾਮੀ ਤਦ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨਗੇ।

ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ। ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਤੋੜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਨੇ ਵੀ ਉਹੋ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋੜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਦਮ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਸਵਾਮੀ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਚਾਕਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਜਿਸ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਤੋੜੇ ਨੂੰ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਤੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਚਾਕਰ!” ਉਸ ਨੇ ਤਦ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋੜਾ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਦਸ ਤੋੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਲਸੀ, ਸੁਸਤ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੀ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਸਵਾਮੀ ਮੁੜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਓਹ ਹੀ ਨਾ ਦੇ ਸਕੋ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਹੋਰ।

ਬਾਈਬਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲ ਲਿਆਈਏ (ਯੂਹੰਨਾ 15:16)।

ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣਾ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲਵੰਤ ਹੱਥ ਦੇ ਹੇਠ ਨੀਵਿਆਂ ਕਰੋ ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰੇ:

ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ਓਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਕਰ ਹੈ।

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣਾ ਸਿੱਖੋ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ; “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ” ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਬਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਕਿ ਚੁਨੌਤੀ ਭਰਿਆ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ।

ਸਦਾ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਕਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰੋ। ਆਲਸੀ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਧੋਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭੂਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਜੇ ਸਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਸੌਖੇ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਨਾ...ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਝੀਲ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹੀ—ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਰਾਮ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕੀਏ। ਇੱਕ “ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ” ਦਾ ਸਥਾਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁੱਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਿਤਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸਭ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਪਰ ਡੇਵ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਰ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ, ਸਾਂਭ-ਸਭਾਲ, ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਸਥਾਨ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਲੈਣਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਖ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਦੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ—ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਝੀਲ ਤੇ ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘਿਆਈ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਡੇਵ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਖੜਾ ਰਿਹਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਝੀਲ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇਗਾ—ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣੋ!

ਅਧਿਆਏ

18

“ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਬਣਾਓ;
ਜੇਕਰ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਿਕਲ
ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #3

“ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਬਣਾਓ; ਜੇਕਰ
ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਨ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!”

ਅਧਿਆਏ
18

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #3

ਇਹ ਗ਼ਲਤ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਉਸੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਏਹ ਹੁਕਮ ਜਿਹੜਾ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ
ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਦੂਰ ਹੈ।

ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:11

ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਾਇਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ। ਜਲਦੀ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉਹੋ ਗੱਲ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਜੋਏਸ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਬੰਦ ਕਰ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਏਹ ਕਿੰਨਾ “ਮੁਸ਼ਕਿਲ” ਸੀ ਕਿ ਤਜਵੀਜ਼ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ

ਸੀ, ਮੈਂ ਸਦਾ ਇਹ ਆਖਦੀ ਸੀ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।” ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 30:11 ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਦੁਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਹਾਇਕ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਅਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਾ ਸਹਾਇਕ {ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸਹਾਇਕ, ਵਿਚਲੋਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਿਚੋਲਾ, ਬਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖੜਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ} ਬਖਸ਼ੇਗਾ ਭਈ ਉਹ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹੇ।

ਯੂਹੰਨਾ 14:16

ਗੱਲਾਂ ਉਦੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਉਸ ਨੂੰ “ਸਹਾਇਕ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ—ਅਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ।

ਸੌਖਾ ਰਾਹ ਅਤੇ ਔਖਾ ਰਾਹ

ਤਾਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਫਿਰਉਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਦੇ ਰਾਹ ਨਾ ਲੈ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਸ਼ਾਇਤ, ਲੋਕ ਜੰਗ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਛਤਾਉਣ ਅਰ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਣ।

ਕੁਚ 13:17

ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੇ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰ. 10:13)। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖ ਲਈਏ ਤਾਂ ਬਲ ਜਿਹੜਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗੱਲਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਓ, ਉਸ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ (ਇਬ. 4:16)।

ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਚੇਤ ਰਹੋ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।”

ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੌਖੇ ਰਾਹ ਦੀ ਬਜਾਏ ਔਖੇ ਰਾਹ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸਿੱਖ ਲਈਏ?

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮੇ, ਔਖੇ ਰਾਹ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਡਰਪੋਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਇਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਲੜਾਈਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਧੀਨ ਲੜੀਆਂ ਸਨ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮੇ, ਔਖੇ ਰਾਹ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੌਖਾ, ਅਸਾਨ ਰਾਹ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਓਹਨਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਨਗੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੱਜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਔਖੇ ਰਾਹ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਤਾਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਲ ਨਾ ਛੱਡੀਏ, ਥੱਕੀਏ ਨਾ, ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੀਏ।

ਔਖਿਆਈ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ!

**ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਅੱਕ ਨਾ ਜਾਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹੌਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰੀਏ,
ਸਾਡੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੀਏ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾ ਛੱਡੀਏ ਤਾਂ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਵੱਢਾਂਗੇ।**

ਗਲਾਤੀਆਂ 6:9

ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨਾ ਅਤੇ ਹੌਸਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਸਲ ਨੂੰ ਵੱਢਾਂਗੇ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸ਼ਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖੇ ਅਤੇ ਪਰਤਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਾ ਸੋਚਿਆ ਨਾ ਹੀ ਬੋਲਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਉਹ ਹਰ ਪਰਖ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਜੇਤੂ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਿਆ।

ਉਸ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਰਾਤ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਭਟਕਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਇਆ (ਲੂਕਾ 4:1-13)।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਤੁਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਲੀਬ ਕਿੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ...ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਸੀ...ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ

ਜੀਵਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ: ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਣਾ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਘਰ ਆਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਛੱਤ ਨਹੀਂ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿਸਤਰ ਨਹੀਂ।

ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਔਖਿਆਈ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਹਰ ਖਾਣਾ ਖਾਣ, ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਬਿਸਤਰ ਤੇ ਸੌਣ, ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ, ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਣਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ: “ਜੇਤੂ ਸੋਚ ਦੇ ਰਾਹੀਂ” ਦਿਮਾਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ—ਨਾ ਕਿ “ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੋਚ” ਰਾਹੀਂ।

ਸਫਲਤਾ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਸੋ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੁਝ ਝੱਲਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਓਸੇ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹੋ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੋ) ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹ ਨੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਝੱਲਿਆ {ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ} ਉਹ {ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ} ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਇਆ {ਖੁਦ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ}।

ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਉਮਰ ਕੱਟੋ।

1 ਪਤਰਸ 4:1-2

ਇਹ ਭਾਗ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਲਈ ਮੇਰਾ ਤਰਜੁਮਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਯਿਸੂ ਲੰਘ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਝੱਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਲਈ ਸਜ਼੍ਜਬੰਦ ਕਰੋ; ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੋਚਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੋ... ‘ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੀ...’ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੁਖ ਝੱਲਾਂ, ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੀ, ਜੋ ਸੌਖਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਦੋੜਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛੁੱਕ ਹੋਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ।

ਇੱਥੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਦੁਖ ਹੈ” ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਸਤ੍ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਰ ਗਈ ਹਾਂ।

ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਭੱਜੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਦੁਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਿਆਕਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮ-ਲਿਆਕਤ

ਮੈਂ ਘਟਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਨਾਲੇ ਵਧਣਾ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਰੱਜਣਾ ਕੀ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿਣਾ, ਕੀ ਵਧਣਾ ਕੀ ਬੁੜਨਾ, ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੱਜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਵਧਣਾ ਜਾਂ ਬੁੜ੍ਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਆਕਤ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ।

ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ {ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਿਆਕਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ-ਲਿਆਕਤ

ਸਹੀ ਸੋਚ ਸਾਨੂੰ ਲੜਾਈ ਲਈ “ਸ਼ਸਤ੍ਰਬੰਦ” ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਵਾਂਙ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਟਿਕ ਪਾਵਾਂਗੇ।

ਇਸਰਾਏਲੀ “ਲਿਲਕਾਉਣ ਵਾਲੇ” ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗਿਆਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਭਟਕਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਹਰੇਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੇ ਲਈ ਲਿਲਕਾਏ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਵੀਂ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ—ਸਦਾ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਇਹ ਸੀ “ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਬਣਾਓ; ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਨ!”

ਮੈਂ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸੂਰਮੇ ਅਤੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਲਿਲਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ—ਪਰ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ “ਗੱਲ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ” ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਹਲਕੀ ਜਿਹੇ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਲ ਢਾਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਿਲਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੋ ਇਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, **ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ** (ਫਿਲਿੱ. 4:13)।

ਅਧਿਆਏ

19

“ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ, ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣ,
ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ
ਗਿਆ ਹਾਂ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #4

“ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ, ਦੋਸ਼
ਲੱਭਣ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ
ਆਦੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।”

ਅਧਿਆਏ
19

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #4

ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਔਖਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ
ਸਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ
ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ
ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮੀ
ਰਵੱਈਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਜੋ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ
ਹਾਂ, ਤਦ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਥਨ ਅਤੇ ਵਾਕ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਪਚਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗੀ
ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਜਿਆਦਾ ਪਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਜਿਸੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦੀ ਸਜਾ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ (ਯਸਾ. 55:3-6)।

ਇਹ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ 1 ਪਤਰਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ
ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਰਵੱਈਆ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ
ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ, ਜੋ ਇਹ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ
ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲੀਏ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੂੰ

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ
ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਝੱਲ ਕੇ
ਦੁਖ ਸਹਿ ਲਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਵਾਨ
(ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ, ਸਵੀਕਾਰ ਯੋਗ, ਅਤੇ
ਧੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ) ਹੈ।

(ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ) ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਮੁੱਕੇ ਖਾ ਕੇ ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ? ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ
ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖ ਝੱਲ
ਕੇ {ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ}
ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ
ਪਰਵਾਨ ਹੈ।

1 ਪਤਰਸ 2:19-20

ਪਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਉਹ ਸਾਡਾ ਧੀਰਜ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਹੈ—ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਕੀਤੇ ਕੁਨਿਆਈਂ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਆ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਸਾਡਾ ਨਮੂਨਾ

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸੱਦੇ ਗਏ {ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੱਤੇ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋਣਾ ਹੈ} ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਮਿੱਤ ਦੁਖ ਝੱਲ ਕੇ {ਉਸ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ} ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਛੱਡ ਗਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪੈੜ ਉੱਤੇ ਤੁਰੋ।

ਉਹ ਨੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਵਲ ਛਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਿੱਕਲੀ।

ਉਹ ਗਾਲੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਗਾਲੀ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ {ਜਦੋਂ} ਦੁਖ ਪਾ ਕੇ ਦਬਕਾ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ {ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ} ਜਿਹੜਾ ਜਥਾਰਥ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਪਤਰਸ 2:21-23

ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੇਜਸਵੀ ਦੁਖ ਝੱਲਿਆ! ਚੁੱਪਚਾਪ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗੱਲਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲੱਗੀਆਂ, ਉਹ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਗੱਲਾਂ ਸੌਖੀਆਂ ਸਨ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਨਿਆਈਂ ਸਨ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਡਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨਮੂਨੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ (2 ਕੁਰਿੰ. 3:2-3)—ਇੱਕ ਅਨੁਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਚਾਨਣ ਹੋਣਾ ਹੈ (ਫਿਲਿੱ. 2:15)।

ਅਧੀਨਗੀ, ਨਰਮਾਈ, ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਲਈ ਸੱਦੇ ਗਏ

ਉਪਰੰਤ ਮੈਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਕੈਦੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ {ਸਵਰਗੀ} ਸੱਦੇ ਨਾਲ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹੋ ਉਹ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ (ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਰੱਖੋ) ਚੱਲੋ {ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ,

ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਜਾਓ। ਅਰਥਾਤ ਪੂਰਨ ਅਧੀਨਗੀ (ਹਲੀਮਤਾ), ਨਰਮਾਈ (ਸੁਆਰਥਗੀਣ, ਨਿਮਰਤਾ, ਮੋਮਦਿਲ) ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਿ ਲਵੋ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:1-2

ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨਗੀ, ਨਰਮਾਈ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਸਾਡਾ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਡੈਨੀਏਲ ਡੋਮੀਨੀਕਨ ਰਿਪਬਲਿਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਡੋਮੀਨੀਕਨ ਰਿਪਬਲਿਕ ਇੱਕ ਜ਼ਹਿਰਲੀ ਚਮੜੀ ਦੀ ਖੁਜਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਨ੍ਹੀ ਬੁਰੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

ਸਾਡਾ ਕੁੜੀ, ਸੈਨਡਰਾ, ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੈਨੀਏਲ ਦੀ ਉਮਰ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦਿਨ, ਸੈਂਡਰਾ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਾਂ। ਇੱਕ ਪੰਜਤਾਲੀ ਮਿੰਟ ਦੀ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚੀ, “ਔਹ, ਮੈਂ ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੀ ਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਸੈਂਡਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ—ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਨਰਸ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੈਂਡਰਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਰਾਜ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਪੰਜਤਾਲੀ ਮਿੰਟ ਲੱਗਣੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਗਾ। ਡੇਵ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਆਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਟੋਪ ਨੂੰ ਲਵੇ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਔਰਤ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖਦੀ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਨੇ ਡੇਵ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜੋਏਸ ਮੇਅਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਤੇ ਵੇਖਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡੇਵ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਚੰਗਾਈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਸੈਂਡਰਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਬੇਸਬਰੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ? ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਨਸ਼ਟ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ, ਯਕੀਨਨ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਖਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ।

ਸੈਂਡਰਾ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦੁਖ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਲਈ ਸੱਦੇ ਗਏ ਹਾਂ।

ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਦੁਖ ਝੱਲਣਾ

ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਘੱਲਿਆ, ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾਸ ਕਰਕੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇੜੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਲੋਹੇ ਵਿੱਚ ਜਕੜਿਆ ਗਿਆ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੀਕ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਖਦਾ ਰਿਹਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 105:17-19

ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਆਈਂ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਧਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੋਟੀਫਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਹ ਗਿਆ ਕਿਰਪਾ ਬਖ਼ਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸੁਆਮੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

ਯੂਸੁਫ਼ ਉੱਨਤੀ ਕਰਦਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਨਿਆਈਂ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਪੋਟੀਫਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਠਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਈਮਾਨਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਉਹ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਓਸ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ।

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦੁਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸਹੀ ਰਵੱਈਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਖਤਿਆਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਰਉਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਰਤਾਉ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ—ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ ਅਧਿਆਏ 39-50)।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰੇ

ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਰਤਾਈਏ {ਉਸ ਦੀ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਤਾਉਣਾ, ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ} ਜਿਵੇਂ ਓਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਪਰਤਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਪਾਂ ਤੋਂ ਨਾਸ ਹੋਏ;

ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਓਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਲਈ ਹੋਇਆ

ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇਣ ਲਈ {ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹਨ} ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੁੱਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਆਣ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ {ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ}।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:9-11

ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਯੂਸੂਫ਼ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰੇਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ, ਦੇਸ਼ ਲੱਭਣ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਸੰਦੇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਹਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਹੜੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ—ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ।

ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ।

ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗੀ।

ਜਿਸੁ ਸਾਡੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ।

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ।

ਜਿਸੁ ਨੇ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਸਤਤ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ, ਬੁੜਬੁੜਾਉਣਾ, ਕੁੜੁਣਾ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਪਰ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਹੈ।

ਨਾ ਬੁੜਬੁੜਾਓ, ਨਾ ਦੋਸ਼ ਲੱਭੋ, ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾ ਨਾ ਕਰੋ

ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਕੰਮ ਬੁੜ ਬੁੜ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰੋ।

ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸਾਧੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿੰਗੀ ਟੇਢੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਜੋਤਾਂ ਵਾਂਙੂ ਦਿੱਸਦੇ ਹੋ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:14-15

ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੁੜੁਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਬੇਘਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਨਾਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੂਪ ਦੀ ਲਾਇਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨ੍ਹੇ ਸਿੱਧ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਇਛੁੱਕ ਹੋਣਗੇ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਤਨਖ਼ਾਹ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਵਰਤਾਉ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਦਜਨਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੁੜ੍ਹੇ ਨਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ— ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰੋ!

ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬੇਨਤੀਆਂ) ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਪੰਨਵਾਦ ਸਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:6

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੰਨਵਾਦ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹੋ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਇਆ: “ਜੇਏਸ, ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪੰਨਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਵਾਂ?”

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀਆਂ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਵਚਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਕੁੜ੍ਹਣਾ, ਬੁੜ੍ਹਬੁੜਾਉਣਾ, ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਉਡੀਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧੀਰਜ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦੇਣਾ ਕਿੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 1:6 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ, **ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਚਿਰ ਤੱਕ ਰਹੋ ਹੋ**। ਸੰਭਾਵੀਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਹਾੜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹੋ

ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਓਗੇ।

ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਸ ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਲਈਏ?

ਅਧਿਆਏ

20

“ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਡੀਕ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਬਣਾਓ;
ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਤੁਰੰਤ
ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ!”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #5

“ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਬਣਾਓ; ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ!”

ਅਧਿਆਏ
20

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #5

ਬੇਸਬਰੀ ਘਮੰਡ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਲਈ ਉਚੀਤ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਏ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਧੀਰਜ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ,” ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ।” ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ “ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਡੀਕਦੇ” ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਉਡੀਕਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਦਾ ਮੇਰਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਤਦ ਅਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕੁਝ ਜਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਹੈ—ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲਈ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਤੀਕ ਅਗਲੀ ਬੇਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸੋ ਹੇ ਭਰਾਵੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੀਕ ਧੀਰਜ ਕਰੋ {ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ}। ਵੇਖੋ, ਕਰਸਾਣ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਫਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ {ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ} ਓਹ ਦੇ ਲਈ ਧੀਰਜ {ਚੌਕੰਨਾ} ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਓਸ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਾ ਪਵੇ।

ਯਾਕੂਬ 5:7

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ।

ਸਾਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ!

ਘਮੰਡ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ

ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਪਾ {ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਾਂ} ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਤੈਨੂੰ ਦਾਨ ਹੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਸਮਝੋ {ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਾ ਦੱਸੋ} ਸਗੋਂ ਸੁਰਤ ਨਾਲ ਸਮਝੋ ਜਿੱਕੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਣ ਕੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 12:3

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਡੀਕਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਘਮੰਡ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਔਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਜਿਆਦਾ ਉੱਚਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਵੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹੀ ਜਲਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਹਲੀਮ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬੇਸਬਰੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਬਣੋ!

ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ

{ਦਲੇਰ ਹੋਵੋ; ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਹੋਵੋ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਹਿੰਮਤ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ! ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਹੈ ਪਰ ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ {ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ}।

ਯੂਹੰਨਾ 16:33

ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਸਬਰੇ ਵਰਤਾਉ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਓਸ ਸੋਚ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਵੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕੋਈ ਵੀ ਔਖ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਠੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ—ਤਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਵ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਈਏ; ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਵ ਦੇ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੋਈਏ ਕਿ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੱਲਾਂ ਕਦੇ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕੰਨਵੈਨਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬੇਸਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ. ਸੀ. ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀਂ ਚੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ), ਕੰਨਫਰੈਂਸ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੁਰਸੀਆਂ ਗੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂੰ ਬਾਹਰ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਏ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਫ਼ਰਸ਼ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖਿੜ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਭ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਰਨ

ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਥਾਨ ਜਿਹੜਾ ਅਸੀਂ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਡੀ ਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਟੀਮ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਮਰੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਰਾ ਉਪਲਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧੀ ਗ਼ਲਤ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸਾਮੱਗਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਵਾਰ ਵਾਰ, ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਦਾਹਵਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗੁਸਤਾਖ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਭੋਜਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੇ ਲੰਚ ਲਈ ਮੰਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਮਸੀਹੀ ਭੈਣਾਂ (ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਸੌ ਉੱਥੇ ਸਨ) ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿੱਠੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਰਮ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਭਾਂਡੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਵਰਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜੇ ਜਿਹਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਏ ਸਾਂ ਜਦੋਂ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿੱਠੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਗੱਲ ਸਾਧਾਰਨ ਇਹ ਹੈ: ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਸਥਾਨ, ਸਿੱਧ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ।

ਮੈਂ ਅੰਤ ਇਹ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ।

ਮੈਂ ਅਸਫ਼ਲਤਾ ਦੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ, ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ—ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਸਾਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਧੀਰਜ: ਸਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਆਂ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵਾਂਙੁ (ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ) ਜਿਹੜੇ {ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ} ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ {ਖੁਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ} ਰਹਿਮਦਿਲੀ, ਦਿਆਲਗੀ, ਅਧੀਨਗੀ, ਨਰਮਾਈ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ {ਜੋ ਕਿ ਅਣਥੱਕ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਸਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ}।

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:12

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਆਇਤ ਵੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਧੀਰਜ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਡੀਕਦੀ ਪਈ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

ਧੀਰਜ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਹੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਣੋ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਹੋ ਲੈਣ ਦਿਓ

ਭਈ ਤੁਸੀਂ {ਲੋਕ} ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ {ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ} ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਘਾਟਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਯਾਕੂਬ 1:2-4

ਧੀਰਜ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ (ਗਲਾ. 5:22) ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਏ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੀਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵੇਖਣ।

ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਏ 1 ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਤਾਨ ਇੱਕ ਧੀਰਜ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ 1 ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਢੰਗ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਉਹ ਨਿਯੁਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ “ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪਰਤਾਵੇ” ਹਨ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪਰਤਾਵੇ” ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦੂਜਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਜੋ ਕਿ ਧਰਮੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਸਨ: ਗੱਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਮੰਡ, ਕ੍ਰੋਧ, ਬਗਾਵਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਧੀਰਜ ਆਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਤਾਵਾ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾ

ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਨਾਮੀ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਥਾਣੀ ਅਦੋਮ ਦੇਸ ਦੇ ਉਦਾਲਿਓਂ ਦੀ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪਰਜਾ ਦੀ ਜਾਨ (ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ) ਰਾਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੱਸ (ਉਦਾਸ, ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਨਿਰਾਸ਼) ਗਈ।

ਗਿਣਤੀ 21:4

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੇਸਬਰਾ ਰਵੱਈਆ ਉਜਾੜ ਦੀਆਂ ਮਨੋਵਿੱਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਟਕਦੇ ਰੱਖਿਆ।

ਇਹ ਲੋਕ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਥੇ ਵੱਸ ਸਕਣ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਥੋੜੀ ਜਿਹੜੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ?

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ, ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਲੰਮੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੂਬੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋਗੇ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪੂਰਣ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੀਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰ ਕੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ {ਅਤੇ ਪੂਰਣ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਲਓ} ਕਰੋ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 30:6

ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:12 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਚੌੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਘਮੰਡ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਹੁਣ ਤਿਆਰ ਹਾਂ!”

ਹਲੀਮਤਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ!”

ਇੱਕ ਹਲੀਮ ਵਿਅਕਤੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦਾ ਇੱਕ “ਆਦਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਡਰ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਘਮੰਡੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਭ ਦਾ ਕੁਝ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਰੇਖਾ ਸਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਹ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹ ਹਨ।

ਕਰਾਉਤਾਂ 16:25

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਰੇਖਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਦੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ!

ਸਾਨੂੰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਨਚਾਹੀ ਮੰਜਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੋਲਚੱਕਰ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾਖੁਸ਼, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਹਨ ਸਾਧਾਰਨ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸ਼ਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ, ਇਸ ਮੰਗ ਨਾਲ ਕਿ ਤੁਸੀਂ “ਕੁਝ ਕਰੋ” ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 6:63; ਰੋਮੀ. 13:14)।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਬੇਸਬਰੀ ਇੱਕ ਘਮੰਡ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਮੰਡ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉੱਤਰ ਹਲੀਮਤਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਲੀਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ

ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲਵੰਤ ਹੱਥ ਦੇ ਹੇਠ ਨੀਵਿਆਂ ਕਰੋ {ਪਦ ਘਟਾਓ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੋ} ਭਈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉੱਚਿਆ ਕਰੇ।

1 ਪਤਰਸ 5:6

ਥਨ “ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੋ” ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਸੋਚੋ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ, “ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।”

ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲਵੰਤ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲੀਮ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ “ਆਤਮ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ” ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ

ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰਨਾ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਰਾਹ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਰੀਰਕ ਘਮੰਡ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਡਰ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਇਹ ਘਮੰਡ ਹੈ ਜੋ ਬੇਸਬਰੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਘਮੰਡੀ ਮਨੁੱਖ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾ ਬਣਾਓ; ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।”

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੇਸਬਰੇ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਨਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਤਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ!”

ਅਧਿਆਏ

21

“ਮੇਰਾ ਵਤੀਰਾ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ!”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #6

“ਮੇਰਾ ਵਤੀਰਾ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ!”

ਅਧਿਆਏ

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #6

21

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਅਣਇਛੁਕਤਾ, ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚੇ।

ਫੇਰ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਬਿਰਛ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ {ਫਲ} ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮੈਂ ਖਾਧਾ।

...ਅਤੇ ਤੀਵੀਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਸੱਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ (ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ, ਛਲ ਕੀਤਾ) ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਧਾ।

ਉਤਪਤ 3:12-13

ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ!

ਸਾਰਈ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਾ ਜਣੀ। ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਗੋਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹਾਜ਼ਰਾ ਸੀ।

ਤਾਂ ਸਾਰਈ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਵੇਖ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਣਨ ਤੋਂ ਠਾਕਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਗੋਲੀ ਕੋਲ ਜਾਹ। ਸ਼ਾਇਤ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉਲਾਦ ਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵਾਂ।” ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਸਾਰਈ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ।

ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਿਆਂ ਦਸ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਰਈ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਸਰੀ ਗੋਲੀ ਹਾਜ਼ਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਤੀਵੀਂ ਬਣਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਹਾਜ਼ਰਾ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਗਰਭਵਣੀ ਹੋਈ। ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗਰਭਣੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਬੀਬੀ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁੱਛ ਹੋ ਗਈ।

ਤਦ ਸਾਰਣੀ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੇਰੀ ਹੱਤਿਆ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਰਭਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕਦਰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਈ। ਯਹੋਵਾਹ ਮੇਰਾ ਅਰ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇ।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਗੋਲੀ ਤੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕਰ।” ਉਪਰੰਤ ਸਾਰਣੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਭੱਜ ਗਈ।

ਉਤਪਤ 16:1-6

ਉਹੋ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਇੱਥੇ ਅਬਰਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਥੱਕ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ।” ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਬੁਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ।

ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਡੇਵ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਡੇਵ ਦੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, “ਜੋਏਸ, ਡੇਵ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ. . .ਤੂੰ ਹੈਂ।”

ਮੈਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਰੋਈ ਅਤੇ ਰੋਂਦੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰੋਂਦੀ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ—ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਘਮੰਡ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਅਰੰਭ ਵੀ ਸੀ।

ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਉ ਕਰ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, “ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾ ਕਰ!”

ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਗੇ। ਸਚਿਆਈ ਸਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ!

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਸ਼ਟਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਸ਼ਟਦਾਇਕ ਹੈ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਾਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ...

ਜੇ ਪਰਜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲੀ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਉਤਾਰਾਂ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮਰੀਏ? ਏਥੇ ਨਾ ਰੋਟੀ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਏਸ ਨਿਕੰਮੀ (ਘ੍ਰਿਣਾ ਯੋਗ ਅਤੇ ਪਤਲੀ) ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਅੱਕ ਗਈਆਂ ਹਨ!

ਗਿਣਤੀ 21:5

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸਨ। ਉਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੀਕ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਜਾੜ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ।

ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਹਾੜ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਬਿਤਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕਿਉਂ ਮੈਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਲਈ ਮੇਰੇ ਬਹਾਨਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬੇਅੰਤ ਸੀ:

“ਜੇਕਰ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਮੇਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ।”

“ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਮੇਰੀ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ, ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਾਂਗੀ।”

“ਜੇਕਰ ਡੇਵ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਗੋਲਫ ਖੇਡਣ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹੀ ਨਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।”

“ਜੇਕਰ ਡੇਵ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੀ।”

“ਜੇਕਰ ਡੇਵ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਤੋਹਫੇ ਖਰੀਦੇਗਾ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੀ।”

“ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹੀਂ ਥੱਕੀ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।” (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਤਦ ਇਹ ਸੀ...)

“ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਘਰ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬਾਹਰ ਜਾ ਸਕਾਂ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਅੱਕਾਂਗੀ ਨਹੀਂ!”

“ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ...”

“ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੁੰਦਾ...” (ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਖਰੀਦਿਆ, ਅਤੇ ਤਦ ਇਹ ਸੀ...)

“ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹੇ ਬਿੱਲ ਨਾ ਦੇਣੇ ਹੁੰਦੇ...”

“ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਭਿੰਨ ਮਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ...”

ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ! ਜੇਕਰ!

ਪਰੰਤੂ...

ਯਹੋਵਾਹ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ,

ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਘੱਲ ਕਿ ਓਹ ਕਨਾਨ ਦੇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕੱਢਣ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦਿਆਂ ਗੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਧਾਨ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ ਘੱਲੋ।

ਸੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਾਨ ਦੀ ਉਜਾੜ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਲਿਆ। ਏਹ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀਏ ਸਨ...

ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ ਦਾ ਖੋਜ ਕੱਢ ਕੇ ਚਾਲੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮੁੜੇ।

ਉਹ ਤੁਰ ਕੇ ਮੂਸਾ, ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਕੋਲ ਪਾਰਾਨ ਦੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕਾਦੇਸ਼ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਖਬਰ ਲਿਆਏ ਨਾਲੇ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਫਲ; ਵਿਖਾਇਆ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਿਰਨਾ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇਸ ਨੂੰ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਤੈਂ ਸਾਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਤ ਵਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਉਹ ਦਾ ਫਲ ਹੈ।

ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਵਾਸੀ ਬਲਵਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਗੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਹਨ ਨਾਲੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਅਨਾਕ {ਵੱਡੇ ਕੱਦ ਦੇ ਅਤੇ ਦਲੇਰ} ਦੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ।

ਗਿਣਤੀ 13:1-3, 25-28

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰੰਤੂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੀਜਦਾ ਹੈ। ਬਾਰਾਂ ਖੋਜੀ ਜਿਹੜੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਵਾਪਸ ਦਾਖ ਦੇ ਗੁੱਛਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਾਂਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਖਬਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ।

ਇਹ “ਪਰੰਤੂ” ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ।

ਸਾਡੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਖਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੁਣ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਰੰਭ ਮੁਸ਼ਕਿਲ

ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਿਆਦਾਤਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਨੁਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਚਿਆਈ

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ; ਆਪਣੀ ਰਹਮਤਾਂ ਦੀ ਰੇਲ ਪੇਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟਾ ਦੇਹ।

ਮੇਰੀ ਬਦੀ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ {ਅਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ} ਧੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ!

ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੇਰਾ, ਹਾਂ, ਤੇਰਾ ਹੀ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਏਹ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰੇਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਉਂ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਿੱਕਲੋਂ।

ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬਦੀ {ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ} ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲਿਆ {ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਪਾਪੀ ਹਾਂ}।

ਵੇਖ, ਤੂੰ ਅੰਦਰਲੀ ਸੱਚਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਸਿਖਾਵੇਂਗਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 51:1-6

ਜ਼ਬੂਰ 51 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦਯਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬੈਥਜਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਦਾਊਦ ਦਾ ਪਾਪ ਇਸ ਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੀਕ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਆਇਤ 6 ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਇਤ ਹੈ। ਇਹ ਏਹ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਾਣੀ” ਵਿੱਚ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਕਰਾਰ ਮਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਜੇ ਆਖੀਏ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ {ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ} ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ {ਜੋ ਕਿ ਇੰਜ਼ੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ} ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ {ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ}।

ਜੇ ਅਸੀਂ {ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ} ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ {ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਲਈ ਸੱਚਾ ਹੈ} ਭਈ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ {ਸਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ} ਅਤੇ {ਨਿਰੰਤਰ} ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ {ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ}।

ਜੇ ਆਖੀਏ {ਦਾਅਵਾ ਕਰੀਏ} ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ {ਇੰਜ਼ੀਲ ਦਾ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ}।

1 ਯੂਹੰਨਾ 1:8-10

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਦ ਇਸ ਲਈ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਜੇ ਵੀ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਸੰਗਤ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ {ਰੋਮੀ. 3:2024}। ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ—ਸਾਡੇ ਬਹਾਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਸਟਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ “ਆਪਣੇ ਕੰਮ” ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਬੇਸਬਰੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਫੋਨ ਬੰਦ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦੀ, ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਲੈਣ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਇਨ੍ਹੀ ਬੁਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਸੀ: “ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ...” “ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ...” “ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਦਿਨ ਬੁਰਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ...”

ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਡੁੰਘਿਆਈ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਾਨਾ ਨਾ ਬਣਾਵਾਂ!

“ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਤੂੰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਗ਼ਲਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿ “ਮੈਂ ਗ਼ਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੰਗ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਬੈਂਕ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਹ” ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਆਖੀਂ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ! ਮੈਂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲੁਕਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਚਿਆਈ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਚਿਆਈ ਚਾਨਣ ਹੈ।

ਸਚਿਆਈ ਚਾਨਣ ਹੈ

ਆਦ ਵਿੱਚ (ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਸ਼ਬਦ (ਮਸੀਹ) ਸੀ ਅਰ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ।

ਇਹੋ ਆਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ।

ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਉਸ ਤੋਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰਚੀ ਗਈ।

ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਉਣ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸੀ।

ਉਹ ਚਾਨਣ ਅਨੁਚੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਨੁਚੇ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਝਾਇਆ {ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਖਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਯਕਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ}।

ਯੂਹੰਨਾ 1:1-5

ਸੱਚ ਅਨੁਚੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੱਚ ਚਾਨਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਚੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚਾਨਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਤਾਨ ਅਨੁਚੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਕਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕੀਏ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਇਹ ਸਚਿਆਈ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ (ਯੂਹੰਨਾ 8:32)। ਓਹ ਸਚਿਆਈ ਸੱਚ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ, ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ (ਸੱਚ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ) ਆਵੇ ਤਦ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਚਿਆਈ (ਸਾਰੀ ਪੂਰਣ ਸਚਿਆਈ) ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋਈ ਆਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ।

ਯੂਹੰਨਾ 16:12-13

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਤੀਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜਦ ਤੀਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਲਈ ਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਵਰਗ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਦਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਨੂੰ “ਸੱਚ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਖੰਡ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ—ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗਾ।

ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ—ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਘਟਨਾ, ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ—ਤੁਹਾਡੇ ਗ਼ਲਤ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਣ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵੋ।

ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਯਕੀਨਨ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੁਬਾਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੀਕ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਈਆਂ ਸਨ—ਪਰ ਮੈਂ ਜਦ ਤੀਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਗ਼ਲਤ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਣ ਦੁਆਰਾ, “ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ” ਬਚਾਓ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਹਰੇਕ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਭਟਕਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ “ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀਆਂ” ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹੋ! ਇਹ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਸ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗਾਂਗਾ” (ਇਬ. 13:5)।

ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਤੇ ਹੋ; ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਓ!

ਅਧਿਆਏ

22

“ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ;
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ
ਅਭਾਗਾ ਹੈ!”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #7

“ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ;
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦੁਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ
ਅਭਾਗਾ ਹੈ!”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #7

ਅਧਿਆਏ
22

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਹਰੇਕ ਅਸੁੱਵਿਧਾ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਹਾਨਾ ਬਣ ਗਈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ “ਹਮਦਰਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ” ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਬੋਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜੋਏਸ, ਤੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਆਏ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਸਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਚਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ!

ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਦਿੱਤੀ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਉਸ ਰਾਤ ਰੋਂਦੀ ਰਹੀ।

ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਬੁੜ ਬੁੜਾਏ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ।

ਗਿਣਤੀ 14:1-2

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉੱਨਤ ਕਰੋ

ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿਓ (ਚੇਤਾਵਨੀ, ਉਪਦੇਸ਼) ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰੋ (ਤਕੜਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੋ) ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹੋ।

1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:11

ਤਰਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਔਖਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਮਿੰਟ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਪਲ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਤਾਨ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਨਿਆਈਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਦੋੜ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣੋਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਾਈਬਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉੱਨਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਤਰਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਦਾਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਕਿ ਦੁਖੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਧਰਮੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਪੁੱਠੇ ਰਾਹ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕੁਝ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 5:5 ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਈਏ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਬੁੱਤਪੂਜਾ ਹੈ—ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣਾ, ਸਾਡੇ ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਜੀਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੰਗ-ਮਨ ਰਾਹ ਹੈ।

ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਜਣਾ {ਸਿਰਫ਼} ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਾਲ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਾਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇ।

ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਅਚਨਚੇਤ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ, ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ, ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਕੱਢਣ, ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਗ਼ਲਤ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਜੋ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਵੱਡੀ ਆਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਭੁੱਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਸੌਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਹੀ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਵਿੱਚ ਥੱਕਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਤਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਆਦੀ ਹੋਣਾ ਕੁਝ ਉਕਸਾਹਟ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਹਾਰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?

ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਸਾਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਨਾ ਕਰੋ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੋਚੋ।

ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਦਿੱਸ ਪਵੇਗਾ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹੋਗੇ? ਮੈਂ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਹ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਥਲ ਵਿੱਚ ਨਦੀਆਂ।

ਯਸਾਯਾਹ 43:18-19

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਵਾਬ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਤਾਨ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ “ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ,” ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਤਰਸਵਾਨ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਫੁੱਟਬਾਲ ਦੇ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ, ਡੇਵ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਤੇ ਮੈਚ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਫੁੱਟਬਾਲ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ “ਮੈਚਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੇਵ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਸੰਦ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਗੇਂਦ ਉੱਛਲ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੌਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਆਖਿਆ, “ਡੇਵ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ।”

ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਕਰੀਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਔਹ-ਹਾਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਵਧਿਆ ਹੈ।”

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਐਤਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਡੇਵ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੂਫ਼ਾਨ

ਵਾਂਙ, ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਵੈਕਿਊਮ ਸਵੀਪਰ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ, ਬੂਹਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਦੀ ਹੋਈ, ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ, ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਗੁਸਲਖ਼ਾਨੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਰੋਂਦੀ ਸੀ। ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਰੋਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਤਰਸਯੋਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਗੁਸਲਖ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਤਰਸਯੋਗ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਬੁਰਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਸੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਅੰਤ, ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਟਹਿਲਦੀ ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਡੇਵ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਤਰਸਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਆਇਸ ਟੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਰਸੋਈ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਮੈਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੱਕਾ ਲਿਆ—ਅਕਸਰ ਅੰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਲਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਏਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ। ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਡੇਵ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਨਿਰਉਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਆਤਮ-ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਡੇਵ ਹਰੇਕ ਖੇਡ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ

ਹਾਂ, ਮੈਂ ਡੇਵ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ (ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਨਹੀਂ) ਆਖਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇਛੁੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਸਨ—ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਹੋਣਗੇ—ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਢੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, “ਹੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ। ਮੈਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਤੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ!”

ਅਧਿਆਏ

23

“ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ
ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ
ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿਤੀ #8

“ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ
ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ
ਇਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।”

ਅਧਿਆਏ
23

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #8

ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਯਰਦਨ ਪਾਰ ਵਾਇਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਣ ਇੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਯਰੀਹੋ ਸੀ।

ਫੇਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ, ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੋਂ ਮਿਸਰ ਦੀ ਦੂਸ਼ਨਾ ਰੇੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਗਿਲਗਾਲ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਸ਼ੁਆ 5:9

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲੀ ਨਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੁਨੰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੂਰੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮਿਸਰ ਦੀ ਦੂਸ਼ਨਾ ਨੂੰ “ਰੇੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ” ਹੈ।

ਅਧਿਆਏ 6 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਵੇਰਵਾ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਅਤੇ ਯਰੀਹੋ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਦੂਸ਼ਨਾ ਕੀ ਹੈ?

ਦੂਸ਼ਨਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਸ਼ਬਦ ਦੂਸ਼ਨਾ ਦਾ ਅਰਥ “ਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ. . . ਅਪਮਾਨ: ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ।”¹ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਤੋਂ ਮਿਸਰ ਦੀ ਦੂਸ਼ਨਾ ਨੂੰ “ਰੇੜ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ” ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਿਸਰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਦੂਸ਼ਨਾ ਰੇੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੁਭਾਅ ਸੀ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਿੱਤਾ (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਜਿਆਦਾਤਰ ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ)।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ, ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।

ਨਮੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰਿਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘਿਆਈ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਨਿੰਦਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਉਸ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ—ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਹਲੀਮਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਡਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮ-ਨਫ਼ਰਤ, ਆਤਮ-ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ (ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ), ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਵਾਲਾ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।

ਮੈਂ ਕਾਇਲ ਹਾਂ ਕਿ, ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀਆਂ 85 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਸ ਢੰਗ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗੀ-ਅਧਕਾਰੀ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ

8:17)। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਅਧਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ?

**ਸੋ ਤੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ (ਦਾਸ ਗੁਲਾਮ) ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ
{ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ} ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਧਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ।**

ਗਲਾਤੀਆਂ 4:7

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ—ਇੱਕ ਵਾਰਿਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ? ਇੱਕ ਅਧਕਾਰੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਗੁਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਬੋਝ ਨਾਲ ਭਰੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਸਾਲਾਂ ਭਟਕਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਬਣਦੀ ਹੋਈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ: “ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਥੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਲਵੇਗਾ।

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਿੱਤਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਮੌਕਾ

ਮਿਲੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਸਾਡੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹੀ ਭਾਰੀ ਆ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋੜ੍ਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ?

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਸਾਂ ਨਫੀਲੀਮ {ਜਾਂ ਦਾਨਵ} ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਅਨਾਕ ਦੀ ਅੰਸ ਹੈ ਦੈਂਤ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਟਿੱਡਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸੀਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਸਾਂ।

ਗਿਣਤੀ 13:33

ਇਸਰਾਏਲੀ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਨਿੰਦਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਤੱਥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਸੀ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਰਾਂ ਖੋਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਯਰਦਨ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਇਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਪਸ ਆਏ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦਾਨਵਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਿੱਡਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ—ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਚਤੋ ਰਹੋ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ (ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਨਾਲ ਭਰੇਗਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਦਾ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਸ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੀਕ ਗੁਲਾਮ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਬੁਰੇ ਵਰਤਾਉ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿੰਦਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ

ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿੰਦਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮਿਸਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਰਹੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ?

ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਸਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਵੱਈਆ, ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਦੇ ਢੰਗ ਵਾਰਿਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗ਼ਲਤ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਢੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣੋਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਓਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।

ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗ਼ਰੀਬ ਆਤਮ-ਤਸਵੀਰ, ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ “ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ” ਦੀ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਹੈ ਯਕੀਨਨ ਉਸ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁੱਕਵਾਂ ਖੇਤਰ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣ ਦਾ ਇਛੁੱਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਹੋ। ਉਹ ਸਿੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਦੇ ਗ਼ਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਬਾਝੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਣਾ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲ {ਜਰੂਰੀ} ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਹੈ, ਨਾਲੇ ਇਹ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਤਾਲਿਬਾਂ ਦਾ ਫਲ-ਦਾਤਾ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ “ਚੰਗੇ ਕੰਮ” ਕਰਦੇ

ਹੋ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ “ਕਮਾਉਣ” ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ-ਦਾਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ! ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਓਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾਂ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਰਕਤ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਾਂਗੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ, ਦੋਸ਼ ਭਾਵਨਾ, ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਨਿੰਦਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ

ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ {ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ} ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣ ਲਿਆ {ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ} ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ {ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਅੱਡ ਕੀਤੇ ਗਏ} ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈਏ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:4

ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਆਇਤ ਹੈ! ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਜੋ ਉਹ ਸਾਥੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਹਾਂ, ਮੁੱਲਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ—ਸਭ ਕੁਝ “ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ।”

ਨਿੰਦਿਆ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੇ {ਜਿਹੜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ} ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਯਾਕੂਬ 1:5

ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਆਇਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਰਤਾਵੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ—ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸੋਚੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਨਹੀਂ ਸੱਕੋਗੇ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜੇਤੂ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਾ ਵੇਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:6 ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ: **ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਜਿਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਭ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਢ ਧਰਿਆ ਸੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ {ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੀਕ} ਤੋੜੀ ਉਹ ਨੂੰ {ਉਸ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ} ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੇਗਾ।**

ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਬੋਲੋ!

ਅਧਿਆਏ

24

“ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਈਰਖਾਲੂ ਅਤੇ
ਖੁਣਸੀ ਹੋਵਾਂ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿਤੀ #9

“ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ
ਵਧਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਾ
ਈਰਖਾਲੂ ਅਤੇ ਖੁਣਸੀ ਹੋਵਾਂ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #9

ਅਧਿਆਏ
24

ਯੂਹੰਨਾ 21 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਉਸ ਉਖਿਆਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਣੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ, ਪਤਰਸ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਔਖੇ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਕਰੇਗਾ।

ਸੌ ਉਹ {ਯੂਹੰਨਾ} ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਏਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਬੀਤੇਗੀ?

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੀਕ ਠਹਿਰੇ {ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ} ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕੀ {ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ}? ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਤੁਰ!

ਯੂਹੰਨਾ 21:21-22

ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ।

ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ (ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ) ਸਾਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਈਰਖਾਲੂ ਹੋਣਾ, ਜਲਨ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਦੀ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਹੈ।

ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਜਲਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚਤੇ ਰਹੋ

ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਚੈਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜੀਉਣ ਅਤੇ ਸੋਹਤ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਣਸ, ਈਰਖਾ, ਕ੍ਰੋਧ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਸਾੜ ਹੈ।

ਕਹਾਉਤਾਂ 14:30

ਜਲਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਬੇਦਰਦ ਅਤੇ ਖਰ੍ਹਵਾਂ ਹੈ—ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਜਾਨਵਾਰਾਂ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਲਨ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਸ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ! ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰੋ—ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ—ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਵਾਂਗ—ਬੇਹੱਦ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ।

ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦਾ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਜਲਨ” ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ “ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਾਖੁਸ਼ੀ”¹ ਵਜੋਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਈਰਖਾ ਵੈਬਸਟਰ ਦੁਆਰਾ “ਜਲਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸੰਕਾਮਈ, ਜਾਂ ਕੜਵਾਹਟ”² ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ; ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੇ ਨਾਰਜ਼ਗੀ, ਜਲਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਹੋਈ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਤੁਲਨਾ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰੋ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਕਰਾਰ ਵੀ ਹੋਇਆ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਵੱਡਾ ਕਰਕੇ ਮੰਨੀਦਾ ਹੈ?

ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਜੋਂ) ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸੋ ਗਰੀਬਨਵਾਜ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਨਾ ਹੋਵੋਗੇ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਉਹ ਛੋਟੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਟਹਿਲੂਏ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ।

ਲੂਕਾ 22:24-26

ਮੇਰੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਈਰਖਾ, ਜਲਨ, ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਲਖਣ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੀ (ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿੱਲਖਣ, ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਜਨਾ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸੀ) ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮੁੱਲਵਾਨ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ (ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ) ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਦਾ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਵੀ ਉਹੋ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੂਕਾ 22 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਟਹਿਲੂਆ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਛੁੱਕ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, “ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਥੇਰੇ ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲੇ ਹਨ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਲੇ” (ਮਰਕੁਸ 10:31); “ਜਿਹੜੇ ਬਰਕਤ ਪਾਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਕਰੋ” (ਲੂਕਾ 15:6,9); “ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿਓ” (ਮੱਤੀ 5:44)। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਆਖੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ—ਪਰ ਯਿਸੂ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਸੰਸਾਰਿਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਚੋ

ਅਸੀਂ ਫੋਕਾ ਘੁਮੰਡ ਨਾ ਕਰੀਏ ਭਈ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਖਿਝਾਈਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਖਾਰ ਕਰੀਏ।

ਗਲਾਤੀਆਂ 5:26

ਸੰਸਾਰਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਥਾਨ ਹਰੇਕ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੋਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉਤੰਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਨੂੰ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੇ “ਮਜ਼ਾਕ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ” ਹੋਣ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਬਹਿਸਬਾਜੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਚੈਨ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ। ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਾਰਨ ਲਈ ਖੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦੇ ਹਨ; ਹਰੇਕ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇਕਰ ਜਦ ਤੀਕ ਉਹ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਖੇਡ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ—ਸੰਭਾਵੀਂ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਗਈ ਹੋਈ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਸਾਡੀ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਬਖ਼ਸ਼ੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ (ਕਹਾਉ. 3:3-4)।

ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਜਲਨ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸਤਾਉ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਜਲਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ “ਮੇਰੀ” ਸੇਵਕਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਆਦਾ ਲੋਕ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ, ਜਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਆਦਿ. ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਰਾਹ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਤੁਲਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ—ਮੇਰੇ ਲਈ—ਉੱਤਮ ਹੈ ਉਹ ਕਰੇਗਾ।

ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਲਈ ਨਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ

ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ—ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਤੁਰ!”

ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਾਤ ਦੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹੀ “ਆਤਮਕ” ਮੈਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਨ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਤਸਾਹਿਤ ਹੋਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਕਮਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਤੇ ਆ ਗਈ। ਯਕੀਨਨ, ਉਹ ਦੀ ਮੋਜੂਦਗੀ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਜਿਹਾ ਰਵੱਈਆ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ! ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਨਰਾਜ਼ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਰੋਜਾ ਰੱਖਿਆ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਕੋਲ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ “ਫਰੀਸੀ,” ਸੀ, ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਘਮੰਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚੁਣਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਬੁਰੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।

ਜਦ ਤੀਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਈਏ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਸ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਠਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣਾਵੇਗਾ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਡਿਓ

ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਸੈਮੀਨਾਰ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਅਤੇ ਟੇਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ “ਵੱਡੀ” ਹੋਈ ਸੀ।

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ!

ਪਿਆਰਿਆ, ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਤੂੰ ਸਭਨੀਂ ਗੱਲੀਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਰੋਆ ਰਹੇਂ।

3 ਯੂਹੰਨਾ 2

ਇਸ ਆਇਤ ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਗੋਰ ਕਰੋ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਈਰਖਾ, ਜਲਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਬਚਪਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖੇ ਨੂੰ ਲਓ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਛਾਣੋ ਕਿ ਗ਼ਲਤ ਵਿਚਾਰ ਨਮੂਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹੋ, “ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਰੱਖਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਰਕਤ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ।” ਤਦ ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਬਰਕਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।

ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ

_____ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਢੰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਤ ਦੇਹ। ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣਦੀ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂ।”

ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਉੱਠੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵਧਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਥਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਸਾਡਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਉੱਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ: ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੋਈ ਖਿਡਾਰੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ? ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਟਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਧੋਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਤਦ ਉੱਥੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, “ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਸਟਾਰ” ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹੀ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘਸੀਟਦੇ ਰਹਿਣਾ—ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਟਕੇ ਰਹਿਣਾ—ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਉੱਤਮ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਜਿਆਦਾ ਉੱਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਵਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਉੱਤਮ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।

ਸੰਭਾਵੀਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਿਮਾਗੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਈਰਖਾ, ਜਲਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਨੋਵਿੱਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ।

ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਦਿਮਾਗੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੜ੍ਹ ਢਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓਗੇ।

ਅਧਿਆਏ

25

“ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ
ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ
ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #10

“ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।”

ਉਜਾੜ ਮਨੋਵਿੱਤੀ #10

ਅਧਿਆਏ
25

ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਨੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਫੀ ਢੀਠਪੁਣੇ ਅਤੇ ਵਿਦੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਇਹੋ ਹੀ ਯਥਾਰਥ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਉੱਥੇ ਮਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਓਹ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ! ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਹਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਜਦ ਤੀਕ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸੁਧਰਦੇ ਸਨ—ਤਦ ਤੀਕ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਤਦ, ਵਾਰ ਵਾਰ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਵਿਦੇਹ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਭਈ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਸ਼ਾ ਰੱਖਣ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲਣ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ।

ਅਤੇ ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਵਾਂਗ ਨਾ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਕੱਬੀ ਤੇ ਆਕੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਅਜੇਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਿਸ ਆਪਣਾ ਮਨ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਨਾ ਰਿਹਾ।

ਜ਼ਬੂਰ 78:7-8

ਇਹੋ ਚੱਕਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਬੇਯਕੀਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹੋ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਵਾਂਗੇ।

ਮੈਂ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਜਿਆਦਾ ਢੀਠ ਅਤੇ ਵਿਦੇਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤਦ, ਯਕੀਨਨ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਕੜੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਲ “ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਸਾਲ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਨ—ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਤਕੜੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ—ਨੇ ਮਿਲ

ਕੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮਨੋਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬੁਰੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੇ।

ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖ ਲਈਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰਮ ਅਤੇ ਢਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਈਏ। ਜਦ ਤੀਕ ਅਸੀਂ ਢੀਠ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ “ਢੀਠ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿੱਦੀ, ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ; ਅਤੇ “ਵਿਦਰੋਹੀ” ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ, ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ, ਬੇਲਗਾਮ, ਸਾਧਾਰਨ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਂ!

ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਆ ਸੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਇਖਤਿਆਰ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਰੰਭ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭੂਤਕਾਲ ਨੂੰ ਵਿਦਰੋਹ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇ ਸਕੀ। ਜੇਤੂ ਜੀਵਨ ਇੱਕਦਮ, ਠੀਕ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਛੁੱਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨੱਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ।

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਧਰੇ ਮੈਦਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, “ਮੈਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਸੀ ਉੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।” ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕੁਝ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਬੰਦ ਰੱਖਣਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ “ਨਿਸ਼ਚਿਤ” ਖੇਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਲਮਕੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖਮੀਰ ਪੂਰੀ ਧੋਣ ਨੂੰ ਖਮੀਰਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰ. 5:6)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਲੀਦਾਨ ਨਹੀਂ

ਸਮੁਏਲ ਨੇ ਆਖਿਆ {ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ}, ਭਲਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਹੋਮ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਬਲੀਆਂ ਨਾਲ ਪਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼

ਸੁਣੀ ਜਾਵੇ? ਵੇਖ ਮੰਨਣਾ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲੋਂ, ਅਤੇ ਸਰੋਤਾ ਬਣਨਾ ਛੱਤਰਿਆਂ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਗ਼ਾਵਤ ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦਾ ਪਾਪ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਚਰਊ ਅਤੇ ਬਦੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ (ਘਰੈਲੂ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ) ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਸੋ ਜਿਹਾ ਤੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਹੈ, ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਤੈਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਹੈ।

1 ਸਮੁਏਲ 15:22-23

ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਢੀਠਪੁਣੇ ਅਤੇ ਵਿਦੇਰਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੀਕ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ।

ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸਮੁਏਲ ਨੇ ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸੁਧਾਰਿਆ, ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, “ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ।” ਉਹ ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ (1 ਸਮੁ. 10:6-8; 13:8-14)। ਸਮੁਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਲੀਦਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਅਕਸਰ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਦ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੀਠਪੁਣੇ ਅਤੇ ਵਿਦੇਰਹ ਦੇ ਕਾਰਨ “ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਰਾਜ ਕਰਨ” ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਰੋਮੀ. 5:17; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:6)।

ਏਮਪਲੀਫਾਈਡ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਵਜੋਂ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਰੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਦਰ ਅਤੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਬੇਅਰਥ ਹੈ।”

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਚਿਤ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਦਰੋਹ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਜਗਾਵੇਗਾ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ ਕਿਤਾਬ ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ? ਉੱਤਰ ਸੌਖਾ ਹੈ: ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਨ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਜਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?

ਸੁਲੇਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਤਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੈਸਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ—ਹਰੇਕ ਉੱਤਮ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ—ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ:

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣੀਏ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਡਰੋ {ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰੋ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਹੈ} ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਇਹੋ ਰਿਣ ਹੈ {ਪੂਰਣ, ਉਸ ਦੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਰੰਭਿਕ ਮਕਸਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਸਤੂ, ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਸੰਗਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਯੋਜਨ}।

ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:13

ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ:

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮਕਸਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੁਆਰਾ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰੇ। ਸਾਰੇ ਧਰਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ—ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੂਰਣ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਇਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ: ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪਾਪੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਇੱਕ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਰੋਮੀਆਂ 5:19

ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ: ਜੇਕਰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹੋਏ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਰ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਮੰਮੀ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੁਣਿਓ।” ਉਹ ਤਦ ਆਖਦਾ ਗਿਆ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਲ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਹਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਹਰ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਮੰਮੀ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਪਾਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।”

ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਰਥ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 5:19 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਓਹ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ

ਜਾਂ ਕਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣਗੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੁਣ ਚੰਗੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਹੈ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਇੱਕ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਇਹ ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਦਾ ਫਲ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ

ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ {ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ} ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਕਿਲਿਆ ਦੇ ਢਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਡਾਢੇ ਤਕੜੇ ਹਨ,

{ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ} ਸੋ ਅਸੀਂ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ {ਸੱਚੇ} ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਵੇ (ਮਸੀਹ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ)।

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:4-5

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਯਸਾਯਾਹ 55:8 ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ।** ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਜਾਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤਮ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣਾ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹੋ ਹੀ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:4-5 ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਬਾਈਬਲ), ਤਦ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੋ।

ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਲਈ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮਨ ਯੁੱਧ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੈ!

ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਿੱਤੋਗੇ ਜਾਂ ਹਾਰੋਗੇ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦਿਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਹਿਮਾਂ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਉੱਚੀ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਨੂੰ, ਹਰੇਕ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭਈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਢਾਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

ਅਧਿਆਏ 7

1. ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਈਨ, ਮੈਰੀਲ ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਿਲਿਅਮ ਵਾਈਟ ਜੇ ਆਰ., ਈਡਸ., ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ (ਨੈਸ਼ਵਿਲੈ: ਥੋਮਸ ਨੇਲਸਨ, 1985), 662।
2. ਜੇਮਸ ਸਟਰੋਂਗ, ਸਟੋਂਗ ਨਿਯੂ ਏਕਸੋਇਸਟਵ ਕੰਨਕੋਡੈਂਸ ਆਫ ਦਾ ਬਾਈਬਲ (ਨੈਸ਼ਵਿਲੈ: ਥੋਮਸ ਨੇਲਸਨ, 1984), “ਗਰੀਕ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦਾ ਨਿਯੂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ,” 24
3. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਮੈਡੀਟੇਟ।”
4. ਵਾਈਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਈਟ, ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦਾ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ, 400।

ਅਧਿਆਏ 9

1. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਵਾਂਡਰ।”
2. ਦੁਹਰਾਇਆ, ਐਸ. ਵੀ. “ਵਾਂਡਰ।”

ਅਧਿਆਏ 10

1. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਰੀਸਨ।”

ਅਧਿਆਏ 11

1. ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਈਨ, ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦਾ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ (ਓਲਡ ਟੈਪਨ, ਐਨ.ਜੀ: ਫਲੈਮਿੰਗ ਐਚ. ਰੈਵਲ, 1981), ਵੋਲ. A: A ਪੇਸ, 335।
2. ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਵੋਲ. 4:ਸੈਟ-ਜੈਡ, 165

ਅਧਿਆਏ 12

1. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਵਰੀ।”
2. ਰੈਨਡਮ ਹਾਊਸ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਵਰੀ।”

ਅਧਿਆਏ 13

1. ਵਾਈਨ, ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦਾ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ, ਵੋਲ. 2:E:Li, 281।
2. ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ., 280

ਅਧਿਆਏ 15

1. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਡਿਪਰੈਸ।”
2. ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ., ਐਸ. ਵੀ. “ਡਿਪਰੈਸਡ।”
3. ਵਾਈਨ, ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦਾ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ, ਵੋਲ. 2:E:Li, 60।
4. ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ., 2:Lo-Ser, 55।
5. ਸਟਰੋਂਗ, ਸਟੋਂਗ ਨਿਯੂ ਏਕਸੋਇਸਟਵ ਕੰਨਕੋਡੈਂਸ ਆਫ਼ ਦਾ ਬਾਈਬਲ, “ਹਿਬਰਯੂ ਐਂਡ ਚੈਲਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ,” 32.

ਅਧਿਆਏ 23

1. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਰੀਪਰੋਚ।”

ਅਧਿਆਏ 24

1. ਵਾਈਨ, ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦਾ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ, ਵੋਲ. 2:E:Li, 37।
2. ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਐਸ. ਵੀ. “ਜੈਲੇਸੀ”

ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ

ਸਟਰੋਂਗ, ਜੇਮਸ, ਸਟੋਂਰਗ ਨਿਯੂ ਏਕਸੋਇਸਟਵ ਕੰਨਕੋਡੈਂਸ ਆਫ ਦਾ ਬਾਈਬਲ। ਨੈਸ਼ਵਿਲੈ: ਥੋਮਸ ਨੇਲਸਨ, 1984

ਵਾਈਨ, ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਅੰਗਰ, ਮੈਰੀਲ; ਵਾਈਟ, ਵਿਲਿਅਮ ਜੇ ਆਰ., ਈਡਸ., ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ। ਨੈਸ਼ਵਿਲੈ: ਥੋਮਸ ਨੇਲਸਨ, 1985

ਵਾਈਨ, ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਈਨ ਏਕਸਪੋਸਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦਾ ਬਿਬਲੀਕਲ ਵਰਡਸ ਓਲਡ ਟੈਪਨ, ਐਨ.ਜੀ: ਫਲੈਮਿੰਗ ਐਚ. ਚੈਵਲ, 1981।

ਵੈਬਸਟਰ II ਨਿਯੂ ਰਿਵਰਸਾਈਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ। ਬੋਸਟਨ: ਹੂਟਨ ਮਿਫਲੀਨ ਕੰਪਨੀ, 1984।

ਲੇਖਕ ਦੇ ਬਾਰੇ

ਜੋਏਸ ਮੇਅਰ 1976 ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ 1980 ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਂਟ ਲੂਯੀਸ, ਮਿਸੂਰੀ ਤੇ ਲਾਈਫ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਚਰਚ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਪਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇਵਾਰ ਮੀਟਿੰਗ ਜੋ ਕਿ “ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ” ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਗਈ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ, ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਇਸੇ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ “ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ, ਇਨ.” ਆਖਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ।

ਹੁਣ, ਉਸ ਦਾ **ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ** ਰੇਡਿਓ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਬਰੋਡਕਾਸਟ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋਏਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਟੈਪ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਨੰਦ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ **ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ** ਕੰਨਫਰੈਂਸ ਨੂੰ ਕਰਦੀ ਹੋਏ ਦੂਰ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੋਏਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ, ਡੇਵ, **ਲਾਈਫ ਇਨ ਦਾ ਵਰਡ** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਦੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪੈਂਤੀ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੈਂਟ ਲੂਇਸ, ਮਿਸੂਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਚਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ, ਡੇਵ ਅਤੇ ਜੋਏਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਹਟ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋਏਸ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਯਿਸੂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਸੀਹੀਆਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ” ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੇ, ਜੋਏਸ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Other Books By Joyce Meyer

Books Available In English

A Celebration of Simplicity
A Leader In The Making
A New Way of Living
Approval Addiction
Battlefield of The Mind
Battlefield of The Mind - Devotional
Battlefield of the Mind - KIDS
Battlefield of the Mind - TEENS
Battlefield of the Mind Study Guide
Be Anxious For Nothing
Be Anxious For Nothing Study Guide
Be Healed in Jesus Name
Beauty for Ashes
Depressed
Discouraged
Do it Afraid
Don't Dread
Eat And Stay Thin
Eat The Cookies Buy The Shoes
Enjoying Where You Are On The Way
To Where You Are Going
Expect a move of God Suddenly
Fear
Filled with the Holy Spirit
Healing the Brokenhearted

Help Me! I'm Married
How to Hear from God
How to Succeed at Being Your Self
I Dare you
If not for the Grace of God Study
If not for the Grace of God Study Guide
In Pursuit of PEACE
Insecurity
Jesus Name Above all Names
Knowing God Intimately
Life in the Word - Devotional
Life in the Word - Quotes
Loneliness
Look Great Feel Great
Managing Your Emotions
Me and My Big Mouth
Me and My Big Mouth Study Guide
Never Give Up
Never Loose Heart
New Day New You
Nuggets of Life
PEACE
Power of Simple Prayer
Prepare to Prosper
Power Thoughts
Reduce Me To Love
Secrets to Exceptional Living

Seven Things That Steal Your Joy
Start Your New Life Today
Stress
Teenagers Are People Too
Tell Them I Love Them
The Battle Belongs To The Lord
The Confident Woman
The Joy of Believing Prayer
The Love Revolution
The Most Important Decision
The Power of Simple Prayer
The Secret Power of Speaking God's Word
The Secret Power Of Speaking God's Word-Soft
The Secret to True Happiness
The Word, The Name, The Blood
When God When
Why God Why
Woman to Woman
Worry
100 Ways to Simplify Your Life
12 Keys to Enjoying a Healthy Life
8 Ways to Keep The Devil Under Your Feet

Books Available In Punjabi

Depressed

Discouraged

Fear

Insecurity

Jesus Name Above all Names

Loneliness

Stress

The Love Revolution

When God When

Worry

To contact the author in the United States, please write:

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655,

Fenton, Missouri 63026

or call: (636) 349-0303

or log on to: www.joycemeyer.org

To contact the author in India, please write:

Joyce Meyer Ministries

Nanakramguda,

Hyderabad - 500 008

or call: 2300 6777

or log on to: www.jmmindia.org